

I. DISPOSICIÓNS XERAIS

MINISTERIO DA PRESIDENCIA E PARA AS ADMINISTRACIÓNS TERRITORIAIS

6586 *Real decreto 581/2017, do 9 de xuño, polo que se incorpora ao ordenamento xurídico español a Directiva 2013/55/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de novembro de 2013, pola que se modifica a Directiva 2005/36/CE relativa ao recoñecemento de cualificacións profesionais e o Regulamento (UE) n.º 1024/2012 relativo á cooperación administrativa a través do Sistema de información do mercado interior (Regulamento IMI).*

O Real decreto 1837/2008, do 8 de novembro, polo que se incorporan ao ordenamento xurídico español a Directiva 2005/36/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de setembro de 2005, e a Directiva 2006/100/CE do Consello, do 20 de novembro de 2006, relativas ao recoñecemento de cualificacións profesionais, así como a determinados aspectos do exercicio da profesión de avogado, adaptou ao ordenamento xurídico español a regulación comunitaria sobre esta materia. En síntese, a primeira das directivas citadas consolidaba o marco xeral polo cal se regulaba o dereito dos nacionais dos Estados membros da Unión Europea a exercer unha profesión, por conta propia ou allea, nun Estado membro distinto daquel en que adquirisen as súas cualificacións profesionais.

Este marco era o resultado da evolución histórica das numerosas directivas até entón adoptadas sobre o particular, case desde a orixe da propia Comunidade Europea, complementado cos principios derivados da copiosa xurisprudencia do Tribunal de Xustiza ao longo de máis de catro décadas e dirixidas á progresiva supresión dos obstáculos á libre circulación das persoas e servizos entre os Estados membros.

A primeira etapa deste proceso evolutivo tivo lugar na década dos sesenta do pasado século e estivo caracterizada por un primeiro grupo de directivas que contiñan unha serie de medidas de liberalización dirixidas principalmente ao exercicio de actividades artesanais e comerciais. Desde a súa orixe, foron concibidas cun certo carácter de provisionalidade pois estaba prevista a súa substitución por outros mecanismos máis perfeccionados de recoñecemento antes da finalización do primeiro período transitorio. O seu funcionamento non se baseaba propiamente no establecemento de mecanismos de recoñecemento de títulos senón na acreditación da experiencia profesional no Estado de orixe. Estas directivas foron refundidas unhas e derogadas outras pola Directiva 1999/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de xuño de 1999, pola que se establece un mecanismo de recoñecemento de títulos respecto das actividades profesionais a que se refiren as directivas de liberalización e de medidas transitorias, que foi incorporada ao ordenamento español polo Real decreto 253/2003, do 28 de febreiro.

A segunda etapa, moito máis ambiciosa, tivo o seu desenvolvemento ao longo doutra década entre mediados dos anos setenta e oitenta e estivo caracterizada por un novo enfoque, en que as institucións comunitarias abordaron a cuestión desde a óptica da harmonización e coordinación das condicións de formación dos títulos conducentes ao exercicio de determinadas profesións, na súa maior parte pertencentes ao ámbito da saúde, o que facilitaba a súa agrupación en listas que, finalmente, deberían conducir ao seu recoñecemento automático entre os diferentes Estados membros.

Porén, a dificultade para seguir avanzando baixo o mencionado enfoque vertical e harmonizador no resto de profesións propiciou un xiro na estratexia das institucións comunitarias cara a outro enfoque, agora horizontal, baseado na busca doutros mecanismos de recoñecemento de títulos susceptibles de seren aplicados a todos os restantes sectores profesionais. Xurdiron así as directivas do chamado sistema xeral, adoptadas a partir de 1989.

O produto destas sucesivas orientacións, concretado nun considerable número de directivas, aínda que sen dúbida supuxo no seu conxunto un grande avance no empeño de garantir as liberdades de establecemento e prestación de servizos e de suprimir progresivamente as barreiras á libre circulación, orixinou, porén, unha gran dispersión normativa que, en non poucas ocasións, dificultaba a aplicación dos diferentes mecanismos de recoñecemento.

Xurdiría así a xa citada Directiva 2005/36/CE, que refundía case toda a lexislación comunitaria sobre recoñecemento de cualificacións profesionais e acababa coa dispersión anterior, agrupándoa nun único corpo normativo. Por outro lado, aínda que se mantiñan os fundamentos esenciais do sistema anterior, incluíndo a distinción entre un réxime xeral de recoñecemento e outro baseado na coordinación das condicións mínimas de formación, a directiva incorporou importantes elementos innovadores, así como destacados principios establecidos pola xurisprudencia do Tribunal de Xustiza.

A Directiva 2013/55/UE, do 20 de novembro, que agora se traspón, mantén a vixencia da anteriormente citada, ben que introduce nela modificacións relevantes coa finalidade de seguir progresando na eliminación dos obstáculos ao exercicio dos dereitos dos cidadáns da Unión Europea e alixeirando a carga administrativa vinculada ao recoñecemento das cualificacións profesionais. Así mesmo, serve para mellorar a competitividade dos Estados membros, apoiar o crecemento sustentable e reducir o desemprego no marco das iniciativas europeas de promoción da mobilidade dos traballadores dentro da Unión Europea.

Entre as medidas que se incorporan con esta nova regulación adoptada co obxectivo de reforzar o mercado interior e favorecer a libre circulación dos profesionais, ao tempo que se garante un recoñecemento máis eficaz e transparente das cualificacións profesionais, cómpre destacar o establecemento dunha «tarxeta profesional europea» destinada a facilitar a mobilidade temporal a través da aplicación, segundo os casos, do sistema de recoñecemento automático ou dun procedemento simplificado no marco do sistema xeral.

A tarxeta profesional europea expedirase por petición dun profesional, logo da presentación dos documentos necesarios e unha vez cumpridos os procedementos correspondentes de comprobación por parte das autoridades competentes. Cando a tarxeta profesional europea se expida para efectos de establecemento, debe constituír unha decisión de recoñecemento e ser tratada como calquera outra decisión de recoñecemento consonte a Directiva 2005/36/CE.

O funcionamento da tarxeta profesional europea debe apoiarse no Sistema de información do mercado interior (IMI) introducido polo Regulamento (UE) 1024/2012 do Parlamento Europeo e do Consello.

Até a data, este procedemento resulta de aplicación para as profesións de enfermaría, farmacéutico, fisioterapeuta, guía de montaña e axente da propiedade inmobiliaria, de acordo co establecido no Regulamento de execución (UE) 2015/983 da Comisión, do 24 de xuño de 2015.

Por outra parte, a nova regulación introduce un concepto novo, como é o do «acceso parcial», de gran relevancia para solucionar aqueles casos en que no Estado membro de acollida as actividades cuxo exercicio se pretende son parte dunha profesión cuxo ámbito de actividade é maior que no Estado membro de orixe. Se as diferenzas entre os ámbitos de actividade son tan importantes que en realidade é necesario exixir ao profesional que realice un programa completo de ensino e de formación para paliar as súas lagoas e se este profesional o solicita, o Estado membro de acollida debe, nestas circunstancias particulares, concederlle un acceso parcial.

De forma específica, a nova normativa incorpora tamén novidades respecto das condicións mínimas de formación establecidas para determinadas profesións. Así, as relativas ao número mínimo de anos da formación básica de médico; a posibilidade de dispensas relativas a certas partes da formación de médico especialista, cando se conte cunha especialidade médica anterior nun Estado membro; a revisión puntual de certos aspectos relativos aos programas de formación de enfermaría co fin de lograr unha

garantía mellor definida e máis orientada cara á obtención de resultados que asegure que o profesional adquiriu determinados coñecementos e capacidades durante a formación; que os requisitos de admisión á formación de matrona deben aumentarse a doce anos de ensino xeral ou exixir a superación dun exame de nivel equivalente, excepto no caso dos profesionais que xa posúan un título de enfermeiro responsable de coidados xerais; o establecemento de novos principios respecto ás especialidades médicas e odontolóxicas que gozarán de recoñecemento automático cando estas sexan comúns para, ao menos, dous quintos dos Estados membros; e, finalmente, en canto ás condicións mínimas de formación dos arquitectos inclúese a necesidade de completar a formación universitaria cunha experiencia profesional, baixo a supervisión dun arquitecto ou dun estudio de arquitectos.

Noutra orde de cousas, a nova Directiva 2005/36/CE, mediante a introdución de principios comúns de formación, promove un carácter máis automático do recoñecemento de cualificacións profesionais no caso de profesións que non gozan actualmente deste. Estes principios comúns de formación deben adoptar a forma de «marcos comúns de formación» baseados nun conxunto común de probas de formación normalizadas sobre coñecementos, aptitudes e competencias. Os marcos comúns de formación tamén deberían poder incluír especialidades, que na actualidade non se acollen ás disposicións sobre recoñecemento automático. Os marcos comúns de formación relativos ás ditas especialidades, en particular as especialidades médicas, deben ofrecer un elevado nivel de protección da saúde pública e da seguridade dos pacientes.

Así mesmo, aínda que a Directiva 2005/36/CE xa establecía a obrigação para os profesionais de dispor dos coñecementos lingüísticos necesarios, a nova ordenación prevé a posibilidade de que as autoridades competentes procedan á súa verificación efectiva tras o recoñecemento das súas cualificacións profesionais posibilitando, en particular, no caso das profesións con implicacións para a seguridade dos pacientes, que a dita comprobación de competencia lingüística se efectúe antes de que o profesional empece a exercer a profesión no Estado membro de acollida.

Co fin de incrementar as garantías cara aos cidadáns, a norma crea os «centros de asistencia», cuxa actividade principal será proporcionar asesoramento e asistencia aos cidadáns, incluso mediante entrevistas individuais, co fin de garantir que a aplicación cotiá das normas do mercado interior nos casos particulares complexos sexa obxecto dun seguimento a escala nacional. Os centros de asistencia actuarán de enlace coas autoridades competentes e cos centros de asistencia doutros Estados membros.

Ademais, constitúe tamén unha importante novidade o establecemento dun «mecanismo de alerta». Así, respecto á coordinación da información entre Estados membros, non só se recolle a relativa a responder as solicitudes de información dirixidas por autoridades doutros Estados membros, senón que se recolle a obrigação de alertar por propia iniciativa as autoridades competentes dos demais Estados membros sobre os profesionais que xa non están autorizados a exercer a súa profesión.

A través deste mecanismo, debe alertarse a todos os Estados membros cando, debido a unha medida disciplinaria ou a unha condena penal, un profesional xa non estea autorizado a exercer, incluso con carácter temporal, as súas actividades profesionais nun Estado membro. A alerta debe incluír toda a información dispoñible acerca do período definido ou indefinido a que se aplica a restrición ou prohibición. Esta alerta debe activarse a través do sistema IMI. A obrigação de emitir unha alerta só se debe impor aos Estados membros en que tales profesións estean reguladas.

O mecanismo de alerta específico para os profesionais da saúde en virtude da Directiva 2005/36/CE, debe aplicarse tamén aos veterinarios, así como aos profesionais que exercen actividades relacionadas coa educación dos menores, incluída a educación e a atención á primeira infancia.

Finalmente, mesmo cando a directiva comunitaria que agora se incorpora ao noso ordenamento é modificativa da 2005/36/CE, que se mantén en vigor, a presente transposición opta por derogar o anterior Real decreto 1837/2008, do 8 de novembro, que a traspoñía e, en consecuencia, consolidar nun único corpo a normativa comunitaria

vixente en materia de recoñecemento de cualificacións que, doutro modo, resultaría de moi complicada comprensión polos cidadáns destinatarios da norma e faría igualmente complexa a súa aplicación por parte das correspondentes autoridades competentes. Así se establece na disposición derogatoria única da presente norma que, sen prexuízo do anterior, opta por manter transitoriamente a vixencia dos anexos VIII e X do Real decreto que agora se derroga até que finalicen os traballos de revisión destes por parte da Comisión interministerial creada para o efecto no artigo 81.

Na tramitación deste real decreto emitiu informe o Ministerio de Facenda e Función Pública e foron consultadas as comunidades autónomas, o Consello Económico e Social e as corporacións profesionais.

Na súa virtude, por proposta conxunta dos ministros de Educación, Cultura e Deporte, de Asuntos Exteriores e de Cooperación, de Xustiza, de Defensa, do Interior, de Fomento, de Emprego e Seguridade Social, de Enerxía, Turismo e Axenda Dixital, de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente, da Presidencia e para as Administracións Territoriais, de Economía, Industria e Competitividade, e de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade, coa aprobación previa do ministro de Facenda e Función Pública, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 9 de xuño de 2017,

DISPOÑO:

TÍTULO I

Disposicións xerais

CAPÍTULO I

Obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto establecer as normas e os procedementos para permitir o acceso e exercicio dunha profesión regulada en España mediante o recoñecemento das cualificacións profesionais adquiridas noutro ou noutros Estados membros da Unión Europea e que permitan ao seu titular exercer nel a mesma profesión.

Así mesmo, este real decreto establece as normas relativas ao acceso parcial a unha profesión regulada e os procedementos para o recoñecemento dos períodos de prácticas profesionais realizadas noutro Estado membro.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

1. Este real decreto aplicaráselles aos nacionais de Estados membros da Unión Europea que pretendan exercer, por conta propia ou allea, unha profesión regulada en España a través do recoñecemento das súas cualificacións profesionais obtidas noutro ou noutros Estados membros.

Así mesmo, aplicaráselles a todos os nacionais dun Estado membro da Unión Europea que realizen un período de prácticas profesionais fóra do seu Estado membro de orixe.

2. Este real decreto non será de aplicación ás seguintes profesións reguladas:

a) Ás que contén con mecanismos específicos para o recoñecemento de cualificacións profesionais establecidos en normas comunitarias europeas ditadas en aplicación de instrumentos legislativos independentes.

b) Ás profesións e actividades que participen no exercicio da autoridade pública.

c) Aos notarios e aos rexistradores da propiedade, mercantís e de bens mobles.

Artigo 3. *Efectos do recoñecemento.*

1. O recoñecemento das cualificacións profesionais por parte da autoridade competente española permitirá á persoa beneficiaria acceder en España á mesma profesión que aquela para a cal está cualificada no Estado membro de orixe e exercela cos mesmos dereitos que os nacionais españois.

2. Para os efectos deste real decreto, entenderase que a profesión que se propón exercer a persoa solicitante en España é a mesma que aquela para a cal está cualificada no seu Estado membro de orixe, cando as actividades cubertas pola dita cualificación sexan similares.

3. Malia o disposto no número 1, concederase acceso parcial a unha profesión en España nas condicións establecidas no capítulo IV deste título.

CAPÍTULO II

Definicións

Artigo 4. *Definicións.*

Para efectos deste real decreto entenderase por:

1. Aprendizaxe permanente: todas as actividades de educación xeral, educación e formación profesionais, educación non formal e aprendizaxe informal emprendidas ao longo da vida, que permitan mellorar os coñecementos, as capacidades e as competencias, e que poden incluír a ética profesional.

2. Autoridade competente: toda autoridade ou organismo investido de autoridade polos Estados membros, habilitado para expedir ou recibir títulos de formación e outros documentos ou información, así como para recibir solicitudes e tomar as decisións establecidas na Directiva 2005/36/CE e, no caso de España, neste real decreto.

3. Cualificación profesional: capacidade para o acceso a unha determinada profesión, ou ao seu exercicio, que vén acreditada oficialmente por un título de formación, por un certificado de competencia tal como se define no artigo 19.1.a), por unha experiencia profesional formalmente recoñecida, ou ben polo concurso de máis dunha de tales circunstancias.

4. Experiencia profesional: o exercicio efectivo e lícito, a tempo completo ou a tempo parcial, nun Estado membro da Unión Europea, da profesión de que se trate.

5. Formación regulada:

a) Entenderase por «formación regulada» toda formación orientada especificamente ao exercicio dunha profesión determinada e que consista nun ciclo de estudos completado, de ser o caso, por unha formación profesional, un período de prácticas profesional ou unha práctica profesional. A estrutura e o nivel da formación profesional, do período de prácticas profesionais ou da práctica profesional serán determinados mediante as disposicións legais, regulamentarias ou administrativas do Estado membro correspondente ou serán obxecto de control ou aprobación pola autoridade que se determine con este fin.

b) Terán a consideración de educación e formación regulada en España aquelas ensinanzas que, cumprindo tales requisitos, conduzan á obtención dun título oficial con valor en todo o territorio nacional, xeralmente incluído nos correspondentes niveis do sistema educativo español.

6. Período de prácticas profesionais: un período de exercicio profesional realizado baixo supervisión sempre que constitúa unha condición para o acceso a unha profesión regulada, e que pode ter lugar durante, ou unha vez completados, os estudos que conducen á obtención dun diploma, sen prexuízo do establecido no artigo 61, número 6.

7. Período de prácticas e proba de aptitude:

a) Entenderase por «período de prácticas» o exercicio en España dunha profesión regulada efectuado baixo a responsabilidade dun profesional cualificado, que poderá ir acompañado dunha formación complementaria. Este período de prácticas supervisadas será obxecto dunha avaliación. As modalidades do período de prácticas e da súa avaliación serán determinados nas normas a que se refire a disposición derradeira segunda.

b) Entenderase por «proba de aptitude» o control realizado sobre os coñecementos, as capacidades e as competencias profesionais do solicitante, efectuado ou recoñecido polas autoridades competentes españolas e que ten por obxecto apreciar a aptitude do solicitante para exercer en España unha profesión regulada.

Para permitir o dito control, as autoridades competentes españolas establecerán unha lista das materias que, sobre a base dunha comparación entre a formación requirida en España e a recibida polo solicitante, non estean cubertas polo diploma ou por outros títulos de formación que posúa o solicitante.

Na proba de aptitude deberase ter en consideración que o solicitante é un profesional cualificado no Estado membro de orixe ou de procedencia. A proba versará sobre materias para elixir entre as que figuren na lista e cuxo coñecemento sexa unha condición esencial para poder exercer a profesión de que se trate en España. Esta proba poderá abranguer, así mesmo, o coñecemento das normas profesionais aplicables ás actividades de que se trate en España.

c) As autoridades competentes españolas establecerán o estatuto en España das persoas en prácticas e dos solicitantes que desexen prepararse para a proba de aptitude, no que se refire ao dereito de residencia, obrigacións, dereitos e beneficios sociais, axudas de custo e remuneración, de ser o caso, de acordo co establecido na normativa comunitaria aplicable.

8. Persoal directivo de empresa: toda persoa que, nunha empresa do sector profesional correspondente, exercese a función de directivo dunha empresa ou dunha sucursal dunha empresa, ou a función de adxunto ao propietario ou ao directivo dunha empresa se tal función implica unha responsabilidade equivalente á do propietario ou directivo representado, ou a función de executivo encargado de tarefas comerciais ou técnicas e responsable dun ou varios departamentos da empresa.

9. Profesión regulada:

a) Para os exclusivos efectos da aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións regulado neste real decreto, entenderase por «profesión regulada» a actividade ou conxunto de actividades profesionais para cuxo acceso, exercicio ou modalidade de exercicio se exixa, de maneira directa ou indirecta, estar en posesión de determinadas cualificacións profesionais, en virtude de disposicións legais, regulamentarias ou administrativas.

b) Considerarase «modalidade de exercicio» o emprego dun título profesional limitado por disposicións legais, regulamentarias ou administrativas a quen posúa unha determinada cualificación profesional.

c) Igualmente, quedará equiparada a unha profesión regulada, cando as alíneas anteriores non sexan de aplicación, a profesión exercida polos membros dunha asociación ou organización das que se mencionan no anexo I. Trátase de entidades que gozan dun recoñecemento especial por parte dun Estado membro da Unión Europea, que expiden aos seus membros un título de formación, garantindo que cumpren normas profesionais ditadas por elas e lles outorgan o dereito a utilizar profesionalmente un diploma, unha abreviatura ou un rango correspondente ao dito título de formación.

Idéntica equiparación se producirá cando un Estado membro outorgue o recoñecemento a unha asociación ou organización deste tipo, sempre que tal Estado informe diso a Comisión Europea e esta o faga público do modo que proceda no «Diario Oficial de la Unión Europea».

10. Razóns imperiosas de interese xeral: razóns recoñecidas como tales na xurisprudencia do Tribunal de Xustiza da Unión Europea.

11. Sistema europeo de transferencia e acumulación de créditos ou créditos ECTS: unidade de medida do haber académico usado no Espazo Europeo de Educación Superior regulado no Real decreto 1125/2003, do 5 de setembro.

12. Tarxeta profesional europea: certificado electrónico que acredita o cumprimento por parte dun profesional de todas as condicións necesarias para o exercicio dunha profesión regulada nun Estado membro de acollida, ben sexa na modalidade de prestación temporal e ocasional de servizos ben para o exercicio efectivo do dereito de establecemento.

13. Título de formación:

a) Entenderase por «título de formación» todo diploma, certificado e outro título expedido por unha autoridade dun Estado membro da Unión Europea competente na materia que sancione oficialmente unha formación profesional adquirida de maneira preponderante na Comunidade.

b) Así mesmo, quedará equiparado a un título de formación calquera título de formación expedido nun terceiro país, sempre que o seu titular teña, na profesión de que se trate, unha experiencia profesional de tres anos no territorio do Estado membro que recoñecese o dito título de formación e sexa certificada por este. Para as profesións reguladas recollidas no capítulo III do título III, este primeiro recoñecemento deberá terse realizado cumprindo as condicións mínimas de formación que se establecen no dito capítulo.

CAPÍTULO III

Tarxeta profesional europea

Artigo 5. *Expedición da tarxeta profesional europea.*

1. A tarxeta profesional europea a que se refire o presente capítulo poderá ser solicitada por aquelas persoas que se encontren en posesión dun título que acredite a correspondente cualificación profesional para o acceso ou exercicio dalgunha das profesións incluídas no anexo I do Regulamento de execución (UE) 2015/983 da Comisión, do 24 de xuño de 2015.

2. Os profesionais a que se refire o número anterior poderán optar por solicitar esta tarxeta ou por recorrer aos procedementos previstos nos títulos II e III.

3. O titular dunha tarxeta profesional europea gozará de todos os dereitos conferidos polos artigos 6 ao 10.

4. Cando, en virtude das normas sobre libre prestación de servizos previstas no título II, o posuidor dun título que acredite a súa cualificación profesional en España teña a intención de prestar noutro Estado membro servizos distintos dos recollidos no artigo 13.4, a autoridade competente española prevista no número 7 deste artigo expedirá a tarxeta profesional europea de conformidade cos artigos 6, 7 e 8. A tarxeta profesional europea constituirá, cando proceda, a declaración prevista no artigo 13.

5. Cando o posuidor dun título que acredite a súa cualificación profesional en España teña a intención de establecerse noutro Estado membro, en virtude das disposicións contidas no título III, ou de prestar servizos, en virtude do artigo 13.4, a autoridade competente española, segundo o número 7 deste artigo, completará todas as etapas preparatorias con respecto ao expediente individual do solicitante no marco do Sistema de información do mercado interior (expediente IMI), tal como se establece nos artigos 6, 7 e 9. Neste suposto a tarxeta profesional europea será expedida, de ser o caso, pola autoridade competente correspondente ao Estado membro de destino.

Así mesmo, cando o expediente IMI se iniciase ante a autoridade competente doutro Estado membro, debido a que o solicitante ten a intención de establecerse ou de prestar os seus servizos en España, a autoridade competente española, conforme o número 7 deste artigo, expedirá a tarxeta profesional europea de conformidade cos artigos 6, 7 e 9.

6. Para os fins de establecemento, a expedición dunha tarxeta profesional europea non conferirá un dereito automático a exercer unha determinada profesión se existen requisitos de rexistro, colexiación naqueles supostos en que o seu exercicio estea suxeito a colexiación obrigatoria ou outros procedementos de control establecidos con anterioridade á introdución da tarxeta profesional europea para esa determinada profesión.

7. Corresponden ás autoridades españolas que en cada caso resulten competentes para cada unha das profesións reguladas a preparación e a tramitación dos expedientes IMI e, de ser o caso, a expedición da tarxeta profesional europea de acordo coas previsións contidas nos números 4 e 5 anteriores.

Estas autoridades garantirán un tratamento imparcial, obxectivo e oportuno das solicitudes de tarxetas profesionais europeas.

As autoridades competentes e o centro de asistencia previsto no artigo 80 do presente real decreto informarán os cidadáns, en particular aos solicitantes potenciais, sobre o funcionamento e o valor engadido da tarxeta profesional europea para as profesións para as cales está dispoñible.

Artigo 6. *Solicitud de tarxeta profesional europea e creación dun expediente IMI.*

A solicitude da tarxeta profesional europea levarase a cabo a través da plataforma electrónica creada polo Regulamento de execución (UE) 2015/983 anteriormente citado. Esta solicitude, que deberá estar acompañada dos documentos exixidos no anexo II do dito regulamento, xerará a creación dun expediente IMI. O expediente IMI creárase, así mesmo, para todas as solicitudes realizadas por escrito, de conformidade coa lexislación vixente.

Artigo 7. *Procedemento.*

1. No prazo dunha semana a partir da recepción da solicitude establecida no artigo 6, a autoridade española competente prevista no artigo 5, número 7, avisará da recepción da solicitude do interesado e, de ser o caso, requiriralle a presentación dos documentos necesarios para a súa tramitación.

2. A autoridade española competente prevista no artigo 5, número 7, comprobará que o solicitante reúne as condicións para estar legalmente establecido en España, así como que todos os documentos necesarios expedidos sexan válidos e auténticos. De ser o caso, poderá formular as consultas necesarias aos órganos ou organismos correspondentes e solicitar ao interesado as copias compulsadas dos documentos.

3. No caso de solicitudes ulteriores presentadas polo mesmo solicitante, non se lle poderá exixir a presentación de documentos que xa figuren no expediente IMI e que sigan sendo válidos.

Artigo 8. *Tarxeta profesional europea para a prestación temporal e ocasional de servizos distintos dos recollidos no artigo 13, número 4.*

A expedición da tarxeta profesional europea para a primeira prestación temporal e ocasional de servizos distintos dos correspondentes a profesións reguladas que teñan implicacións para a saúde ou a seguridade públicas, que non gozan do réxime do recoñecemento automático en virtude do título III, capítulos II, III e IV, axustarase ás seguintes prescricións:

a) Respecto ás solicitudes de tarxeta profesional europea fundamentadas en cualificacións profesionais obtidas en España:

1.º A autoridade correspondente prevista no artigo 5, número 7, verificará a solicitude e os documentos xustificativos que figuren no expediente IMI e expedirá nun prazo de tres semanas a tarxeta profesional europea para a prestación temporal e ocasional de servizos distintos dos recollidos no artigo 13, número 4.

O prazo de tres semanas para a expedición da tarxeta profesional europea comezará a contar a partir da recepción de todos os documentos requiridos en emenda da solicitude, conforme o previsto no artigo 7, número 1. No caso de que non se requirise presentación de documentación adicional á presentada xunto coa solicitude, o prazo de expedición da tarxeta profesional europea comezará a contar a partir do vencemento do prazo dunha semana a que se refiren tal artigo e número.

Unha vez expedida a tarxeta profesional europea, a autoridade competente española transmitirá de inmediato á autoridade competente do Estado membro de destino, notificarlle ao interesado tal expedición e transmisión e faralle saber que o Estado membro de destino non poderá exixir unha nova declaración previa nos 18 meses seguintes desde a súa expedición.

2.º A resolución do procedemento será motivada e contra ela, así como contra a falta de resolución expresa no prazo establecido, poderanse interpor os recursos procedentes en vía administrativa e contencioso-administrativa, de acordo coa Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, e coa Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

3.º Se o titular dunha tarxeta profesional europea desexa prestar servizos en Estados membros distintos dos inicialmente mencionados na solicitude, poderá solicitar unha ampliación en que indique tal circunstancia.

Se o titular desexa seguir prestando servizos ao termo do período de dezaioito meses a que se refire o terceiro parágrafo do número 1 anterior, informará diso a autoridade competente.

En ambos os casos, o titular proporcionará toda a información relativa aos cambios materiais que se producisen na situación acreditada no expediente IMI co fin de que a autoridade competente española transmita a tarxeta profesional europea actualizada aos Estados membros de acollida de que se trate.

4.º A tarxeta profesional europea manterá a súa validez no conxunto do territorio de todos os Estados membros de destino de que se trate mentres o seu titular manteña o dereito a exercer a súa profesión sobre a base dos documentos e da información que figuran no expediente IMI.

b) Respecto ás solicitudes de tarxeta profesional europea fundamentadas en cualificacións obtidas noutro Estado membro: unha vez notificada a expedición da tarxeta profesional europea, a autoridade competente española non poderá exixir ningunha nova declaración consonte o artigo 13 nos dezaioito meses seguintes.

Artigo 9. Tarxeta profesional europea para o establecemento e a prestación temporal e ocasional de servizos en virtude do artigo 13, número 4.

A expedición da tarxeta profesional europea con fins de establecemento ou para a primeira prestación temporal e ocasional de servizos correspondentes a profesións reguladas que teñan implicacións para a saúde ou a seguridade públicas, que non gozan do réxime do recoñecemento automático en virtude do título III, capítulos II, III ou IV, axustarase ás seguintes prescricións:

a) Respecto ás solicitudes de tarxeta profesional europea fundamentadas en cualificacións profesionais obtidas en España:

1.º A autoridade competente española verificará no prazo dun mes a autenticidade e a validez dos documentos xustificativos que figuren no expediente IMI, previamente conformado, para efectos de expedición da tarxeta profesional europea para o establecemento ou a prestación temporal e ocasional dos servizos recollidos no artigo 13, número 4.

2.º O prazo dun mes a que se refire o número anterior comezará a contar a partir da recepción de todos os documentos requiridos en emenda da solicitude, conforme o previsto no artigo 7, número 1. No caso de que non se requirise presentación de documentación adicional á presentada xunto coa solicitude, o prazo de expedición da

tarxeta profesional europea comezará a contar a partir do vencemento do prazo dunha semana a que se refire o dito artigo 7, número 1.

3.º Unha vez verificada a documentación, transmitirá de inmediato a solicitude á autoridade competente do Estado membro de destino e informará o solicitante do estado da súa solicitude.

4.º Logo de petición fundamentada do Estado membro de destino, as autoridades españolas competentes facilitarán, tras lle solicitar ao interesado os documentos que non consten en poder da Administración, nun prazo de dúas semanas, a información adicional solicitada e, de ser o caso, incluírán as copias compulsadas dos documentos requiridos. Malia esta solicitude, o prazo para resolver sobre a expedición da tarxeta será dun mes, conforme o sinalado nos parágrafos anteriores, coa excepción da ampliación prevista no número 4 da alínea b) deste artigo.

b) Respecto ás solicitudes de tarxeta profesional europea fundamentadas en cualificacións obtidas noutro Estado membro:

1.º Nos casos determinados nos artigos 25, 29, 66 e 67, a autoridade competente española decidirá sobre a expedición dunha tarxeta profesional europea para o establecemento ou a prestación temporal e ocasional dos servizos recollidos no artigo 13, número 4, no prazo dun mes a partir da data de recepción da solicitude transmitida pola autoridade competente do país de orixe.

A autoridade competente española, en caso de dúbidas debidamente xustificadas, poderá dirixir petición fundamentada ás autoridades do Estado membro de orixe relativa a información adicional ou copias compulsadas de documentos necesarios para adoptar a resolución pertinente. Transcorrido o prazo de dúas semanas para a presentación da información adicional e, en todo caso, dentro do prazo do mes previsto no parágrafo anterior, coa excepción da ampliación prevista no número 4 da alínea b) deste artigo, adoptárase a resolución correspondente.

2.º Nos casos establecidos no artigo 13, número 4, e no artigo 22, a autoridade competente española decidirá se procede expedir unha tarxeta profesional europea ou someter a persoa en posesión dun título que acredite a súa cualificación profesional a medidas compensatorias nun prazo de dous meses a partir da data de recepción da solicitude transmitida polo Estado membro de orixe.

A autoridade competente española, en caso de dúbidas debidamente xustificadas, poderá dirixir petición fundamentada ás autoridades do Estado membro de orixe relativa a información adicional ou copias compulsadas de documentos necesarios para adoptar a resolución pertinente. Transcorrido o prazo de dúas semanas para a presentación da información adicional e, en todo caso, dentro do prazo de dous meses previsto no parágrafo anterior, coa excepción da ampliación prevista no número 4 da alínea b), adoptárase a resolución correspondente.

3.º No suposto de que a autoridade competente española non reciba da autoridade competente do Estado membro de orixe ou do solicitante a información e documentación necesarias para adoptar a resolución correspondente sobre a expedición da tarxeta profesional europea, poderá denegar, mediante resolución debidamente motivada, a súa expedición.

4.º Se a autoridade competente española non adopta unha decisión dentro dos prazos establecidos nos números 1 e 2 da presente alínea b) ou non convoca a unha proba de aptitude de conformidade co artigo 15, a tarxeta profesional europea considerarase expedida e enviaráselle automaticamente, a través do IMI, á persoa en posesión dun título que acredite a súa cualificación profesional.

Malia o anterior, a autoridade competente española poderá ampliar por termo de dúas semanas os prazos previstos cando concorran razóns debidamente xustificadas e deberá informar diso o solicitante.

Excepcionalmente e por unha soa vez, por razóns de estrita necesidade relacionadas coa saúde pública ou coa seguridade dos destinatarios dos servizos, poderase decidir unha nova prórroga doutras dúas semanas adicionais.

5.º A resolución do procedemento será motivada e contra ela, así como contra a falta de resolución expresa no prazo establecido, poderanse interpor os recursos procedentes na vía administrativa e contencioso-administrativa, de acordo coa Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, e coa Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

c) Nos supostos regulados nas alíneas a) e b) deste artigo, a conformación dun expediente IMI substituirá toda solicitude de recoñecemento de cualificacións profesionais.

Artigo 10. *Tratamento e acceso aos datos relativos á tarxeta profesional europea.*

1. Co obxecto de actualizar o correspondente expediente IMI e sen prexuízo da presunción de inocencia, os xulgados e tribunais, así como as administracións públicas con competencias sancionadoras sobre determinados profesionais e as corporacións colexiais, no caso de profesións de colexiación obrigatoria, remitirán á autoridade competente española a información sobre as medidas disciplinarias ou as sancións penais adoptadas relacionadas cunha prohibición ou restrición e que poidan ter consecuencias para o exercicio das actividades profesionais do titular dunha tarxeta profesional europea. Tales actualizacións incluírán a supresión da información que xa non sexa necesaria.

2. O titular da tarxeta profesional europea e as autoridades competentes que teñan acceso ao correspondente expediente IMI serán informados inmediatamente de toda actualización. Esta obriga non afectará as obrigacións de alerta impostas aos Estados membros consonte o artigo 77.

3. O contido das actualizacións a que se refire o número 1 limitarase ao seguinte:

- a) Á identidade do profesional.
- b) Á profesión de que se trate.
- c) Á información sobre a autoridade ou órgano xurisdicional nacional que adoptase a decisión sobre a restrición ou prohibición.
- d) Ao alcance da restrición ou da prohibición.
- e) Ao período durante o cal se aplique a restrición ou a prohibición.

4. O acceso á información contida no expediente IMI limitarase ás correspondentes autoridades competentes españolas ben que o interesado poderá solicitar ás ditas autoridades, en todo momento, información sobre o contido do expediente IMI iniciado como consecuencia da súa solicitude.

5. A información que figura na tarxeta profesional europea limitarase á información necesaria para comprobar o dereito do seu titular a exercer a profesión para a cal se expediu a tarxeta, en particular, o seu nome e apelidos, a súa data e lugar de nacemento, a súa profesión, os seus títulos de formación, o réxime aplicable, as autoridades competentes implicadas, o número da tarxeta, as características de seguridade e a referencia a unha proba de identidade válida.

O expediente IMI incluírá, ademais, a información relativa á experiencia profesional adquirida ou ás medidas compensatorias superadas polo titular da tarxeta profesional europea.

6. Os empregadores, os clientes, os pacientes, as autoridades públicas, as organizacións colexiais e outras partes interesadas poderán verificar a autenticidade e a validez dunha tarxeta profesional europea que lles sexa presentada polo seu titular.

7. O acceso e o tratamento de datos a que se refire este artigo realizaranse respectando as normas sobre protección de datos persoais establecidas na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e na súa normativa de desenvolvemento, así como, de ser o caso, na normativa comunitaria que sexa de aplicación.

Os datos persoais que figuren no expediente IMI poderán ser tratados durante o tempo que se requira, para os efectos do procedemento de recoñecemento como tal e como proba do recoñecemento ou da transmisión da declaración exixida en virtude do artigo 13.

O titular dunha tarxeta profesional europea poderá solicitar en todo momento e sen ningún custo a rectificación de datos incorrectos ou incompletos, ou a supresión ou o bloqueo do expediente IMI de que se trate. O titular será informado deste dereito no momento da expedición da tarxeta profesional europea, e lembraráselle o dito dereito cada dous anos a partir de entón. O recordatorio enviarase automaticamente a través do IMI cando a solicitude inicial de tarxeta profesional europea se presentase en liña.

En caso de que se solicite a supresión dun expediente IMI vinculado a unha tarxeta profesional europea expedida para os efectos do establecemento ou da prestación temporal e ocasional de servizos en virtude do artigo 13, número 4, a correspondente autoridade competente española expedirá ás persoas que posúan títulos de formación un certificado que acredite o recoñecemento das súas cualificacións profesionais.

No que respecta ao tratamento dos datos persoais contidos na tarxeta profesional europea e de todos os expedientes IMI, as autoridades competentes serán consideradas responsables do tratamento para efectos do disposto na normativa de protección de datos de carácter persoal.

No que respecta ás obrigacións que lle incumben en virtude do presente artigo e ao tratamento de datos persoais que isto implica, a Comisión será considerada responsable do tratamento para efectos do artigo 2, letra d), do Regulamento (CE) n.º 45/2001 do Parlamento Europeo e do Consello, do 18 de decembro de 2000, relativo á protección das persoas físicas no que respecta ao tratamento de datos persoais polas institucións e polos organismos comunitarios e á libre circulación destes datos.

CAPÍTULO IV

Acceso parcial a unha actividade profesional

Artigo 11. *Normas relativas ao acceso parcial a unha determinada profesión.*

1. A autoridade competente española concederá o acceso parcial a unha actividade profesional, logo de exame individualizado de cada solicitude, unicamente no suposto de que se cumpran todas as condicións seguintes:

- a) Que o profesional estea plenamente cualificado para exercer no Estado membro de orixe a actividade profesional para a cal se solicita o acceso parcial.
- b) Que as diferenzas entre a actividade profesional legalmente exercida no Estado membro de orixe e a profesión regulada en España sexan tan importantes que a aplicación de medidas compensatorias equivalería a exixir ao solicitante que realizase o programa completo de formación exixido para poder ter acceso pleno á profesión regulada en España.
- c) Que a actividade profesional poida separarse obxectivamente doutras actividades da profesión regulada en España.

Para os efectos da letra c), a autoridade competente española terá en conta se a actividade profesional se pode exercer de forma autónoma no Estado membro de orixe.

2. O acceso parcial poderá denegarse se esta denegación está xustificada por unha razón imperiosa de interese xeral, adecuada para a consecución do obxectivo perseguido e se non vai máis alá do necesario para conseguir tal obxectivo.

3. As solicitudes, para efectos de establecemento, serán examinadas consonte o disposto no título III, capítulos I e V.

4. As solicitudes para efectos de prestación de servizos temporais e ocasionais en relación con actividades profesionais que teñan implicacións en materia de saúde ou de seguridade públicas examinaranse consonte o disposto no título II.

5. Malia o disposto no artigo 15, número 6, e no artigo 73, número 1, unha vez concedido o acceso parcial, a actividade profesional exercerase co nome correspondente ao título profesional do Estado membro de orixe. Esta denominación deberase expresar nalgunha das linguas oficiais do Estado español.

6. Os profesionais que se beneficien do acceso parcial indicarán claramente aos destinatarios dos servizos o ámbito das súas actividades profesionais.

7. O presente artigo non se aplicará aos profesionais que gocen do recoñecemento automático das súas cualificacións profesionais en virtude do título III, capítulos II, III e IV.

TÍTULO II

Libre prestación de servizos

Artigo 12. *Principio de libre prestación de servizos.*

1. As disposicións do presente título unicamente se aplicarán cando o prestador se desprace ao territorio español para exercer, de maneira temporal ou ocasional, unha profesión regulada.

2. O carácter temporal e ocasional da prestación de servizos propios da profesión regulada avaliarase en cada caso por separado, atendendo, en particular, á duración da propia prestación, á súa frecuencia, á súa periodicidade e á súa continuidade e, de ser o caso, segundo o manifestado na declaración previa regulada no artigo 13.

3. Os profesionais de Estados membros da Unión Europea poderán prestar libremente os seus servizos en España, sen que tal prestación se poida impedir ou restrinxir por razóns de cualificación profesional, sempre que cumplan os seguintes requisitos:

a) Que se encontren establecidos legalmente noutro Estado membro para exercer nel a mesma profesión que pretendan exercer en España.

b) No caso de desprazamento do prestador, se exerceu a dita profesión nun ou en varios Estados membros durante ao menos un ano no transcurso dos dez anos anteriores á prestación dos servizos, cando a profesión non estea regulada no Estado membro de establecemento. A condición que exige o exercicio da profesión durante un ano non se aplicará cando a profesión ou a formación que conduce á profesión estea regulada.

4. No caso de desprazamento, o prestador de servizos estará suxeito ás normas profesionais españolas de carácter profesional, xurídico ou administrativo que estean directamente relacionadas coas cualificacións profesionais, incluíndo a definición da profesión, o emprego de títulos e a negligencia profesional grave que se encontre directa e especificamente relacionada coa protección e a seguridade do consumidor, así como ás disposicións disciplinarias aplicables en España aos profesionais que exerzan a mesma profesión.

5. Corresponde ás autoridades que en cada caso resulten competentes en España en relación con cada profesión ou actividade regulada recibir as declaracións, realizar as actuacións e adoptar as resolucións a que se refiren os artigos 13 a 16 seguintes.

6. No caso de desprazamento de traballadores por conta allea, o previsto neste real decreto enténdese sen prexuízo do establecido na Lei 45/1999, do 29 de novembro, sobre desprazamento de traballadores no marco dunha prestación de servizos transnacional.

Artigo 13. *Declaración previa nos casos de desprazamento.*

1. Con carácter previo ao primeiro desprazamento, o prestador de servizos deberá informar da prestación que pretende realizar mediante a presentación dunha declaración por escrito á autoridade competente española. Esta declaración deberá cumprir os seguintes requisitos:

a) Farase por escrito, segundo o modelo que se publica como anexo VII deste real decreto e poderá presentarse por calquera dos medios e nos lugares previstos no artigo 16 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

b) Incluirá información sobre garantías de seguros ou medios similares de protección persoal ou colectiva de que poida dispor en relación coa súa responsabilidade profesional.

2. A declaración renovarase anualmente, nos supostos en que o prestador de servizos teña a intención de continuar a prestación de servizos temporal ou ocasionalmente en España en períodos anuais sucesivos, e así llo comunique á dita autoridade.

3. Na primeira prestación de servizos, ou en caso de que a situación a que se refiren os documentos que a seguir se sinalan sufrise algún cambio, a declaración a que se refire o presente artigo irá acompañada dos seguintes documentos:

- a) Documentación que acredite a nacionalidade do prestador de servizos.
- b) Certificado acreditativo de que o declarante está establecido legalmente nun Estado da Unión Europea para exercer nel as actividades de que se trate, así como da inexistencia de prohibición, no momento de formular a declaración, que lle impida exercer a profesión no Estado de orixe, nin sequera temporalmente, expedido pola autoridade competente do país de procedencia.
- c) Proba das cualificacións profesionais.
- d) Nos casos a que se refire o artigo 12, número 3, letra b), calquera proba de que o prestador exerceu a actividade de que se trate durante un ano como mínimo no transcurso dos dez anos anteriores.
- e) No caso das profesións do sector da seguridade e do sector da saúde, e para as profesións relacionadas coa educación de menores, incluída a educación e a atención á primeira infancia, un certificado que acredite a ausencia de suspensións temporais ou definitivas de exercer a profesión ou de condenas penais, nos supostos de se lles exixiren tales documentos aos profesionais exercentes no territorio nacional.
- f) Para as profesións con implicacións para a seguridade dos pacientes, unha declaración sobre o coñecemento que teña o solicitante da lingua necesaria para o exercicio da profesión en España.
- g) Para as profesións que exerzan as actividades a que se refire o artigo 25 e que fosen notificadas por un Estado membro de conformidade co artigo 83, número 2, un certificado relativo á natureza e á duración da actividade expedido pola autoridade ou polo organismo competente do Estado membro en que estea establecido o prestador de servizos.

4. Na primeira prestación temporal e ocasional de servizos correspondente a profesións reguladas que teñan implicacións para a saúde ou a seguridade públicas, que non gozan do réxime do recoñecemento automático consonte o título III, capítulos II, III e IV, a autoridade competente española poderá levar a cabo unha verificación previa das cualificacións profesionais do prestador, de conformidade co disposto no artigo 15.

5. A presentación por parte do prestador de servizos da declaración exixida de conformidade co número 1 permitiralle acceder á actividade ou exercer tal actividade no conxunto do territorio español.

As autoridades competentes españolas poderán exixir información adicional á establecida no número 4, relativa ás cualificacións profesionais do prestador de servizos se:

- a) En partes do territorio nacional a profesión está suxeita a unha regulación distinta.
- b) Tal regulación é aplicable, así mesmo, a todos os nacionais.
- c) As diferenzas de regulación se xustifican por razóns imperiosas de interese xeral relacionadas coa saúde pública ou coa seguridade dos destinatarios dos servizos.
- d) As autoridades competentes non teñen outro medio de obter esa información.

6. A prestación de servizos realizarase ao abeiro do título profesional do Estado membro de establecemento, en caso de que o dito título exista nese Estado para a actividade profesional correspondente. O título indícarase na lingua oficial ou nunha das linguas oficiais do Estado membro da Unión Europea en que o prestador de servizos estea establecido, co fin de evitar calquera confusión co título profesional español. Nos casos en que non exista ese título profesional no Estado membro de establecemento, o prestador mencionará o seu título de formación na lingua oficial ou nunha das linguas oficiais do dito Estado membro. De modo excepcional, o servizo prestarase ao abeiro dun título profesional español nos supostos previstos no capítulo III do título III.

Artigo 14. *Dispensas.*

1. O prestador de servizos estará dispensado das obrigacións impostas aos profesionais establecidos en territorio español relativas á autorización, inscrición, colexiación ou adhesión a unha organización ou colexio profesional, nos termos previstos no presente artigo.

2. Unha copia da declaración previa e, de ser o caso, da renovación, reguladas no artigo anterior, será remitida pola autoridade competente á organización colexial que corresponda. A remisión da dita documentación pola autoridade competente constituirá, para estes efectos, unha inscrición temporal automática e suporá o sometemento da persoa interesada ás disposicións disciplinarias vixentes. Cando a dita autoridade entenda que non se cumpren os requisitos establecidos no artigo 12.3, comunicarlle á persoa interesada, mediante resolución motivada, a imposibilidade de verificar a prestación de servizos. Esta resolución comunicaráse á organización colexial correspondente.

3. Nos casos das profesións relacionadas coa saúde e coa seguridade públicas indicadas no artigo 15, ou que se beneficien do recoñecemento automático en virtude do disposto nos capítulos II, III e IV do título III, a autoridade competente enviará á organización colexial correspondente unha copia dos documentos relacionados no artigo 13.3.

4. Non será exixible a inscrición nun organismo da Seguridade Social de dereito público, co fin de liquidar cun organismo asegurador as contas relacionadas coas actividades exercidas en beneficio de asegurados sociais. Non obstante, o prestador de servizos informará ese organismo previamente ou, en caso de urxencia, posteriormente, da súa prestación de servizos.

Artigo 15. *Verificación previa en profesións que teñan implicacións para a saúde ou a seguridade pública.*

1. A autoridade competente española poderá, de acordo co establecido no artigo 13.4, realizar unha verificación da cualificación profesional do prestador antes da primeira prestación de servizos.

Esta verificación será unicamente posible cando o seu obxecto sexa o de evitar danos graves á saúde ou á seguridade dos receptores do servizo, como consecuencia da falta de cualificación profesional do prestador do servizo, e non poderá exceder o necesario para este fin.

2. A autoridade competente disporá dun prazo máximo dun mes a partir da recepción da declaración e dos documentos a que se refire o artigo 13.3 para resolver, sen máis, sobre a solicitude de autorización da prestación de servizos ou, tras ter verificado as súas cualificacións profesionais, exixir ao prestador de servizos que supere unha proba de aptitude, de acordo co establecido no número seguinte.

A resolución que se dite notificaráselle ao interesado e, de ser o caso, á organización colexial correspondente.

3. Nos casos en que como resultado da verificación previa se aprecie a existencia dunha diferenza substancial entre as cualificacións profesionais do prestador de servizos e a formación exixida en España, na medida en que esta diferenza sexa tal que poida ser nociva para a saúde ou a seguridade públicas e non poida ser compensada pola experiencia profesional do prestador de servizos nin polos coñecementos, capacidades e competencias adquiridos mediante aprendizaxe permanente, validadas formalmente para tal fin por un organismo competente, as autoridades españolas ofrecerán ao prestador de servizos a posibilidade de demostrar, por medio dunha proba de aptitude, que adquiriu os coñecementos, as capacidades ou as competencias de que carecía.

4. A proba de aptitude a que fai referencia o número anterior deberá poder realizarse, e o seu resultado coñecerse, no prazo máximo dun mes desde a adopción da resolución a que se refire o número 2. A autoridade competente tomará sobre esa base a decisión de se procede ou non autorizar a prestación de servizos. En caso afirmativo, o servizo deberase poder prestar dentro do mes seguinte á decisión adoptada.

5. En caso de que a autoridade competente non dite resolución dentro dos prazos previstos nos números anteriores, a persoa interesada poderá dar comezo á prestación de servizos. Neste caso a autoridade competente deberá comunicar esta circunstancia á organización colexial correspondente en casos de profesións de colexiación obrigatoria, e remitirá copia da declaración.

6. No caso en que a prestación de servizos fose autorizada tras a superación dunha proba de aptitude, esta realizarase ao abeiro do título profesional español.

7. Cando se presente unha dificultade que poida causar un atraso na adopción da resolución a que se refire o número 2 anterior, a autoridade competente notificará ao prestador de servizos, dentro dese mesmo prazo, o motivo do atraso. A dificultade resolverase no prazo dun mes a partir da notificación e a decisión adoptárase nun prazo máximo de dous meses tras a resolución da dificultade.

Artigo 16. *Cooperación administrativa.*

1. As autoridades competentes españolas poderán solicitar ás autoridades competentes do Estado membro de establecemento de que procede o prestador, en caso de dúbidas xustificadas, toda información pertinente relativa á legalidade do establecemento e á boa conduta do prestador de servizos, especialmente no relativo á inexistencia de sanción disciplinaria ou penal de carácter profesional.

En caso de que as autoridades competentes españolas decidan comprobar as cualificacións profesionais do prestador de servizos, poderán solicitar ás autoridades competentes do Estado membro de establecemento información sobre as formacións seguidas polo prestador de servizos na medida necesaria para avaliar as diferenzas substanciais que poidan ser nocivas para a saúde ou a seguridade públicas. As autoridades competentes do Estado membro de establecemento comunicarán esta información consonte o artigo 76. No caso das profesións non reguladas no Estado membro de orixe, os centros de asistencia a que se refire o artigo 80 tamén poderán facilitar a dita información.

2. A autoridade competente garantirá o intercambio da información necesaria para a tramitación das reclamacións presentadas polos receptores dos servizos contra os seus prestadores. Os destinatarios serán informados do resultado da reclamación.

Artigo 17. *Información de carácter suplementario para os destinatarios do servizo.*

Nos supostos previstos nos artigos anteriores, en que a prestación de servizos se realice co título profesional do Estado membro de establecemento ou co título de formación do prestador, ademais da información que establece a normativa comunitaria, o prestador de servizos deberá facilitar ao destinatario do servizo, se este a solicita, a seguinte información:

a) Nos casos en que o prestador estea inscrito nun rexistro mercantil ou noutro rexistro público similar, o nome do dito rexistro e o número de inscrición asignado ou, na súa falta, calquera medio de identificación utilizado polo rexistro.

b) Cando a actividade estea suxeita a un réxime de autorización no Estado membro de establecemento, os datos da autoridade de supervisión competente para outorgala.

c) O colexio profesional ou organismo similar en que estea inscrito o prestador.

d) O título profesional ou, cando este non exista, o título de formación do prestador e o Estado membro da Unión Europea en que foi obtido.

e) No caso de que o prestador exerza unha actividade suxeita ao imposto sobre o valor engadido, o número de identificación citado no artigo 22, número 1, da sexta Directiva 77/388/CEE do Consello, do 17 de maio de 1977, en materia de harmonización das lexislacións dos Estados membros relativas aos impostos sobre o volume de negocios -Sistema común do imposto sobre o valor engadido: base imponible uniforme.

f) As garantías de seguros ou medios similares de protección persoal ou colectiva de que dispoña para cubrir a súa responsabilidade profesional.

TÍTULO III

Liberdade de establecemento

CAPÍTULO I

Réxime xeral de recoñecemento de títulos de formación

Artigo 18. *Ámbito de aplicación.*

1. As previsións do presente capítulo aplicaranse ás profesións que non se encontren comprendidas nos capítulos II, III e IV deste título, así como a aqueles supostos, previstos no seguinte número, en que a persoa solicitante non reúna, por razóns particulares e excepcionais, as condicións exixidas nos citados capítulos.

2. Os supostos particulares e excepcionais mencionados no número anterior comprenden:

a) Os profesionais que pretendan establecerse ao abeiro dalgunha das actividades previstas no anexo II, cando non cumpran os requisitos dunha práctica profesional e efectiva nos termos establecidos nos artigos 26, 27 e 28.

b) Sen prexuízo do disposto no capítulo III do presente título, os médicos con formación básica, médicos especialistas, enfermeiras responsables de coidados xerais, odontólogos, veterinarios, matronas, farmacéuticos e arquitectos, cando non cumpran co requisito de ter desenvolvido unha práctica profesional efectiva e válida, nos termos a que se refiren os artigos 30, 32, 33, 34, 38, 43 a 45, 48, 49, 51, 55 a 58 e 65.

c) Os arquitectos, cando posúan un título de formación que non figure recollido no punto 5.7 do anexo III.

d) Malia o disposto no artigo 29.1 e nos artigos 30 a 34 e 38, os médicos, enfermeiras ou farmacéuticos que posúan títulos de formación como especialista e que deberán ter seguido unha formación para obter un dos títulos enumerados nos puntos 5.1.1, 5.2.2 e 5.6.2 do anexo III, para os únicos efectos de recoñecemento da especialidade correspondente.

e) As enfermeiras especialistas sen formación en materia de coidados xerais.

f) Os profesionais que cumpran os requisitos establecidos na letra b) do artigo 4.13.

Artigo 19. *Niveis de cualificación profesional.*

Para efectos da aplicación do artigo 21 e do artigo 22, número 7, as cualificacións profesionais agrúpanse nos niveis que se expoñen a continuación.

1. Certificado de competencia. É aquel expedido pola autoridade competente dun Estado membro de orixe, de acordo coas disposicións legais, regulamentarias ou administrativas do dito Estado, que sanciona:

a) Ben unha formación que non forme parte dun título ou certificado, tal e como se definen nos números 2, 3, 4, e 5 deste artigo, ben un exame específico sen formación previa, ou ben o exercicio dunha profesión a tempo completo durante tres anos consecutivos ou durante un período equivalente a tempo parcial no transcurso dos últimos dez anos.

b) Ben a adquisición dunha formación xeral correspondente a un nivel de ensino primario ou secundario que acredite a posesión de coñecementos xerais.

2. Certificado expedido pola autoridade competente dun Estado membro que acredite a superación dun ciclo de estudos secundarios. O certificado de estudos secundarios pode acreditar:

a) Ben un ciclo de carácter xeral complementado cun ciclo de estudos ou de formación profesional distintos aos previstos no número 3 deste artigo e/ou cun período de prácticas ou práctica profesional cando esta sexa exixible ademais do dito ciclo de estudos.

b) Ben un ciclo de carácter técnico ou profesional complementado, de ser o caso, cun ciclo de estudos ou formación profesional distintos dos regulados no número 3 deste artigo e/ou cun período de prácticas ou práctica profesional, ademais do dito ciclo de estudos, cando así se exixa.

3. Título expedido por unha autoridade competente dun Estado membro que acredite:

a) A superación dun ciclo de estudos postsecundarios, dunha duración mínima dun ano, distinto dos mencionados nos números 4 e 5, ou dunha duración equivalente se se trata de estudos seguidos a tempo parcial, e sempre que unha das condicións de acceso ao dito título sexa a de ter rematado o ciclo de estudos secundarios exixido para acceder ao ensino universitario ou superior, ou unha formación equivalente de nivel secundario, así como a formación profesional exixida, de ser o caso, ademais do ciclo de estudos postsecundarios.

b) Unha formación regulada ou, no caso de profesións reguladas, unha formación profesional de estrutura particular, con competencias que vaian máis alá do disposto no número 2, equivalente ao nivel de formación indicado na letra a), se esta formación confire un nivel profesional comparable e prepara para un nivel comparable de responsabilidades e funcións, coa condición de que o título vaia acompañado dun certificado do Estado membro de orixe.

4. Un título que acredita que o titular cursou con éxito unha formación do nivel do ensino postsecundario dunha duración mínima de tres anos e non superior a catro, ou dunha duración equivalente a tempo parcial, que poderá expresarse ademais nun número equivalente de créditos ECTS, dispensada nunha universidade ou nun centro de ensino superior ou noutro centro de nivel equivalente e, de ser o caso, que completou con éxito a formación profesional exixida, ademais do ciclo de estudos postsecundarios.

5. Un título que acredita que o titular cursou con éxito un ciclo de estudos postsecundarios dunha duración mínima de catro anos, ou dunha duración equivalente a tempo parcial, que poderá expresarse ademais nun número equivalente de créditos ECTS, nunha universidade ou nun centro de ensino superior ou noutro centro de nivel equivalente e, de ser o caso, que completou con éxito a formación profesional exixida, ademais do ciclo de estudos postsecundarios.

Artigo 20. *Formacións equiparadas.*

1. Quedan equiparados aos títulos de formación que acrediten a superación das formacións descritas no artigo anterior, incluído o nivel correspondente, todos aqueles títulos de formación ou conxuntos de títulos de formación expedidos por unha autoridade competente nun Estado membro, sobre a base dunha formación a tempo completo ou a tempo parcial, no marco de programas oficiais ou non, coa condición de que sancionen unha formación completa adquirida na Unión Europea, recoñecida polo dito Estado membro como de nivel equivalente, e que outorgue os mesmos dereitos de acceso a unha profesión, ou ao seu exercicio, ou que preparen para o exercicio da dita profesión.

2. Quedan equiparadas a un título de formación, nos mesmos termos que os sinalados no parágrafo anterior, todas aquelas cualificacións profesionais que, mesmo sen satisfaceren as exixencias establecidas en virtude das disposicións legais, regulamentarias ou administrativas do Estado membro de orixe para o acceso a unha profesión ou ao seu exercicio, confiran ao seu titular dereitos adquiridos consonte tales disposicións.

3. O regulado no número anterior aplicarase, en particular, no suposto de que o Estado membro de orixe eleve o nivel de formación exixido para a admisión a unha profesión e ao seu exercicio, para o caso das persoas que recibisen unha formación previa que non cumpra os requisitos da nova cualificación e se beneficien de dereitos adquiridos en virtude de disposicións lexislativas, regulamentarias ou administrativas nacionais. Nestes casos, para os efectos de aplicar o disposto no artigo seguinte sobre condicións para o recoñecemento, considerarase que a formación previa da persoa solicitante corresponde ao nivel da nova formación.

Artigo 21. *Condicións para o recoñecemento.*

1. Nos supostos das profesións reguladas en España cuxo acceso e exercicio estean supeditados á posesión de determinadas cualificacións profesionais, a autoridade competente española concederá o acceso a esa profesión e ao seu exercicio, nas mesmas condicións que aos españois, aos solicitantes que posúan o certificado de competencia ou título de formación establecido no artigo 19 exixidos por outro Estado membro para acceder a esa mesma profesión no seu territorio ou exercela nel.

Estes certificados de competencia ou títulos de formación deberán ter sido expedidos por unha autoridade competente dun Estado membro, designada consonte as disposicións legais, regulamentarias ou administrativas do dito Estado.

2. O acceso á profesión e ao seu exercicio a que se refire o número anterior deberánlles conceder igualmente ás persoas solicitantes que exercen a tempo completo a profesión a que se refire o dito número durante un ano ou a tempo parcial durante un período equivalente, no transcurso dos dez anos anteriores, noutro Estado membro en que tal profesión non se encontre regulada, sempre que estea en posesión dun ou varios certificados de competencia ou dun ou varios títulos de formación que expidise outro Estado membro que non regule esta profesión.

Estes certificados de competencia ou títulos de formación deberán ter sido expedidos por unha autoridade competente dun Estado membro, designada consonte as disposicións legais, regulamentarias ou administrativas do dito Estado, e deberán acreditar a preparación do titular para o exercicio da profesión correspondente.

Malia o anterior, a citada experiencia profesional dun ano non se poderá exixir se o título de formación posuído polo solicitante certifica unha formación regulada.

3. As autoridades competentes aceptarán o nivel certificado polo Estado membro de orixe consonte o artigo 19, así como o documento mediante o cal o Estado membro de orixe certifica que a formación regulada ou a formación profesional de estrutura particular a que se refire o artigo 19.3.b) é equivalente ao nivel establecido no artigo 19.3.a).

4. Non obstante o disposto nos números 1 e 2 do presente artigo e no artigo 22, a autoridade competente española poderalle denegar o acceso á profesión e ao seu exercicio ao titular dun certificado de competencia clasificado consonte o artigo 19.1, cando a cualificación profesional exixida en España para exercer a profesión estea clasificada consonte o artigo 19.5.

Artigo 22. *Medidas compensatorias.*

1. Malia o disposto no artigo anterior, a autoridade competente española poderalle exixir ao solicitante que realice un período de prácticas de tres anos como máximo ou que se someta a unha proba de aptitude en calquera dos seguintes casos:

a) Cando a formación recibida polo solicitante, acreditada polo título de formación presentado, corresponda a materias substancialmente distintas das cubertas polo título de formación exixido en España.

b) Cando a profesión regulada en España abranga unha ou varias actividades profesionais reguladas que non existan na profesión correspondente no Estado membro de orixe do solicitante, e tal diferenza estea caracterizada por unha formación específica exixida en España que se estenda a materias substancialmente distintas das cubertas polo certificado que acredite unha competencia ou o título de formación do solicitante.

2. Cando a autoridade competente española opte pola exixencia das posibilidades recollidas no número 1, corresponderá á persoa solicitante elixir entre o período de prácticas e a proba de aptitude.

Se a autoridade competente española considera que, para unha profesión determinada, é necesario establecer unha excepción á posibilidade de elección da persoa solicitante prevista no primeiro parágrafo deste punto, comunicarllo ao coordinador a que se refire o artigo 76, o cal instará a representación permanente de España ante a Unión Europea para que se informe diso os demais Estados membros e a Comisión, xustificando debidamente esta proposta de excepción.

No prazo de tres meses a partir da recepción da información pola Comisión, esta poderá adoptar un acto de execución polo cal pedirá a España que se absteña de tomar a medida prevista, no suposto de que considere que a excepción a que se refire o parágrafo anterior non resulta pertinente ou non se axusta ao dereito da Unión. Se no prazo citado de tres meses a Comisión non se pronunciou ao respecto, poderase aplicar a excepción.

3. Non obstante o disposto no parágrafo primeiro do número anterior, corresponderá á autoridade competente española prescribir ben un período de prácticas ou ben unha proba de aptitude, naquelas profesións cuxo exercicio exixa un coñecemento preciso do dereito positivo español, e nas que, no desempeño das súas actividades, sexa un elemento esencial e constante emitir ditames, consellos ou asistencia sobre o dereito positivo español. En España, estas profesións son as que se relacionan no anexo VI.

O disposto no parágrafo anterior será igualmente aplicable aos casos previstos no artigo 18.2, letras b), c), e) e f), así como na letra d) no que respecta aos médicos.

Nos supostos a que se refire o artigo 18.2.a), a autoridade competente española poderá exixir un período de prácticas ou unha proba de aptitude cando a persoa solicitante pretenda exercer actividades profesionais, por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, que exixan o coñecemento e a aplicación de disposicións españolas específicas vixentes, sempre que en España se lles exixan aos nacionais o coñecemento e a aplicación das ditas normas para o acceso a tales actividades.

Cando se pretenda exercer as profesións de avogado e procurador, a persoa solicitante deberá superar en todo caso unha proba previa de aptitude.

4. Non obstante o principio do dereito do solicitante a elixir, previsto no número 2, as autoridades españolas poderán dispor se se debe realizar un período de prácticas ou unha proba de aptitude no caso do:

- a) Titular dun certificado que acredite unha cualificación profesional a que se refire o artigo 19.1, que solicite o recoñecemento das súas cualificacións profesionais cando a cualificación profesional exixida en España estea clasificada consonte o artigo 19.3, ou
- b) Titular dun certificado que acredite a cualificación profesional a que se refire o artigo 19.2, que solicite o recoñecemento das súas cualificacións profesionais cando a cualificación profesional exixida en España estea clasificada consonte o artigo 19.4 ou 5.

No caso do titular dun certificado que acredite unha cualificación profesional das referidas no artigo 19.1, que solicite o recoñecemento das súas cualificacións profesionais cando a cualificación profesional exixida en España estea clasificada consonte o artigo 19.4, as autoridades españolas poderán impor tanto un período de prácticas como unha proba de aptitude.

5. Para efectos dos números 1 e 6, entenderase por «materias substancialmente distintas» as materias respecto das cales o coñecemento, as capacidades e as competencias adquiridas son esenciais para o exercicio da profesión e en relación coas cales a formación recibida polo solicitante presenta diferenzas significativas en termos de contido respecto á formación exixida en España.

6. A autoridade competente, antes de impor as medidas compensatorias reguladas no número 1, deberá comprobar, en aplicación do principio de proporcionalidade, se os coñecementos, as capacidades e as competencias adquiridos pola persoa solicitante ao longo da súa experiencia profesional nun Estado membro ou nun terceiro país poden colmar, total ou parcialmente, as materias substancialmente distintas a que se refire o número anterior.

7. A decisión de exixir un período de prácticas ou unha proba de aptitude deberá estar debidamente xustificada. En particular, facilitaráselle ao solicitante a seguinte información:

- a) O nivel de cualificación profesional requirido en España e o nivel de cualificación profesional que posúe o solicitante de conformidade coa clasificación establecida no artigo 19, e
- b) As materias substancialmente distintas a que se refire o número 5 e as razóns polas cales tales diferenzas non se poden compensar mediante os coñecementos, as

capacidades e as competencias adquiridos ao longo da experiencia profesional ou da aprendizaxe permanente, validados formalmente para tal fin por un organismo competente.

8. As autoridades competentes adoptarán as medidas necesarias para que os solicitantes teñan a posibilidade de efectuar a proba de aptitude nun prazo máximo de seis meses, tras a decisión inicial pola cal se impón a realización da dita proba.

Artigo 23. *Proba de aptitude.*

1. A proba de aptitude a que se refire o artigo anterior desenvolverase de conformidade cos criterios xerais ditados para o efecto pola autoridade competente que corresponda.

2. Para os efectos de realizar a proba de aptitude, a autoridade competente comparará a formación exixida en España e a correspondente ao título ou certificado achegado pola persoa solicitante e establecerá unha lista das materias que non estean cubertas polo diploma ou outros títulos de formación que posúa o solicitante, e cuxo coñecemento sexa unha condición esencial para poder exercer a profesión en España, sobre as cales deberá versar a proba. A proba de aptitude deberá tomar en consideración o feito de que a persoa solicitante é un profesional cualificado no Estado membro de orixe ou de procedencia.

3. O resultado da proba será valorado por unha comisión de avaliación cuxos criterios de composición e funcionamento serán determinados, así mesmo, pola autoridade competente.

Artigo 24. *Período de prácticas.*

1. O período de prácticas desenvolverase conforme un programa cuxas modalidades, duración e criterios de avaliación determinará a autoridade competente para o acceso á profesión regulada.

2. Durante o período de prácticas garantirase a asistencia sanitaria polo Sistema nacional de saúde cando o profesional sexa titular ou beneficiario no seu propio país do correspondente sistema de seguridade social. En consecuencia, aplicarase o Regulamento comunitario n.º 1612/68 do Consello, do 15 de outubro de 1968, relativo á libre circulación dos traballadores dentro da Comunidade, o Regulamento comunitario n.º 1408/71 do Consello, do 14 de xuño de 1971, relativo á aplicación dos réximes de seguridade social aos traballadores por conta allea e ás súas familias que se desprazan dentro da Comunidade, e o Regulamento comunitario n.º 574/72 do Consello, do 21 de marzo de 1972, polo que se establecen as modalidades de aplicación do anterior.

3. Cando non resulte aplicable o sistema de sanidade público no período de prácticas, a correspondente corporación profesional adoptará as medidas oportunas para que a persoa interesada poida acceder á asistencia sanitaria a que teñan dereito os asociados ou colexiados en análogas condicións a estes. Do mesmo modo, o profesional solicitante deberá, antes de iniciar o período de prácticas, subscribir unha póliza de accidentes coa mutualidade profesional correspondente ou, na súa falta, cunha entidade de seguros.

4. A persoa interesada poderá percibir retribución durante o período de prácticas, segundo corresponda á natureza da súa actividade e á relación xurídica que se estableza.

CAPÍTULO II

Recoñecemento de cualificacións profesionais en función da experiencia profesional adquirida noutro Estado membro

Artigo 25. *Exixencias relativas á experiencia profesional.*

Cando o acceso a unha das actividades enumeradas no anexo II ou ao seu exercicio estean supeditados á posesión de coñecementos e aptitudes xerais, comerciais ou profesionais, as autoridades competentes recoñecerán como proba suficiente de tales

coñecementos e aptitudes o exercicio efectivo previo da actividade en cuestión noutro Estado membro da Unión Europea, sempre que tal exercicio se desenvolvese conforme o disposto nos artigos 26, 27 e 28.

Artigo 26. *Actividades mencionadas na lista I do anexo II.*

1. Para o acceso ás actividades incluídas na lista I do anexo II, o exercicio previo da actividade de que se trate deberase ter efectuado:

a) Ben durante seis anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa.

b) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de ao menos tres anos, sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro de que se trate ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

c) Ben durante catro anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de dous anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro de que se trate ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

d) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia, cando a persoa interesada acredite que exerceu por conta allea a actividade de que se trate durante cinco anos como mínimo.

e) Ben durante cinco anos consecutivos nun posto directivo, dos cales polo menos tres anos se dedicasen a funcións de carácter técnico, con responsabilidade sobre ao menos un departamento da empresa, sempre que a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de tres anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro da Unión Europea de que se trate ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

2. Nos casos a que se refiren as letras a) e d), non deberán ter transcorrido máis de dez anos entre a data de cesamento da actividade e a data de presentación da solicitude ante as autoridades competentes.

3. A letra e) do número 1 non será de aplicación ás actividades do grupo ex 855, «Salons de peiteado», da nomenclatura CITI.

Artigo 27. *Actividades mencionadas na lista II do anexo II.*

1. Para o acceso ás actividades incluídas na lista II do anexo II, o exercicio previo da actividade de que se trate deberase ter efectuado:

a) Ben durante cinco anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa.

b) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, sempre que a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de tres anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido por un Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

c) Ben durante catro anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, sempre que a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de dous anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido por un Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

d) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que exerceu por conta allea a actividade de que se trate durante cinco anos como mínimo.

e) Ben durante cinco anos consecutivos por conta allea, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de tres anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido por un Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

f) Ben durante seis anos consecutivos por conta allea, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa de dous anos como mínimo, sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

2. Nos supostos a que se refiren as letras a) e d), non deberán ter transcorrido máis de dez anos entre a data de cesamento da actividade e a data de presentación da solicitude ante as autoridades competentes.

Artigo 28. *Actividades mencionadas na lista III do anexo II.*

1. Para o acceso ás actividades incluídas na lista III do anexo II, o exercicio previo da actividade de que se trate deberase ter efectuado:

a) Ben durante tres anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa.

b) Ben durante dous anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

c) Ben durante dous anos consecutivos por conta propia ou en calidade de directivo de empresa, cando a persoa interesada probe que exerceu por conta allea a actividade de que se trate durante tres anos como mínimo.

d) Ben durante tres anos consecutivos por conta allea, cando a persoa interesada probe que recibiu, para a actividade de que se trate, unha formación previa sancionada por un certificado recoñecido polo Estado membro ou declarada plenamente válida por un organismo profesional competente.

2. Nos supostos a que se refiren as letras a) e c), non deberán ter transcorrido máis de dez anos entre a data de cesamento da actividade profesional e a data da presentación da solicitude.

CAPÍTULO III

Recoñecemento baseado na coordinación das condicións mínimas de formación

Sección 1.ª Disposicións xerais

Artigo 29. *Recoñecemento automático de cualificacións profesionais. Marco xeral.*

1. A autoridade competente española recoñecerá os títulos de formación de médico, de médico especialista, de enfermeira responsable de coidados xerais, de odontólogo, de veterinario, de farmacéutico e de arquitecto mencionados, respectivamente, nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.6.2, e 5.7.1 do anexo III, sempre que reúnan as condicións mínimas de formación previstas nos artigos 35, 36, 42, 46, 50, 59 e 61. O recoñecemento para o acceso a estas actividades profesionais e ao seu exercicio terá os mesmos efectos que os conferidos aos títulos de formación expedidos en España.

Os títulos de formación deberán ter sido expedidos por unha autoridade competente dun Estado membro e, de ser o caso, deberán ir acompañados dun certificado de acordo co disposto nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.6.2 e 5.7.1 do anexo III.

O disposto nos dos parágrafos anteriores entenderase sen prexuízo dos dereitos adquiridos recollidos nos artigos 30 a 34, 38, 40, 43 a 45, 48, 49, 51 e 65.

2. Recoñécense, para o exercicio e desempeño das prazas de medicina de familia do Sistema nacional de saúde, reguladas polos reais decretos 3303/1978, do 29 de decembro, e 1753/1998, do 31 de xullo, os títulos de formación citados no punto 5.1.4 do anexo III, expedidos a nacionais dos Estados membros de acordo coas condicións mínimas de formación estipuladas no artigo 39.

O disposto no parágrafo anterior enténdese sen prexuízo dos dereitos adquiridos a que se refire o artigo 41.

3. A autoridade competente española recoñecerá os títulos de formación de matrona expedidos a nacionais dos Estados membros polos demais Estados membros que se mencionan no punto 5.5.2 do anexo III, sempre que se axusten ás condicións mínimas de formación reguladas no artigo 52 e respondan a unha das modalidades sinaladas no artigo 53. O recoñecemento para o acceso ás actividades profesionais e o seu exercicio terá o mesmo efecto que os títulos de formación expedidos en España. Todo iso sen prexuízo dos dereitos adquiridos a que se refiren os artigos 30 a 34, e 55 a 58.

4. Os títulos de formación de arquitecto enumerados no punto 5.7.1 do anexo III só poderán ser obxecto de recoñecemento automático, de acordo co disposto no número 1, cando respondan a unha formación que se iniciase a partir do curso académico de referencia sinalado no dito anexo.

5. As autoridades competentes españolas supeditarán o acceso ás actividades profesionais de médico, enfermeiro responsable de coidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico, e o seu exercicio, á posesión dun título de formación mencionado, respectivamente, nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo III que acredite que o profesional en cuestión adquiriu, durante o período total da súa formación, os coñecementos, as capacidades e as competencias, segundo corresponda, mencionados no artigo 35, número 3, no artigo 42, número 6, no artigo 42, número 7, no artigo 46, número 3, no artigo 50, número 3, no artigo 52, número 3 e no artigo 59, número 3.

Artigo 30. *Disposicións xerais sobre dereitos adquiridos.*

1. Sen prexuízo dos dereitos adquiridos específicos das profesións correspondentes, nos casos en que os títulos de formación de médico que dean acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica e médico especialista, de enfermeira responsable de coidados xerais, de odontólogo, de veterinario, de matrona e de farmacéutico, que posúan os nacionais dos Estados membros, non respondan á totalidade das exigencias de formación establecidas nos artigos 35, 36, 42, 46, 50, 52 e 59, a autoridade competente recoñecerá como proba suficiente os títulos de formación expedidos por eses Estados membros cando concorran os seguintes requisitos:

a) Que os ditos títulos sancionen unha formación iniciada antes das datas de referencia que figuran nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo III.

b) Que estes títulos vaian acompañados dunha certificación que acredite que o seu titular se dedicou efectiva e lícitamente ás actividades de que se trate durante, polo menos, tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición da certificación.

2. A autoridade competente recoñecerá como proba suficiente para os nacionais dos Estados membros cuxos títulos de formación de médico, enfermeira responsable de coidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico non respondan ás denominacións que se establecen para os ditos Estados membros nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo III, os títulos de formación expedidos por eses Estados membros, acompañados dun certificado, expedido polas autoridades ou organismos competentes, en que se acredite que tales títulos de formación sancionan unha formación conforme, respectivamente, cos artigos 35, 36, 42, 46, 50, 52 e 59 e o Estado membro que os expediu asimílaos a aqueles cuxas denominacións figuran nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo III.

3. Cando proceda, a autoridade competente española expediralles o certificado previsto no artigo 23.6 da Directiva 2005/36/CE aos posuidores de cualificacións españolas de médico, enfermeira responsable de coidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico, que non respondan ás denominacións que se establecen para España nos puntos 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2 do anexo III, e acreditarase que os ditos títulos sancionan unha formación conforme, respectivamente, cos artigos 35, 36, 42, 46, 50, 52 e 59 e que España os asimila a aqueles cuxas denominacións figuran no citado anexo III.

Cando os titulares das cualificacións a que se refire o parágrafo anterior deste punto teñan que acreditar, para se poderen establecer noutro Estado membro, o exercicio efectivo e legal da profesión, a autoridade competente expedirá a acreditación con base nas certificacións emitidas pola organización colexial correspondente, no caso de exercicio libre ou por conta allea no sector privado, ou do órgano administrativo correspondente, cando se trate de exercicio profesional no sector público.

Artigo 31. *Dereitos adquiridos na antiga República Democrática Alemá.*

Recoñeceránselles os mesmos dereitos adquiridos previstos no punto 1 do artigo anterior ás persoas solicitantes que estean en posesión dun título obtido na antiga República Democrática Alemá que non cumpra todas as exixencias mínimas de formación que se indican nos artigos 35, 36, 42, 46, 50, 52 e 59, en caso de que os ditos títulos sancionen unha formación iniciada antes das seguintes datas:

- a) O 3 de outubro de 1990, para os médicos con formación básica, enfermeiras responsables de coidados xerais, odontólogos con formación básica, veterinarios, matronas e farmacéuticos.
- b) O 3 de abril de 1992, para os médicos especialistas.

Artigo 32. *Dereitos adquiridos na antiga Checoslovaquia, República Checa e República Eslovaca.*

Non obstante o disposto no artigo 48, a autoridade competente recoñecerá os títulos de formación de médico que dean acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica e médico especialista, de enfermeira responsable de coidados xerais, de veterinario, de matrona, de farmacéutico e de arquitecto que posúan nacionais dos Estados membros e que fosen expedidos na antiga Checoslovaquia, ou cuxa formación comezase, no que se refire á República Checa e á República Eslovaca, antes do 1 de xaneiro de 1993, se se cumpren os seguintes requisitos:

- a) Que as autoridades da República Checa ou da República Eslovaca dean fe de que tales títulos de formación teñen nos seus respectivos territorios a mesma validez legal que os títulos de formación que elas expiden e, para os arquitectos, que os títulos de formación que figuran para os ditos Estados membros no punto 6 do anexo IV, polo que respecta ao acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica, médico especialista, enfermeira responsable de coidados xerais, veterinario, matrona e farmacéutico no que se refire ás actividades indicadas no artigo 60.2, e de arquitecto para as actividades recollidas no artigo 63, e ao seu exercicio.
- b) Que a persoa solicitante estea en posesión dun certificado, expedido pola autoridade competente de calquera de ambos os Estados, que acredite unha experiencia profesional de, ao menos, tres anos consecutivos durante os cinco anos previos á súa expedición nas actividades propias da profesión regulada.

Artigo 33. *Dereitos adquiridos na antiga Unión Soviética, Estonia, Letonia e Lituania.*

1. A autoridade competente recoñecerá, sempre que se cumpran os requisitos regulados no número seguinte, os títulos de formación de médico que dean acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica e médico especialista, de

enfermeira responsable de cuidados xerais, de odontólogo, de veterinario, de matrona, de farmacéutico e de arquitecto que posúan nacionais dos Estados membros da Unión Europea e que fosen expedidos na antiga Unión Soviética, ou cuxa formación comezase:

- a) No que se refire a Estonia, antes do 20 de agosto de 1991.
- b) No que se refire a Letonia, antes do 21 de agosto de 1991.
- c) No que se refire a Lituania, antes do 11 de marzo de 1990.

2. O recoñecemento a que se refire o número anterior producirase se se cumpren os seguintes requisitos:

a) Que as autoridades de Estonia, Letonia ou Lituania dean fe de que eses títulos de formación teñen nos seus respectivos territorios a mesma validez legal que os títulos de formación que elas expiden e, para os arquitectos, que os títulos que figuran no punto 6 do anexo IV, no referente ao acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica, médico especialista, enfermeira responsable de cuidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico, no que se refire ás actividades consideradas no artigo 60.2, e de arquitecto para as actividades recollidas no artigo 63, e ao seu exercicio.

b) Que a persoa solicitante estea en posesión dun certificado, expedido pola autoridade competente de calquera dos citados Estados, que acredite que exerceu efectiva e licitamente no seu territorio as actividades de que se trate durante ao menos tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á data de expedición do certificado.

3. Para os títulos de formación de veterinario expedidos na antiga Unión Soviética ou cuxa formación comezase, no que se refire a Estonia, antes do 20 de agosto de 1991, o certificado a que se refire a letra b) do número anterior deberá ser expedido polas autoridades estonias e acreditar que a persoa solicitante exerceu efectiva e licitamente no seu territorio as actividades propias da profesión de veterinario durante ao menos cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anos anteriores á data de expedición do certificado.

Artigo 34. *Dereitos adquiridos na antiga Iugoslavia.*

A autoridade competente recoñecerá os títulos de formación de médico que dean acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica e médico especialista, de enfermeira responsable de cuidados xerais, de odontólogo, de veterinario, de matrona, de farmacéutico e de arquitecto que posúan nacionais dos Estados membros e que fosen expedidos na antiga Iugoslavia, ou cuxa formación comezase, no que se refire a Eslovenia, antes do 25 de xuño de 1991, se se cumpren os seguintes requisitos:

a) Que a autoridade competente de Eslovenia dea fe de que os ditos títulos de formación teñen no seu territorio a mesma validez legal que os títulos de formación que se expiden e, para os arquitectos, que os títulos que figuran no punto 6 do anexo IV para Eslovenia, polo que respecta ao acceso ás actividades profesionais de médico con formación básica, médico especialista, enfermeira responsable de cuidados xerais, odontólogo, veterinario, matrona e farmacéutico no que se refire ás actividades indicadas no artigo 60.2, e de arquitecto para as actividades recollidas no artigo 63, e ao seu exercicio.

b) Que a persoa solicitante estea en posesión dun certificado, expedido pola autoridade competente de Eslovenia, que acredite que exerceu efectiva e licitamente no seu territorio as actividades de que se trate durante ao menos tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á data de expedición do certificado.

*Sección 2.ª Médico**Artigo 35. Formación básica en medicina.*

1. En España, a formación básica de médico é a que conduce á obtención do título universitario oficial de licenciado en Medicina, establecido polo Real decreto 1417/1990, do 26 de outubro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde ECI/332/2008, do 13 de febreiro, conforme as condicións do Acordo do Consello de Ministros do 14 de decembro de 2007. Estes títulos permiten o exercicio das actividades profesionais a que se refire o artigo 6.2.a) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do acceso ás actividades profesionais de médico, os títulos de formación a que se refire o artigo 29.1 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nas seguintes alíneas:

- a) Estar en posesión do título que permita o acceso aos estudos universitarios.
- b) A formación básica de médico comprenderá, en total, polo menos cinco anos de estudo, que ademais poderán expresarse en créditos ECTS equivalentes, e constará como mínimo de 5.500 horas de ensino teórico e práctico impartidas nunha universidade ou baixo o control dunha universidade.

Para os profesionais que iniciasen os seus estudos antes do 1 de xaneiro de 1972, a formación a que se refire a letra b) poderá incluír unha formación práctica de nivel universitario de seis meses, realizada a tempo completo baixo o control das autoridades competentes.

3. A formación básica de médico garantirá que a persoa solicitante adquiriu os seguintes coñecementos e competencias profesionais:

- a) Un coñecemento adecuado das ciencias en que se basea a medicina, así como unha boa comprensión dos métodos científicos, incluídos os principios de medida das funcións biolóxicas, de avaliación de feitos cientificamente demostrados e de análise de datos.
- b) Un coñecemento adecuado da estrutura, das funcións e do comportamento dos seres humanos, sans e enfermos, así como das relacións entre o estado de saúde do ser humano e o seu contorno físico e social.
- c) Un coñecemento adecuado das materias e das prácticas clínicas que lle proporcione unha visión coherente das enfermidades mentais e físicas, da medicina nos seus aspectos preventivo, diagnóstico e terapéutico, así como da reprodución humana.
- d) Unha experiencia clínica adecuada adquirida en hospitais e centros de atención primaria baixo a oportuna supervisión.

Artigo 36. Formación médica especializada.

1. A formación médica especializada en España é a que se determina no capítulo III do título II da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, e se regula no Real decreto 183/2008, do 8 de febreiro, polo que se determinan e clasifican as especialidades en Ciencias da Saúde e se desenvolven determinados aspectos do sistema de formación sanitaria especializada.

2. A admisión á formación de médico especialista estará supeditada, ademais de aos requisitos xerais legalmente establecidos, á conclusión e á validación dun programa de formación básica de médico establecida no artigo 35, no transcurso do cal deberán terse adquirido coñecementos básicos adecuados de medicina.

3. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do exercicio das actividades profesionais de médico especialista, os títulos de formación a que se refire o artigo 29.1 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos seguintes:

- a) Estar supeditada á superación de cinco anos de estudos, ou 5.500 horas de ensino teórico e práctico de acordo coa formación básica de médico regulada no artigo anterior.

b) Comprender un ensino teórico e práctico, realizado nun centro universitario, nun centro hospitalario docente ou, de ser o caso, nun centro sanitario acreditado para tal fin polas autoridades ou organismos competentes; que a formación se realizase baixo o control das autoridades ou organismos competentes; e que implicase a participación persoal do médico candidato a especialista na actividade e nas responsabilidades dos servizos de que se trate.

c) A duración mínima da formación será a mencionada para cada especialidade no punto 5.1.3 do anexo III.

d) Que a formación se realizase a tempo completo en centros específicos recoñecidos polas autoridades competentes. Esta formación debe supor a participación na totalidade das actividades médicas do departamento onde se realice a formación, incluídas as gardas, de maneira que o especialista en formación dedícase a esta formación práctica e teórica toda a súa actividade profesional durante toda a semana de traballo e durante todo o ano, segundo as normas establecidas polas autoridades competentes. En consecuencia, eses postos serán obxecto de retribución apropiada.

4. Para o recoñecemento en España de dispensas parciais de formación para cursar unha especialidade médica por tela adquirido a través da formación cursada noutra, aplicaranse as disposicións contidas na Orde do 18 de xuño de 1993, sobre recoñecemento de períodos formativos previos dos médicos e farmacéuticos residentes en formación.

En todo caso, as dispensas de formación derivadas do sistema formativo troncal non poderán exceder a metade da duración mínima da formación establecida para cada especialidade no anexo III, punto 5.1.3, da Directiva 2005/36/CE, do 7 de setembro.

Artigo 37. *Denominacións das formacións médicas especializadas.*

Os títulos de formación de médico especialista a que se refire o artigo 29.1 son aqueles que, expedidos pola autoridade competente indicada no número 5.1.2 do anexo V, correspondan, para a formación especializada de que se trate, ás denominacións enumeradas no número 5.1.3 do anexo III.

Artigo 38. *Dereitos adquiridos específicos dos médicos especialistas e dos médicos especialistas italianos.*

1. A autoridade competente española exixirá aos médicos especialistas dos demais Estados membros, cuxa formación médica especializada a tempo parcial estea regulada polas disposicións legais, regulamentarias e administrativas existentes en data do 20 de xuño de 1975, e que iniciasen a súa formación de especialista como máis tarde o 31 de decembro de 1983, que os seus títulos de formación vaian acompañados dunha certificación que acredite que se dedicaron efectiva e lícitamente ás actividades de que se trate durante, polo menos, tres anos consecutivos ao longo dos cinco anos anteriores á expedición da certificación.

2. As autoridades españolas competentes recoñecerán os títulos de médico especialista expedidos en Italia e enumerados no anexo III, puntos 5.1.2 e 5.1.3, aos médicos que iniciasen a súa formación de especialista despois do 31 de decembro de 1983 e antes do 1 de xaneiro de 1991, mesmo cando a formación en cuestión non cumpra todos os requisitos de formación establecidos no artigo 36, se o título vai acompañado dun certificado expedido polas autoridades competentes italianas en que se declare que o médico en cuestión exerceu en Italia de forma efectiva e lícita as actividades de médico especialista na mesma especialidade de que se trate durante ao menos dez anos consecutivos durante os dez anos anteriores á concesión do certificado.

Artigo 39. *Formación específica en medicina xeral.*

1. A formación específica en medicina xeral, en España, é a que conduce á obtención do título de médico especialista en Medicina Familiar e Comunitaria, regulado polos reais decretos 3303/1978, do 29 de decembro, 1753/1998, do 31 de xullo, e 183/2008, do 8 de febreiro.

2. Para o seu recoñecemento, para efectos do acceso ás actividades profesionais de médico de familia en España, a formación conducente á obtención dos títulos a que se refire o artigo 29.1 deberá cumprir os requisitos que se recollen nas seguintes alíneas:

a) Estar supeditada á superación de cinco anos de estudos no marco do ciclo de formación a que se refire o artigo 35 deste real decreto.

b) A formación específica en medicina xeral que permita a obtención de títulos de formación terá, ao menos, a duración establecida no número 2 do artigo 28 da Directiva 2005/36/CE.

c) Cando o ciclo de formación a que se refire o artigo 35 comprenda unha formación práctica dispensada nun medio hospitalario homologado que dispoña de equipos e servizos apropiados en medicina xeral ou no marco dun consultorio de medicina xeral homologado ou dun centro homologado de atención primaria de saúde, a duración desta formación práctica poderase incluír, co límite dun ano, na duración prevista no primeiro parágrafo para os títulos de formación expedidos a partir do 1 de xaneiro de 2006. Esta facultade só se lles recoñecerá aos Estados membros en que a duración da formación específica en medicina xeral sexa de dous anos o 1 de xaneiro de 2001.

d) A formación específica en medicina xeral debe terse realizado a tempo completo baixo o control das autoridades ou organismos competentes e cun carácter máis práctico que teórico.

e) A formación práctica deberá terse impartido, por unha parte, durante ao menos seis meses nun medio hospitalario recoñecido que dispoña do equipo e dos servizos adecuados e, por outra parte, durante ao menos seis meses nun consultorio de medicina xeral homologado ou nun centro homologado de atención médica primaria. A formación práctica debe terse desenvolvido en conexión con outros centros ou estruturas sanitarios que se dediquen á medicina xeral. Porén, sen prexuízo de tales períodos, a formación práctica pode terse impartido durante un período de seis meses como máximo noutros centros ou estruturas sanitarios recoñecidos que se dediquen á medicina xeral. A formación suporá a participación persoal do candidato na actividade profesional e nas responsabilidades das persoas coas cales traballe.

f) A expedición dun título de formación específica en medicina xeral estará supeditada á posesión previa dun dos títulos de formación básica de médico mencionados no punto 5.1.1 do anexo III.

g) Recoñeceranse os títulos de formación mencionados no punto 5.1.4 do anexo III, expedidos polos demais Estados membros a un médico que non realizase a formación prevista no presente artigo, pero que posúa outra formación complementaria sancionada por un título de formación expedido polas autoridades competentes dun Estado membro.

Non obstante, só se poderá expedir o dito título de formación se este confirma coñecementos dun nivel cualitativamente equivalente aos que resulten da formación a que se refire o presente artigo. Os Estados membros determinarán, en particular, en que medida se poderán ter en conta a formación complementaria xa adquirida pola persoa solicitante e a súa experiencia profesional para substituír a formación a que se refire o presente artigo. Os Estados membros só poderán expedir o título de formación indicado no punto 5.1.4 do anexo III se a persoa solicitante adquiriu unha experiencia de medicina xeral de seis meses, como mínimo, nun consultorio de medicina xeral ou nun centro de atención médica primaria dos mencionados na alínea e) do presente artigo.

Artigo 40. *Recoñecemento da cualificación profesional de médico xeral.*

Sen prexuízo das disposicións sobre dereitos adquiridos, é necesario, para desempeñar prazas de medicina de familia en centros e servizos sanitarios integrados no Sistema nacional de saúde, posuír algún dos seguintes títulos ou diplomas:

a) O título de médico especialista en Medicina Familiar e Comunitaria ou a certificación prevista no artigo 3 do Real decreto 853/1993, do 4 de xuño.

b) Un dos títulos de formación mencionados no punto 5.1.4 do anexo III, logo de recoñecemento pola autoridade competente española, de acordo co presente real decreto.

Artigo 41. *Dereitos adquiridos específicos dos médicos xerais.*

A autoridade competente española recoñecerá, como dereito adquirido, o dereito a exercer as actividades de médico de familia no marco do Sistema nacional de saúde sen o título de formación mencionado no punto 5.1.4 do anexo III, a todos os médicos que teñan tal dereito na data de referencia mencionada no dito punto, e que estean establecidos na dita data no seu territorio, téndose beneficiado do disposto nos artigos 29 ou 30 a 34, sempre que tales circunstancias queden acreditadas mediante un certificado expedido pola autoridade competente dun Estado membro que acredite o dereito a exercer as actividades de médico xeral no ámbito do seu réxime nacional da Seguridade Social en virtude dos dereitos adquiridos a que fai referencia este artigo.

Sección 3.ª Enfermeira responsable de coidados xerais

Artigo 42. *Formación en Enfermería responsable de coidados xerais.*

1. En España, a formación básica de enfermería responsable de coidados xerais é a que conduce á obtención do título universitario oficial de diplomado en Enfermería, establecido polo Real decreto 1466/1990, do 26 de outubro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde CIN/2134/2008, do 3 de xullo, conforme as condicións do Acordo do Consello de Ministros do 8 de febreiro de 2008. Estes títulos permiten o exercicio das actividades profesionais a que se refire o artigo 7.2.a) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias.

2. Para o seu recoñecemento, para efectos do acceso ás actividades profesionais de enfermeira responsable de coidados xerais, a formación conducente á obtención dos títulos a que se refire o artigo 29 deberá cumprir os requisitos que se recollen nas seguintes alíneas:

a) A admisión á formación de enfermeira responsable de coidados xerais estará supeditada:

1.º A unha formación de ensino xeral de ao menos doce anos sancionada por un diploma, certificado ou outro título expedido polas autoridades ou organismos competentes dun Estado membro, ou por un certificado que acredite que se superou un exame de admisión de nivel equivalente e que dea acceso a universidades ou a centros de ensino superior dun nivel que se recoñeza como equivalente, ou

2.º A unha formación de ensino xeral de ao menos dez anos sancionada por un diploma, certificado ou outro título expedido polas autoridades ou organismos competentes dun Estado membro, ou por un certificado que acredite que se superou un exame de nivel equivalente que dea acceso a unha escola profesional de enfermería ou a un programa de formación profesional de enfermería.

b) A formación de enfermeira responsable de coidados xerais realizarase a tempo completo e referirase, como mínimo, ao programa que figura no punto 5.2.1 do anexo III.

3. A formación en enfermería responsable de coidados xerais comprenderá en total polo menos tres anos de estudos, que poderán expresarse ademais en créditos ECTS equivalentes, que representen ao menos 4.600 horas de formación teórica e clínica; a duración da formación teórica representará, como mínimo, un terzo e a da formación clínica, ao menos a metade da duración mínima da formación.

As autoridades competentes poderán conceder dispensas parciais aos profesionais que adquirisen unha parte desta formación no marco doutras formacións cuxo nivel sexa, como mínimo, equivalente.

Os Estados membros velarán para que o centro encargado da formación de enfermería asuma a coordinación entre a formación teórica e clínica con respecto a todo o programa de estudos.

4. Considerarase ensino teórico a parte da formación de enfermaría mediante a cal se adquiren os coñecementos, as capacidades e as competencias profesionais exixidos de conformidade cos números 6 e 7.

Esta formación impartiraa o persoal docente de enfermaría, así como outras persoas competentes, en universidades, en centros de ensino superior de nivel recoñecido como equivalente ou en escolas profesionais de enfermaría ou programas de formación profesional de enfermaría.

5. Por formación clínica entenderase a parte da formación de enfermaría mediante a cal se aprende, nun equipo e en contacto directo cunha persoa sa ou enferma e/ou unha comunidade, a organizar, prestar e avaliar os coidados integrais de enfermaría requiridos a partir dos coñecementos, capacidades e competencias adquiridos. A persoa aspirante a enfermeira non só aprenderá a ser membro dun equipo, senón tamén a dirixir un equipo e a organizar os coidados integrais de enfermaría, entre os cales se inclúe a educación sanitaria destinada a persoas e pequenos grupos de persoas, en centros sanitarios ou na comunidade.

Esta formación impartirase en hospitais e outros centros sanitarios, así como na colectividade, baixo a responsabilidade do persoal docente en enfermaría e coa cooperación e a asistencia doutros enfermeiros cualificados. Poderanse integrar outras persoas cualificadas no proceso de ensino.

Os estudantes de enfermaría participarán nas actividades dos servizos en cuestión na medida en que tales actividades contribúan á súa formación e lles permitan aprender a asumir as responsabilidades que implican os coidados de enfermaría.

6. A formación de enfermeira responsable de coidados xerais garantirá que o profesional en cuestión adquirise os coñecementos e as capacidades seguintes:

a) Amplos coñecementos das ciencias en que se basea a enfermaría xeral, incluída unha comprensión suficiente da estrutura, das funcións fisiolóxicas e do comportamento das persoas, tanto sas como enfermas, e da relación existente entre o estado de saúde e o contorno físico e social do ser humano.

b) Coñecemento da natureza e da ética da profesión, así como dos principios xerais da saúde e da enfermaría.

c) Experiencia clínica adecuada; experiencia que se seleccionará polo seu valor formativo e que se adquirirá baixo a supervisión de persoal de enfermaría cualificado e en lugares onde o número de persoal cualificado e de equipos sexan adecuados para os coidados de enfermaría ao paciente.

d) Capacidade para participar na formación práctica do persoal sanitario e experiencia de traballo con ese persoal.

e) Experiencia de traballo con membros doutras profesións do sector sanitario.

7. Os títulos de formación de enfermeira responsable de coidados xerais acreditarán que a profesional en cuestión se encontra, como mínimo, en condicións de aplicar as seguintes competencias, independentemente de que a formación se adquirise nunha universidade, nun centro de ensino superior de nivel recoñecido como equivalente, nunha escola profesional ou mediante programas de formación profesional en enfermaría:

a) Competencia para diagnosticar de forma independente os coidados de enfermaría necesarios utilizando para iso os coñecementos teóricos e clínicos, e para programar, organizar e administrar coidados de enfermaría ao tratar os pacientes sobre a base dos coñecementos e das capacidades adquiridos de conformidade co número 6, letras a), b) e c), co fin de mellorar a práctica profesional.

b) Competencia para colaborar de forma eficaz con outros axentes do sector sanitario, incluída a participación na formación práctica do persoal sanitario sobre a base dos coñecementos e das capacidades adquiridos de conformidade co número 6, letras d) e e).

c) Competencia para responsabilizar as persoas, as familias e os grupos duns hábitos de vida sáns e dos coidados da propia saúde sobre a base dos coñecementos e das capacidades adquiridos de conformidade co número 6, letras a) e b).

d) Competencia para, de forma independente, tomar medidas inmediatas para manter a vida e aplicar medidas en situacións de crise e catástrofe.

e) Competencia para, de forma independente, dar consello e indicacións e prestar apoio ás persoas que necesitan coidados e aos seus achegados.

f) Competencia para, de forma independente, garantir a calidade dos coidados de enfermaría e avalialos.

g) Competencia para establecer unha comunicación profesional completa e cooperar con membros doutras profesións do sector sanitario.

h) Competencia para analizar a calidade dos coidados e mellorar a súa propia práctica profesional como enfermeira responsable de coidados xerais.

Artigo 43. Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras responsables de coidados xerais.

Para os efectos de recoñecer dereitos adquiridos ás enfermeiras responsables de coidados xerais, as actividades mencionadas nos artigos 30 a 34 deberán ter incluído responsabilidade plena na programación, na organización e na administración dos coidados de enfermaría ao paciente.

Artigo 44. Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras responsables de coidados xerais tituladas en Polonia.

1. Polo que respecta aos títulos polacos de formación de enfermeira responsable de coidados xerais, aplicaranse unicamente as normas sobre dereitos adquiridos que figuran no presente artigo.

2. Recoñeceranse os títulos de enfermaría que:

a) Estean expedidos en Polonia aos enfermeiros que completaron a súa formación antes do 1 de maio de 2004, que non cumpren os requisitos de formación mínimos establecidos no artigo 42, e

b) Sancionados por un diploma de bacharel obtido sobre a base dun programa especial de revalorización descrito:

1.º No artigo 11 da Lei do 20 de abril de 2004 pola que se modifica a Lei sobre as profesións de enfermeiro e matrona e dalgúns outros actos xurídicos, e no Regulamento do ministro de Sanidade, do 11 de maio de 2004, sobre as condicións detalladas dos estudos de enfermaría xeral e enfermaría obstétrico-xinecolóxica, que posúan un certificado de escola secundaria (exame final/madurez) e se graduasen en liceos médicos e escolas profesionais médicas que impartan a formación de enfermeiro e matrona, ou

2.º No artigo 52.3, punto 2, da Lei do 15 de xullo de 2011 sobre as profesións de enfermeira e matrona, e no Regulamento do ministro de Sanidade, do 14 de xuño de 2012, sobre as condicións detalladas dos estudos de enfermaría xeral e enfermaría obstétrico-xinecolóxica, que posúan un certificado de escola secundaria (exame final/madurez) e se graduasen en liceos médicos e escolas profesionais médicas que impartan a formación de enfermeira e matrona, para efectos de verificar que a enfermeira en cuestión ten un nivel de coñecementos e competencia comparable ao das enfermeiras en poder dos títulos relacionados por Polonia no anexo III, punto 5.2.2.

Artigo 45. Dereitos adquiridos específicos das enfermeiras de coidados xerais tituladas en Romanía.

1. Polo que respecta aos títulos romaneses de formación de enfermeira responsable de coidados xerais, aplicaranse unicamente as normas sobre dereitos adquiridos que figuran a continuación.

2. No caso de nacionais dos Estados membros que recibiron a formación de enfermeira responsable de coidados xerais en Romanía e cuxa formación non cumpra todos os requisitos de formación establecidos no artigo 42, recoñeceranse como proba suficiente os seguintes títulos de enfermeira responsable de coidados xerais, sempre que o título vaia acompañado dun certificado en que se declare que os ditos nacionais dos Estados membros exerceron en Romanía de forma efectiva e lícita as actividades de enfermeira responsable de coidados xerais, incluída a asunción de responsabilidade plena da planificación, organización e administración a pacientes de coidados de enfermaría durante ao menos tres anos consecutivos durante os cinco anos anteriores á concesión do certificado:

a) *Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist* con ensino postsecundario, outorgado por unha *școală postliceală* que acredite que a formación comezou antes do 1 de xaneiro de 2007.

b) *Diplomă de absolvire de asistent medical generalist* con estudos de ensino superior de curta duración que acredite que a formación comezou antes do 1 de outubro de 2003.

c) *Diplomă de licență de asistent medical generalist* con estudos de ensino superior de longa duración que acredite que a formación comezou antes do 1 de outubro de 2003.

Sección 4.ª Odontólogo

Artigo 46. *Formación en odontoloxía.*

1. En España, a formación de odontólogo é a que conduce á obtención do título universitario oficial de licenciado en Odontoloxía, establecido polo Real decreto 1418/1990, do 26 de outubro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde CIN/2136/2008, do 3 de xullo, conforme as condicións do Acordo do Consello de Ministros do 8 de febreiro de 2008. Estes títulos permiten o exercicio da profesión de dentista a que se refire o artigo 6.2.c) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do acceso ás actividades profesionais de odontólogo, os títulos de formación a que se refire o artigo 29 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nas seguintes alíneas:

- a) Estar en posesión do título que permita o acceso aos estudos universitarios.
- b) Terse desenvolvido nunha universidade, nun instituto superior con nivel recoñecido como equivalente ou baixo o control dunha universidade.
- c) Comprender, na súa totalidade, polo menos cinco anos de estudos, que poderán expresarse ademais en créditos ECTS equivalentes, e que representarán ao menos 5.000 horas de formación teórica e práctica a tempo completo.
- d) Ter uns contidos formativos que respondan, ao menos, ao programa que figura no punto 5.3.1 do anexo III.

3. A formación do odontólogo deberá garantir que a persoa solicitante adquiriu as competencias necesarias para levar a cabo todas as actividades relacionadas coa prevención, co diagnóstico e co tratamento das anomalías e enfermidades dos dentes, da boca, das mandíbulas e dos tecidos correspondentes, e, concretamente, coñecementos e competencias profesionais adecuados sobre as seguintes materias:

- a) As ciencias en que se basea a odontoloxía, así como unha boa comprensión dos métodos científicos, incluídos os principios de medición das funcións biolóxicas, a avaliación dos feitos cientificamente demostrados e a análise dos datos.
- b) Constitución, psicoloxía e comportamento das persoas, tanto sas como enfermas, así como a influencia do contorno natural e social no estado de saúde do ser humano, na medida en que eses factores afectan a odontoloxía.

c) Estructura e funcións dos dentes, da boca, das mandíbulas e dos tecidos correspondentes, tanto sans coma enfermos, e da relación existente entre eles e o estado xeral de saúde e benestar físico e social do paciente.

d) Disciplinas e métodos clínicos que poden dar ao odontólogo un panorama coherente das anomalías, lesións e enfermidades dos dentes, da boca, das mandíbulas e dos tecidos correspondentes, así como da odontoloxía preventiva, diagnóstica e terapéutica.

e) Experiencia clínica adecuada, baixo a supervisión apropiada.

Artigo 47. Exercicio das actividades profesionais de odontólogo.

1. En España, corresponden aos odontólogos, que constitúen unha profesión específica e diferenciada da de médico, as funcións relativas á promoción da saúde bucodental e á prevención, diagnóstico e tratamento sinaladas na Lei 10/1986, do 17 de marzo, sobre odontólogos e outros profesionais relacionados coa saúde bucodental, e na Lei 44/2003, do 21 de outubro, de ordenación das profesións sanitarias. Todo iso sen prexuízo das funcións dos médicos especialistas en Cirurxía Oral e Maxilofacial e do exercicio da profesión de dentista polos médicos especialistas en estomatoloxía, de acordo co artigo 6.2.a) da citada Lei 44/2003.

2. A admisión á formación de odontólogo especialista estará supeditada á conclusión e validación da formación básica de odontólogo a que se refire o artigo 46 ou á posesión dos documentos a que se refiren os artigos 30 e 48.

3. O exercicio das actividades profesionais de odontólogo suporá estar en posesión dun título de formación dos mencionados no punto 5.3.2 do anexo III. Quedarán equiparados aos posuidores dos ditos títulos de formación os beneficiarios dos dereitos adquiridos que se recoñecen nos artigos 30 a 35, 48 e 49.

Artigo 48. Dereitos adquiridos específicos dos odontólogos.

1. Corresponde á autoridade competente española, para efectos do exercicio da profesión de odontólogo, o recoñecemento automático dos títulos de formación de médico expedidos en Italia, Austria, a República Checa, Eslovaquia e Romanía a persoas que iniciaron a súa formación de médico en data non posterior á data de referencia indicada no anexo III para cada un de tales Estados membros.

2. Xunto ao título de formación a que se refire o número anterior, o solicitante deberá xuntar un certificado expedido polas autoridades competentes do Estado correspondente, que deberá acreditar o cumprimento das dúas condicións seguintes:

a) Que os posuidores do título de médico están autorizados a exercer as actividades propias da profesión de odontólogo nas mesmas condicións que as persoas que posúen o título de formación que figura no punto 5.3.2 do anexo III para o Estado expendedor.

b) Que a persoa solicitante se dedicou en tal Estado membro efectiva e licitamente e de maneira principal ás actividades mencionadas no artigo 47 durante, polo menos, tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición do certificado.

3. Dispensaranse do requisito da experiencia profesional prevista na letra b) do número anterior os solicitantes que superasen, ao menos, tres cursos de estudos equivalentes, segundo a autoridade competente, á formación básica de odontólogo.

4. Os títulos de formación obtidos na antiga Checoslovaquia serán recoñecidos da mesma maneira que os títulos de formación checos ou eslovacos e nas mesmas condicións que as estipuladas nos parágrafos anteriores.

5. Polo que se refire aos títulos de odontólogo, os Estados membros recoñecerán tales títulos de conformidade co artigo 29 cando o solicitante xa tivese comezada a súa formación o 18 de xaneiro de 2016.

Artigo 49. *Dereitos adquiridos específicos dos odontólogos en Italia.*

1. Corresponde á autoridade competente española, para efectos do exercicio da profesión de odontólogo, o recoñecemento automático dos títulos de formación de médico expedidos en Italia ás persoas que iniciasen a formación universitaria de médico entre o 28 de xaneiro de 1980 e o 31 de decembro de 1984.

2. Xunto ao título de formación a que se refire o número anterior, a persoa solicitante deberá xuntar un certificado que acreditará:

a) A superación da proba de aptitude específica organizada polas autoridades competentes italianas co obxecto de comprobar a posesión dun nivel de coñecementos e de competencias comparable ao das persoas que posúen o título de formación que figura para Italia no punto 5.3.2 do anexo III.

b) Que os posuidores do título de médico están autorizados a exercer ou exercen efectiva e lícitamente as actividades propias da profesión de odontólogo con carácter principal e nas mesmas condicións que as persoas que posúen o título de formación que figura para Italia no punto 5.3.2 do anexo III.

c) Que a persoa solicitante se dedicou en Italia efectiva e lícitamente e con carácter principal ás actividades a que se refire o artigo 47 durante, polo menos, tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición do certificado.

3. Dispensaranse do requisito da proba de aptitude prevista na letra a) do número anterior os solicitantes que superasen ao menos tres anos de estudos equivalentes, segundo a autoridade competente, á formación básica de odontólogo.

4. As persoas que iniciasen a formación universitaria de médico despois do 31 de decembro de 1984 recibirán o mesmo trato que as mencionadas no número anterior, sempre que os tres anos de estudos se iniciasen antes do 31 de decembro de 1994.

Sección 5.ª Veterinario

Artigo 50. *Formación básica en veterinaria.*

1. En España, a formación de veterinario, que permite o exercicio das actividades profesionais a que se refire o artigo 6.2.d) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, é a que conduce á obtención do título de licenciado en Veterinaria, establecido polo Real decreto 1384/1991, do 30 de agosto, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde ECI/333/2008, do 13 de febreiro, conforme as condicións do Acordo do Consello de Ministros do 14 de decembro de 2007.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do exercicio das actividades profesionais dos veterinarios, os títulos de formación dos demais Estados membros a que se refire o artigo 29 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nos números seguintes.

3. A formación de veterinario comprenderá, en total, polo menos cinco anos de estudos teóricos e prácticos a tempo completo, que poderán expresarse ademais en créditos ECTS equivalentes, impartidos nunha universidade, nun instituto superior cun nivel recoñecido como equivalente ou baixo o control dunha universidade, e que deberá referirse como mínimo ao programa establecido no anexo III, punto 5.4.1.

4. A admisión á formación de veterinario suporá a posesión dun título ou certificado que permita o acceso, para a realización deses estudos, aos centros universitarios dun Estado membro ou ás súas institucións superiores de nivel recoñecido como equivalente.

5. A formación de veterinario garantirá que o profesional en cuestión adquiriu os coñecementos e as capacidades seguintes:

a) Coñecemento adecuado das ciencias en que se basean as actividades da veterinaria e do dereito da Unión relativo a tales actividades.

b) Coñecemento adecuado da estrutura, funcións, comportamento e necesidades fisiolóxicas dos animais, así como das capacidades e competencias necesarias para a súa cría, alimentación, benestar, reprodución e hixiene en xeral.

c) As capacidades e competencias clínicas, epidemiolóxicas e analíticas requiridas para a prevención, o diagnóstico e o tratamento das enfermidades dos animais, incluída a anestesia, a cirurxía aséptica e a morte sen dor, considerados individualmente ou en grupo, incluído un coñecemento específico das enfermidades que se poden transmitir aos seres humanos.

d) Coñecementos, capacidades e competencias adecuados para a medicina preventiva, incluídas competencias relativas a enquisas e certificación.

e) Coñecementos adecuados da hixiene e da tecnoloxía empregadas na obtención, na fabricación e na comercialización de produtos alimenticios para animais ou de produtos alimenticios de orixe animal destinados ao consumo humano, incluídas as capacidades e competencias necesarias para comprender e explicar as boas prácticas a este respecto.

f) Coñecementos, capacidades e competencias necesarios para o uso responsable e sensato dos medicamentos veterinarios co fin de tratar os animais e garantir a seguridade da cadea alimenticia e a protección do ambiente.

Artigo 51. *Dereitos adquiridos específicos dos veterinarios en Estonia.*

Malia o disposto nos artigos 30 a 34, recoñeceranse os títulos de formación de veterinario que fosen expedidos en Estonia, ou cuxa formación comezase no dito Estado antes do 1 de maio de 2004, cando se presente un certificado que acredite que tales persoas exerceron efectiva e lícitamente en Estonia as actividades de que se trate durante, ao menos, cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anos anteriores á data de expedición do certificado.

Sección 6.ª *Matrona*

Artigo 52. *Formación de matrona.*

1. En España, a formación de matrona, conducente á obtención do título oficial de enfermeira especialista obstétrico-xinecolóxica, é a que se recolle no capítulo III do título II da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, e se regula no Real decreto 450/2005, do 22 de abril, sobre especialidades de enfermaría.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do exercicio das actividades profesionais de enfermeira especialista obstétrico-xinecolóxica (matrona), os títulos de formación expedidos polos demais Estados membros a que se refire o artigo 29 deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nas alíneas seguintes:

a) A realización de, polo menos, doce anos de ensino xeral básico ou a posesión dun certificado que acredite a superación dun exame de nivel equivalente, para a admisión nunha escola de matronas para a vía I;

b) A posesión dun título de formación de enfermeiro responsable de coidados xerais recollido no anexo III, punto 5.2.2, para a vía II.

3. A formación de matrona garantirá que o/a profesional en cuestión adquiriu os coñecementos e as capacidades seguintes:

a) Coñecemento pormenorizado das ciencias en que se basean as actividades das matronas, en particular a partaría, a obstetricia e a xinecoloxía.

b) Coñecemento adecuado da ética da profesión e da lexislación pertinente para o exercicio da profesión.

c) Coñecemento adecuado dos saberes médicos xerais (funcións biolóxicas, anatomía e fisioloxía) e da farmacoloxía no campo da obstetricia e do neonato, así como coñecemento da relación existente entre o estado de saúde e o contorno físico e social do ser humano, e do seu comportamento.

d) Experiencia clínica adecuada, adquirida en centros acreditados, que permita á matrona ser capaz, de modo independente e baixo a súa propia responsabilidade, na medida do necesario e excluindo situacións patolóxicas, de xestionar a asistencia prenatal, controlar o parto e as súas consecuencias en centros acreditados e supervisar o parto, a asistencia posparto e a reanimación dun neonato á espera dun médico.

e) Comprensión adecuada da formación do persoal sanitario e da experiencia de traballo con el.

Artigo 53. Modalidades de recoñecemento dos títulos de formación de matrona.

1. Os títulos de formación de matrona mencionados no punto 5.5.2 do anexo III serán obxecto de recoñecemento automático en virtude do artigo 29 se cumpren algún dos requisitos seguintes:

a) Que acrediten unha formación de matrona de polo menos tres anos a tempo completo, que poderá expresarse ademais en créditos ECTS equivalentes, e que comprenda ao menos 4.600 horas de formación teórica e práctica, con ao menos unha terceira parte da duración mínima dedicada a unha práctica clínica.

b) Que acrediten unha formación de matrona de polo menos dous anos a tempo completo, que poderá expresarse ademais en créditos ECTS equivalentes, e que comprenda ao menos 3.600 horas, subordinada á posesión dun título de formación de enfermeiro responsable de cuidados xerais recollido no anexo III, punto 5.2.2.

c) Que acrediten unha formación de matrona de polo menos dezaioito meses a tempo completo, que poderá expresarse ademais en créditos ECTS equivalentes, que comprenda ao menos 3.000 horas, subordinada á posesión dun título de formación de enfermeiro responsable de cuidados xerais recollido no anexo III, punto 5.2.2, e seguida dunha práctica profesional dun ano pola cal se expedise unha certificación consonte o número 2.

2. A certificación prevista no número 1 será expedida polas autoridades competentes do Estado membro de orixe. Esta acreditará que a persoa beneficiaria, tras obter o título de formación de matrona, exerceu de maneira satisfactoria nun hospital ou nun centro sanitario homologado para tal efecto todas as actividades de matrona durante o período correspondente.

Artigo 54. Exercicio das actividades profesionais de enfermeira especialista obstétrico-ginecolóxica (matrona).

En España, as actividades profesionais de enfermeira especialista obstétrico-ginecolóxica (matrona) son as seguintes:

a) Prestar información e asesoramento adecuados sobre planificación familiar.

b) Diagnosticar o embarazo e supervisar o embarazo normal; realizar os exames necesarios para a supervisión do desenvolvemento dos embarazos normais.

c) Prescribir ou asesorar sobre os exames necesarios para o diagnóstico precoz dos embarazos de alto risco.

d) Facilitar programas de preparación parental e preparación completa ao parto, incluída a información relacionada coa hixiene e a nutrición.

e) Prestar cuidados e asistencia á nai durante o parto e supervisar a condición do feto no útero mediante os métodos clínicos e técnicos apropiados.

f) Atender o parto normal, cando se trate dunha presentación de vértice incluíndo, se é necesario, a episiotomía e, en caso de urxencia, atender o parto cando se presente de nádegas.

g) Recoñecer na nai ou no neno os signos indicadores de anomalías que precisen a intervención dun médico e, de ser o caso, asistilo; adoptar as medidas necesarias en ausencia do médico, en particular a extracción manual da placenta seguida, de ser o caso, do recoñecemento manual do útero.

h) Recoñecer e prestar cuidados ao neonato; adoptar todas as iniciativas precisas en caso de necesidade e practicar, se chega o caso, a reanimación inmediata.

i) Asistir e supervisar os progresos da nai despois do parto e prestarlle o asesoramento necesario en relación cos cuidados ao neno para que poida garantir o progreso óptimo do neonato.

j) Realizar o tratamento prescrito polo médico.

k) Redactar os informes que sexan necesarios.

Artigo 55. *Dereitos adquiridos específicos das matronas.*

1. No caso dos títulos dos nacionais dos demais Estados membros cuxos títulos de formación de matrona respondan a todas as exixencias mínimas de formación previstas no artigo 52 pero que, en virtude do artigo 53, unicamente poidan ser recoñecidos se van acompañados da certificación de práctica profesional mencionada no número 2 do dito precepto, a autoridade competente española recoñecerá como proba suficiente os títulos de formación expedidos polos ditos Estados membros antes da data de referencia mencionada no punto 5.5.2 do anexo III, xunto cunha certificación que acredite que tales nacionais se dedicaron efectiva e licitamente ás actividades de que se trate durante, polo menos, dous anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición da certificación.

2. No que respecta aos títulos de formación de matrona, recoñeceranse automaticamente os títulos para cuxa obtención a solicitante iniciou a formación antes do 18 de xaneiro de 2016, e cuxas condicións de admisión á formación consistían entón, ben en dez anos de formación xeral ou un nivel equivalente para a vía I, ben en ter cursado unha formación de enfermeiro responsable de cuidados xerais sancionada polo título de formación a que se refire o anexo III, punto 5.2.2, antes de comezar unha formación de matrona consonte a vía II.

Artigo 56. *Dereitos adquiridos específicos das matronas na antiga República Democrática Alemá.*

Aplicaráselles o disposto no artigo anterior aos nacionais dos Estados membros cuxos títulos de formación de matrona sancionen unha formación adquirida no territorio da antiga República Democrática Alemá e que responda a todas as exixencias mínimas de formación que se establecen no artigo 52 pero que, en virtude do artigo 53, unicamente poderán ser recoñecidos pola autoridade competente española cando vaian acompañados da certificación de práctica profesional mencionada no número 2 do citado precepto, en caso de que sancionen unha formación iniciada antes do 3 de outubro de 1990.

Artigo 57. *Dereitos adquiridos específicos das matronas en Polonia.*

A autoridade competente recoñecerá aos nacionais dos Estados membros os títulos de formación de matrona que fosen expedidos en Polonia, segundo o establecido a seguir:

a) Que fosen expedidos en Polonia ás matronas que completaron a súa formación antes do 1 de maio de 2004 e que non cumpren os requisitos de formación mínimos establecidos no artigo 52, e

b) Que fosen sancionados por un diploma de «bacharel» obtido sobre a base dun programa especial de revalorización descrito:

1.º No artigo 11 da Lei do 20 de abril de 2004 pola que se modifica a Lei sobre as profesións de enfermeiro e matrona e dalgúns outros actos xurídicos, e no Regulamento do ministro de Sanidade, do 11 de maio de 2004, sobre as condicións detalladas dos estudos de enfermaría xeral e enfermaría obstétrico-xinecolóxica, que posúan un certificado de escola secundaria (exame final/madurez) e se graduasen en liceos médicos e escolas profesionais médicas que impartan a formación de enfermeiro e matrona, ou

2.º No artigo 53.3, número 3, da Lei do 15 de xullo de 2011 sobre as profesións de enfermeiro e matrona, e no Regulamento do ministro de Sanidade, do 14 de xuño de 2012, sobre as condicións detalladas dos estudos de enfermaría xeral e enfermaría obstétrico-xinecolóxica, que posúan un certificado de escola secundaria (exame final/madurez) e se graduasen en liceos médicos e escolas profesionais médicas que impartan a formación de enfermeiro e matrona, para efectos de verificar que a persoa en cuestión teña un nivel de coñecementos e competencia comparable ao das matronas en poder dos títulos relacionados por Polonia no anexo III, punto 5.5.2.

Artigo 58. *Dereitos adquiridos específicos das matronas en Romanía e Croacia.*

1. Polo que respecta aos títulos romaneses de matrona, aplicaranse unicamente as normas sobre dereitos adquiridos que figuran a continuación.

2. No caso de nacionais dos Estados membros cuxos títulos de formación de matrona (*asistent medical obstetrica-ginecologie*) fosen expedidos en Romanía antes da data de adhesión e que non cumpran os requisitos mínimos en materia de formación establecidos no artigo 52, recoñeceranse os ditos títulos de formación para efectos do exercicio da actividade de matrona se van acompañados dun certificado que acredite que as ditas persoas exerceron efectiva e lícitamente en Romanía as actividades de matrona durante ao menos cinco anos consecutivos no transcurso dos sete anos anteriores á data de expedición do certificado.

3. Polo que respecta aos títulos croatas de matronas, os dereitos adquiridos en enfermaría obstétrico-xinecolóxica non serán aplicables ás seguintes cualificacións obtidas en Croacia antes do 1 de xullo de 2013: *viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera* (enfermaría superior obstétrico-xinecolóxica), *medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera* (enfermaría obstétrico-xinecolóxica), *viša medicinska sestra primaljskog smjera* (enfermaría superior con título de matrona), *medicinska sestra primaljskog smjera* (enfermaría con título de matrona), *ginekološko-opstetrička primalja* (matrona obstétrico-xinecolóxica) e *primalja* (matrona).

Sección 7.ª *Farmacéutico*

Artigo 59. *Formación básica en farmacia.*

1. En España, a formación do farmacéutico, que permite o exercicio das actividades profesionais a que se refire o artigo 6.2.b) da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, é a que conduce á obtención do título oficial de licenciado en Farmacia, establecido polo Real decreto 1464/1990, do 26 de outubro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde CIN/2137/2008, do 3 de xullo, conforme as condicións do Acordo do Consello de Ministros do 8 de febreiro de 2008.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do acceso ás actividades profesionais de farmacéutico, os títulos de formación a que se refire o artigo 29 deberán acreditar unha formación dunha duración de polo menos cinco anos, que poderá expresarse ademais en créditos ECTS equivalentes, que incluírán como mínimo:

a) Catro anos de ensino teórico e práctico a tempo completo nunha universidade, nun instituto superior dun nivel recoñecido como equivalente ou baixo o control dunha universidade.

b) Durante ou ao final da formación teórica e práctica, un período de prácticas de seis meses nunha oficina de farmacia aberta ao público ou nun hospital baixo a supervisión do servizo farmacéutico do dito hospital.

O ciclo da formación establecido no presente punto referirase, como mínimo, ao programa establecido no anexo III, punto 5.6.1.

3. A formación de farmacéutico acreditada deberá implicar que a persoa solicitante adquiriu os coñecementos e as competencias seguintes:

- a) Un coñecemento adecuado dos medicamentos e das substancias utilizadas na súa fabricación.
- b) Un coñecemento adecuado da tecnoloxía farmacéutica e dos ensaios físicos, químicos, biolóxicos e microbiolóxicos dos medicamentos.
- c) Un coñecemento adecuado do metabolismo e dos efectos dos medicamentos, así como da acción das substancias tóxicas e da utilización dos medicamentos.
- d) Un coñecemento adecuado para a avaliación dos datos científicos relativos aos medicamentos, co obxecto de poder facilitar a información adecuada sobre a base dese coñecemento.
- e) Un coñecemento adecuado dos requisitos legais e doutra índole relacionados co exercicio da farmacia.

Artigo 60. *Exercicio das actividades profesionais de farmacéutico.*

1. As persoas solicitantes que presenten un título profesional dos que figuran no punto 5.6.2 do anexo III, unha vez recoñecido pola autoridade competente española de acordo co disposto no presente real decreto, poderán establecerse en España e desenvolver as actividades propias da profesión de farmacéutico.

2. En España, a profesión de farmacéutico inclúe as actividades seguintes:

- a) Preparación da forma farmacéutica dos medicamentos.
- b) Fabricación e control de medicamentos.
- c) Control dos medicamentos nun laboratorio de control de medicamentos.
- d) Almacenamento, conservación e distribución de medicamentos por xunto.
- e) Subministración, preparación, control, almacenamento, distribución e dispensación de medicamentos seguros e eficaces da calidade requirida en farmacias abertas ao público.
- f) Preparación, control, almacenamento e dispensación de medicamentos seguros e eficaces da calidade requirida en hospitais.
- g) Información e asesoramento sobre os medicamentos en si, tamén sobre o seu uso adecuado.
- h) Informe ás autoridades competentes das reaccións adversas dos produtos farmacéuticos.
- i) Acompañamento personalizado dos pacientes que se administran os seus medicamentos.
- j) Contribución ás campañas locais ou nacionais de saúde pública.

3. O exercicio da profesión de farmacéutico a través da titularidade dunha oficina de farmacia deberase someter ao disposto na Lei 16/1997, do 25 de abril, de regulación de servizos das oficinas de farmacia.

4. Malia o disposto no punto primeiro deste artigo, a Administración competente poderá manter procedementos de concorrencia competitiva para seleccionar, entre os titulados sinalados no dito punto, os que se designarán como titulares das novas farmacias, e poderá someter a tales procedementos os nacionais dos Estados membros que posúan algún dos títulos de formación de farmacéutico mencionados no punto 5.6.2 do anexo III ou se beneficien do disposto nos artigos 30 a 34.

5. As autoridades españolas poderán, con carácter excepcional, decidir non dar efecto aos títulos de formación a que se fai referencia no punto 5.6.2 do anexo III para o establecemento de novas farmacias abertas ao público. Para a aplicación do disposto no presente punto, consideraranse tamén novas farmacias as abertas nos tres últimos anos.

Esta excepción non se poderá aplicar aos farmacéuticos cuxos títulos de formación xa fosen recoñecidos polas autoridades competentes españolas para outros fins e que exercesen efectiva e lícitamente as actividades profesionais de farmacéutico durante ao menos tres anos consecutivos en España.

*Sección 8.ª Arquitecto**Artigo 61. Formación básica en arquitectura.*

1. En España a formación do arquitecto é a conducente á obtención do título universitario oficial de arquitecto, establecido polo Real decreto 4/1994, do 14 de xaneiro, ou á obtención do título de grao establecido de acordo coas previsións contidas na Orde ECI/3856/2007, do 27 de decembro, conforme as condicións do Acordo do Consello de Ministros do 14 de decembro de 2007.

2. Para o seu recoñecemento en España, para efectos do acceso ás actividades profesionais dos arquitectos, os títulos de formación expedidos polos demais Estados membros deberán acreditar unha formación que cumpra os requisitos que se recollen nas alíneas seguintes.

3. A formación de arquitecto comprenderá:

a) Un total de ao menos cinco anos de estudos a tempo completo, nunha universidade ou centro de ensino comparable, sancionados pola superación dun exame de nivel universitario, ou

b) Ao menos catro anos de estudos a tempo completo nunha universidade ou centro de ensino comparable, sancionados pola superación dun exame de nivel universitario, ao cal se sumará un certificado que acredite a realización dun período de prácticas profesionais de dous anos de conformidade co número 6.

4. A arquitectura deberá ser o elemento principal do ensino establecido no número 3. Este ensino manterá un equilibrio entre os aspectos teóricos e prácticos da formación en arquitectura e garantizará a adquisición, ao menos, dos coñecementos, das capacidades e das competencias seguintes:

a) Aptitude para crear proxectos arquitectónicos que satisfagan á vez as exigencias estéticas e as técnicas.

b) Coñecemento adecuado da historia e das teorías da arquitectura, así como das artes, tecnoloxías e ciencias humanas relacionadas.

c) Coñecemento das belas artes como factor que pode influír na calidade da concepción arquitectónica.

d) Coñecemento adecuado do urbanismo, da planificación e das técnicas aplicadas no proceso de planificación.

e) Capacidade de comprender as relacións entre as persoas e os edificios e entre estes e o seu contorno, así como a necesidade de relacionar os edificios e os espazos entre estes coas necesidades e a escala humanas.

f) Capacidade de comprender a profesión de arquitecto e a súa función na sociedade, en particular elaborando proxectos que teñan en conta os factores sociais.

g) Coñecemento dos métodos de investigación e preparación de proxectos de construción.

h) Comprensión da concepción estrutural e dos problemas de construción e de enxeñaría vinculados cos proxectos de edificios.

i) Coñecemento adecuado dos problemas físicos e das distintas tecnoloxías, así como da función dos edificios, de forma que estes sexan dotados de condicións internas de comodidade e de protección fronte aos factores climáticos, no marco do desenvolvemento sustentable.

j) Capacidade de concepción necesaria para satisfacer os requisitos dos usuarios do edificio respectando os límites impostos polos factores orzamentarios e a normativa sobre construción.

k) Coñecemento adecuado das industrias, organizacións, normativas e procedementos para plasmar os proxectos en edificios e para integrar os planos na planificación.

5. O número de anos de ensino académico a que se refiren os números 3 e 4 poderá expresarse ademais en créditos ECTS equivalentes.

6. O período de prácticas profesionais a que se refire o número 3, letra b), só terá lugar despois de se teren completado os tres primeiros anos do ensino. Ao menos un ano do período de prácticas profesionais basearase nos coñecementos, capacidades e competencias adquiridos durante o ensino a que se refire o número 4. Para tal efecto, o período de prácticas profesionais levarase a cabo baixo a supervisión dunha persoa ou organismo autorizados pola autoridade competente no Estado membro de orixe. O período de prácticas supervisado poderase levar a cabo en calquera país. O período de prácticas profesionais será avaliado pola autoridade competente do Estado membro de orixe.

Artigo 62. *Excepcións ás condicións da formación de arquitecto.*

1. Non obstante o previsto no artigo anterior, para efectos de acceder á profesión de arquitecto, recoñeceranse os títulos correspondentes a unha formación de tres anos, expedidos polas «Fachhochschulen» da República Federal de Alemaña, existentes desde o 5 de agosto de 1985, sempre que cumpran os seguintes requisitos:

- a) Que o contido formativo acreditado cumpra os requisitos do artigo anterior.
- b) Que o título de acceso, en Alemaña, ás actividades previstas no artigo 63, nas mesmas condicións que o resto de títulos que aparecen para ese Estado no punto 5.7.1 do anexo III.
- c) Que a persoa solicitante achegue un certificado, expedido polo colexio profesional en que estea inscrito como arquitecto, polo que se acredite un período de experiencia profesional de catro anos na República Federal de Alemaña e que nel se aplicou o conxunto de coñecementos e competencias que se mencionan no artigo anterior.

2. Malia o disposto no artigo anterior, tamén se recoñecerá, para efectos de acceder á profesión de arquitecto, a formación que forme parte dun sistema de promoción social ou de estudos universitarios a tempo parcial que cumpra os seguintes requisitos:

- a) Que cumpra as exixencias no relativo aos contidos formativos que se recollen no artigo anterior.
- b) Que a persoa solicitante superase un exame de nivel universitario e que este sexa equivalente ao previsto no número 3, letra b), do artigo anterior.
- c) Que a persoa solicitante posúa unha experiencia profesional de, ao menos, sete anos no sector da arquitectura, desenvolvendo traballos baixo a supervisión dun arquitecto ou dun estudio de arquitectos.

Artigo 63. *Exercicio das actividades profesionais de arquitecto.*

1. Para efectos do disposto neste real decreto, as actividades profesionais de arquitecto son as exercidas habitualmente co título profesional de arquitecto.

2. Malia o disposto no artigo 61, considerarase que reúnen as condicións requiridas para exercer as actividades de arquitecto, co título profesional de arquitecto, os nacionais dun Estado membro autorizados a usar tal título en aplicación dunha lei que confire á autoridade competente dun Estado membro a facultade de lles conceder este título aos nacionais dos Estados membros que se distinguisen de forma especial pola calidade das súas realizacións no campo da arquitectura. A calidade de arquitectura das actividades das persoas interesadas probarase mediante un certificado expedido polo seu Estado membro de orixe.

Artigo 64. *Dereitos adquiridos específicos dos arquitectos pola existencia dun título de formación.*

1. A autoridade competente recoñecerá os títulos de formación de arquitecto mencionados no anexo IV, expedidos polos demais Estados membros, que sancionen

unha formación iniciada en data non posterior ao curso académico de referencia que figura no dito anexo, incluso se non cumpren as exixencias mínimas previstas no artigo 61, co mesmo efecto, no relativo ao acceso ás actividades profesionais de arquitecto e o seu exercicio, que os títulos de formación de arquitecto expedidos en España.

Así mesmo, aplicarase tamén aos títulos de formación de arquitecto enumerados no anexo III, cando a formación comezase antes do 18 de xaneiro de 2016.

2. Nas mesmas condicións que o número anterior, recoñeceranse os certificados das autoridades competentes da República Federal de Alemaña que sancionan a equivalencia respectiva dos títulos de formación expedidos a partir do 8 de maio de 1945 polas autoridades competentes da República Democrática Alemá, cos títulos que figuran no punto 6 do anexo IV.

Artigo 65. *Dereitos adquiridos específicos dos arquitectos pola existencia dun certificado profesional.*

1. Sen prexuízo do disposto no artigo anterior, recoñeceranse dándolles, no relativo ao acceso ás actividades profesionais de arquitecto e ao seu exercicio co título profesional de arquitecto, o mesmo efecto que aos títulos de formación expedidos, os certificados que expiden aos nacionais dos Estados membros da Unión Europea os Estados membros en que existise unha regulamentación do acceso e do exercicio das actividades de arquitecto nas datas seguintes:

- a) O 1 de xaneiro de 1995, para Austria, Finlandia e Suecia.
- b) O 1 de maio de 2004, para a República Checa, Estonia, Chipre, Letonia, Lituania, Hungría, Malta, Polonia, Eslovenia e Eslovaquia.
- c) O 1 de xullo de 2013, para Croacia.
- d) O 5 de agosto de 1987, para os demais Estados membros.

2. O certificado previsto no número anterior deberá acreditar que o seu titular recibiu a autorización de usar o título profesional de arquitecto antes das ditas datas e que se dedicou de maneira efectiva, no marco da dita regulamentación, ás actividades de que se trata, durante ao menos tres anos consecutivos no transcurso dos cinco anos anteriores á expedición do certificado.

3. Outórganselle ao seguinte título os mesmos efectos que ao título que dá acceso ao exercicio das actividades profesionais de arquitecto: título que acredite que se completou a formación existente en 5 de agosto de 1985 e comezada como máis tarde o 17 de xaneiro de 2014, impartida por unha «Fachhochschule» na República Federal de Alemaña durante un período de tres anos conforme os requisitos establecidos no artigo 61, número 4, e que dea acceso ás actividades a que se refire o artigo 63 no dito Estado membro baixo o título profesional de «arquitecto», na medida en que a formación fose seguida dun período de catro anos de experiencia profesional na República Federal de Alemaña, acreditado por un certificado expedido pola autoridade competente en cuxo rexistro figure o nome do arquitecto que desexe acollerse ao disposto na Directiva 2005/36/CE, do 7 de setembro.

CAPÍTULO IV

Recoñecemento automático sobre a base de principios comúns de formación

Artigo 66. *Marco común de formación.*

1. Para efectos do presente artigo, entenderase por «marco común de formación» un conxunto común de coñecementos, capacidades e competencias mínimos necesarios para o exercicio dunha profesión específica. Os programas de formación nacionais non serán substituídos por un marco común de formación a non ser que o Estado membro así o decida de conformidade co seu dereito nacional.

Para os fins de acceso a unha profesión específica regulada e o seu exercicio, os títulos correspondentes ás cualificacións profesionais adquiridas sobre a base do marco común teñen o mesmo efecto que os títulos de formación expedidos en España, sempre e cando tal marco cumpra os requisitos establecidos no número 2 seguinte.

2. Un marco común de formación deberá cumprir as seguintes condicións:

- a) Que permita a un número maior de profesionais circular entre Estados membros.
- b) Que a profesión a que se aplique o marco común de formación estea regulada ou a educación e a formación que conducen á profesión estean reguladas en ao menos un terzo dos Estados membros.
- c) Que o conxunto común de coñecementos, capacidades e competencias combine os coñecementos, as capacidades e as competencias requiridos nos sistemas educativos e de formación aplicables en ao menos un terzo dos Estados membros; será indiferente que os coñecementos, capacidades e competencias se adquirisen no marco dun curso de formación xeral dunha universidade ou centro de ensino superior ou no marco dun curso de formación profesional.
- d) Que o marco común de formación se basee nos niveis do MEC, tal e como se define no anexo II da Recomendación do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de abril de 2008, relativa á creación do Marco europeo de cualificacións para a aprendizaxe permanente.
- e) Que a profesión de que se trate non estea incluída noutro marco común de formación nin estea suxeita a recoñecemento automático en virtude do título III, capítulo III.
- f) Que o marco común de formación se elaborase consonte un procedemento transparente, en particular coas partes interesadas correspondentes dos Estados membros en que a profesión non estea regulada.
- g) Que o marco común de formación permita aos nacionais de calquera Estado membro poder optar a obter un título profesional mediante este marco común sen estar obrigados antes a ser membros dalgunha organización profesional ou a estar rexistrados nesta organización.

3. As organizacións profesionais representativas a escala da Unión e as organizacións profesionais e autoridades competentes nacionais de ao menos un terzo dos Estados membros poderán presentar á Comisión proposicións de marcos comúns de formación que cumpran os requisitos establecidos no número 2.

4. A Comisión poderá adoptar actos delegados consonte o artigo 57 *quater* da Directiva 2013/55/UE, no referente ao establecemento dun marco común de formación respecto dunha determinada profesión sobre a base dos requisitos establecidos no número 2 do presente artigo.

5. Exímese da obrigaón de establecer o marco común de formación a que se refire o número 4 e de outorgar o recoñecemento automático dos títulos obtidos mediante o marco común de formación se se cumpre algunha das seguintes condicións:

- a) Que non existan no territorio nacional centros de ensino ou de formación que ofrezan a dita formación para a profesión en cuestión.
- b) Que a introdución do marco común de formación poida afectar negativamente a organización do sistema educativo español e de formación profesional.
- c) Que existan diferenzas substanciais entre o marco común de formación e a formación exixida en España que impliquen riscos graves para a orde pública, a seguridade pública, a saúde pública ou a seguridade dos destinatarios do servizo ou a protección do ambiente.

6. No suposto de adoptarse un acto delegado referido no número 4, notificarase á Comisión e aos demais Estados membros no prazo de seis meses a partir da súa entrada en vigor:

- a) As cualificacións nacionais e, de ser o caso, os títulos profesionais nacionais, que son conformes co marco común de formación, ou

b) calquera recurso á exención a que se refire o número 5, xunto coa necesaria xustificación das condicións do dito número que se cumprisen. A Comisión poderá solicitar, no prazo de tres meses, novas precisións se considera que non foi xustificade, ou non se fixo suficientemente, que se cumpriu algunha desas condicións. Responderase a dita solicitude no prazo de tres meses a partir da solicitude.

7. O presente artigo tamén se aplicará ás especialidades dunha profesión, sempre que tales especialidades se refiran a actividades profesionais cuxo acceso e exercicio estean regulados nos Estados membros, cando a profesión xa está suxeita a recoñecemento automático consonte o título III, capítulo III, pero non a especialidade en cuestión.

Artigo 67. *Probas comúns de formación.*

1. Para efectos do presente artigo, entenderase por «proba común de formación» unha proba de aptitude normalizada dispoñible en todos os Estados membros participantes e reservada ás persoas que posúan unha determinada cualificación profesional. A superación da dita proba nun Estado membro habilitará a persoa cunha determinada cualificación profesional para exercer a profesión en calquera Estado membro de acollida de que se trate nas mesmas condicións das cales se beneficien os titulares de cualificacións profesionais adquiridas no dito Estado membro.

2. A proba común de formación deberá cumprir as condicións seguintes:

- a) Que permita a un número maior de profesionais circular entre Estados membros.
- b) Que a profesión a que se aplique a proba común de formación estea regulada ou o ensino e a formación que conducen á profesión de que se trate sexan oficiais en ao menos un terzo dos Estados membros.
- c) Que se elaborase consonte un procedemento transparente, en particular coas partes interesadas correspondentes dos Estados membros en que a profesión non estea regulada.
- d) Que permita aos nacionais de calquera Estado membro participar na dita proba e na organización práctica de tales probas nos Estados membros, sen necesidade de pertencer antes a algunha organización profesional ou de estar rexistrados na dita organización.

3. As organizacións profesionais representativas a escala da Unión e as organizacións profesionais e autoridades competentes nacionais de ao menos un terzo dos Estados membros poderán presentar á Comisión propostas de probas comúns de formación que cumpran os requisitos establecidos no número 2.

4. Corresponde á Comisión determinar, de ser o caso, os contidos da proba común de formación e o establecemento das condicións para a súa realización e superación.

5. Non obstante o disposto no número anterior, a autoridade competente española estará eximida da obrigaón de organizar a proba común de formación e da obrigaón de outorgar o recoñecemento automático se se cumpre algunha das seguintes condicións:

- a) Que a profesión en cuestión non estea regulada en España.
- b) Que os contidos da proba común de formación non mitiguen suficientemente riscos graves para a saúde pública ou a seguridade dos destinatarios do servizo que sexan pertinentes no seu territorio.
- c) Que os contidos da proba común de formación, en comparación cos requisitos nacionais, fagan que o acceso á profesión resulte, considerablemente, de menor interese.

CAPÍTULO V

Disposicións comúns sobre establecemento*Artigo 68. Documentación e formalidades.*

1. Coas solicitudes de recoñecemento para o exercicio en España dunha profesión regulada, en aplicación do presente título, deberanse xuntar os documentos e certificados enumerados no anexo V.

2. Os documentos mencionados no anexo V, punto 1, letras d), e) e f), non poderán ter, no momento da súa presentación ante a autoridade competente española, máis de tres meses de antigüidade.

3. As autoridades competentes, así como os demais organismos, entidades ou persoas que deban acceder á dita documentación no exercicio das súas funcións, garantirán a confidencialidade da información recibida, nos termos establecidos na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e na súa normativa de desenvolvemento.

4. En caso de dúbida xustificada, a autoridade competente española poderá solicitar das autoridades competentes doutro Estado membro:

a) Unha confirmación da autenticidade dos títulos de formación expedidos nese outro Estado membro.

b) Para as profesións previstas no título III, capítulo III, unha confirmación oficial de que a persoa beneficiaria reúne as condicións mínimas de formación previstas nos artigos 35, 36, 39, 42, 46, 50, 52, 59 e 61, respectivamente.

5. En caso de dúbida xustificada, cando unha autoridade competente dun Estado membro expedise probas dun título de formación, tal como se define no artigo 4, que inclúan unha formación recibida na súa totalidade ou en parte nun centro establecido legalmente no territorio doutro Estado membro, a autoridade competente española poderá solicitar do organismo competente do Estado membro de orixe que acredite os seguintes aspectos:

a) Que o curso de formación no centro que o impartía estaba legalmente recoñecido polo centro educativo establecido no Estado membro de orixe do recoñecemento.

b) Que a proba do título de formación é a mesma que se podería ter expedido se o curso se seguise na súa totalidade no Estado membro de orixe do recoñecemento.

c) Que a proba do título de formación confire os mesmos dereitos profesionais no territorio do Estado membro de orixe do recoñecemento.

6. En caso de dúbidas xustificadas, a autoridade competente española poderá exixir das autoridades competentes dun Estado membro a confirmación de que o exercicio da profesión en cuestión polo solicitante non foi suspendido ou prohibido como consecuencia de falta profesional grave ou de condena por delito referentes ao exercicio dalgunha das súas actividades profesionais.

7. O intercambio de información entre as autoridades competentes dos distintos Estados membros en virtude do presente artigo realizarase a través do IMI.

8. Non se exixirá legalización por vía diplomática nin apostila do Convenio da Haia aos documentos oficiais expedidos polas autoridades doutros Estados membros.

Artigo 69. Xuramento ou promesa profesional.

Nos casos en que se exixa, para o acceso a unha profesión regulada, a prestación de xuramento, promesa ou declaración solemne, a autoridade competente velará por que a persoa interesada poida utilizar unha fórmula adecuada e equivalente, nos casos en que a fórmula do xuramento ou da declaración non poida ser utilizada polos nacionais doutros Estados membros.

Artigo 70. *Procedemento de recoñecemento de cualificacións profesionais.*

1. O procedemento de recoñecemento de cualificacións profesionais axustarase ás previsións contidas na Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, en todo o referido á súa iniciación, ordenación, instrución, finalización e terminación, coa excepción que se sinala no número seguinte.

2. O prazo para ditar e notificar a resolución que proceda será de tres meses a partir da entrada da solicitude no rexistro do órgano competente para a súa tramitación. Este prazo será de catro meses nos casos cubertos polos capítulos I e II do presente título.

Nos casos en que, non estando completo o expediente, deba requirirse ao interesado a presentación de documentos necesarios, suspenderase o cómputo do prazo máximo previsto no parágrafo anterior, que se volverá restablecer a partir da presentación dos documentos que supoñan que o expediente se encontre completo.

3. A resolución do procedemento será motivada e contra ela, así como contra a falta de resolución expresa no prazo establecido, poderanse interpor os recursos procedentes en vía administrativa e contencioso-administrativa, de acordo coa Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, e coa Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Artigo 71. *Uso do título profesional español e obrigacións do profesional recoñecido.*

1. Nos casos en que estea regulado en España o uso do título profesional relativo a algunha das actividades da profesión de que se trate, os nacionais dos demais Estados membros que estean autorizados a exercer unha profesión regulada consonte o título III utilizarán o título profesional español que corresponda a esa profesión, e poderán facer uso da súa abreviatura, se existe.

2. A persoa beneficiaria do recoñecemento estará suxeita, para exercer a profesión, ás normas profesionais españolas de carácter profesional, xurídico ou administrativo que estean directamente relacionadas coas cualificacións profesionais, incluíndo a definición e a ordenación da profesión, a colexiación naqueles supostos en que o seu exercicio estea suxeito a colexiación obrigatoria, o emprego de títulos e a negligencia profesional grave que se encontre directa e especificamente relacionada coa protección e coa seguridade do consumidor, así como ás disposicións disciplinarias aplicables en España aos profesionais que exerzan a mesma profesión.

TÍTULO IV

Modalidades de exercicio da profesión

Artigo 72. *Coñecementos lingüísticos.*

1. As persoas beneficiarias do recoñecemento das súas cualificacións profesionais deberán posuír os coñecementos lingüísticos da lingua castelá e, de ser o caso, das outras linguas oficiais propias das comunidades autónomas, necesarios para o exercicio da profesión en España, de acordo coa lexislación vixente.

2. Cando a profesión que se vaia exercer teña implicacións para a seguridade dos pacientes, deberá quedar garantida a acreditación dos coñecementos lingüísticos descritos no número anterior. O Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade determinará o nivel mínimo de competencia lingüística que debe quedar acreditado.

3. No caso doutras profesións, cando exista unha dúbida seria e concreta acerca da suficiencia do coñecemento da lingua que teña o profesional para o exercicio das actividades profesionais que este ten intención de desempeñar, garantirase a acreditación dos coñecementos lingüísticos descritos no número 1. Entenderase que non existe dúbida acerca da suficiencia lingüística dos solicitantes nacionais de Estados cuxa lingua oficial sexa o castelán.

4. A acreditación da competencia lingüística, que se deberá realizar ante a autoridade competente correspondente, efectuarase tras a expedición da tarxeta profesional europea ou tras o recoñecemento dunha cualificación profesional, segundo o caso.

5. Salvo o previsto no número 2 do presente artigo, nos supostos das profesións reguladas para cuxo acceso se requira en España a posesión dun diploma ou título de nivel universitario, para a acreditación da competencia lingüística o interesado deberá achegar algún dos documentos seguintes:

a) «Diploma de español como lingua estranxeira» (DELE), nivel B2, ou superior, expedido conforme o previsto no Real decreto 1137/2002, do 31 de outubro, polo que se regulan os «diplomas de español como lingua estranxeira (DELE)».

b) Certificado oficial de nivel avanzado (nivel B2) de español para estranxeiros, expedido conforme o previsto no artigo 61 da Lei orgánica 2/2006, do 3 de maio, de educación, polas escolas oficiais de idiomas.

c) Certificado de aptitude en español para estranxeiros expedido polas escolas oficiais de idiomas.

6. Nos supostos das profesións reguladas para cuxo acceso non se requira en España a posesión dun diploma ou título de nivel universitario, a autoridade que en cada caso resulte competente determinará o nivel de competencia lingüística requirida segundo a profesión de que se trate e a súa forma de acreditación.

7. O control lingüístico será proporcionado á actividade exercida. O profesional afectado poderá interpor un recurso contra este control consonte a normativa española aplicable.

Artigo 73. *Uso de títulos académicos outorgados polo Estado membro de orixe.*

1. Sen prexuízo do disposto nos artigos 13 e 71, recoñéceselles ás persoas interesadas o dereito a facer uso dos títulos académicos outorgados polo Estado membro de orixe e, de ser o caso, da súa abreviatura, na lingua do Estado membro de orixe. O título deberá ir seguido do nome e sede do centro ou tribunal examinador que o expedise.

2. Cando o título académico do Estado membro de orixe poida confundirse cun título que exixa en España unha formación complementaria non adquirida pola persoa beneficiaria, o título académico do Estado membro de orixe poderá utilizarse unicamente de modo que non induza a confusión.

Artigo 74. *Recoñecemento dos períodos de prácticas profesionais.*

1. Se o acceso a unha profesión regulada no Estado membro de orixe está supeditado á realización dun período de prácticas profesional, a autoridade competente do Estado membro de orixe, cando examine unha solicitude de autorización para exercer a profesión regulada, recoñecerá os períodos de prácticas profesionais realizados noutro Estado membro, sempre que tales períodos se axusten ás orientacións publicadas a que se refire o número 2, e tomará en conta os períodos de prácticas profesionais realizados nun terceiro país. Non obstante, mediante orde ministerial adoptada polos departamentos competentes por razón da materia, poderase limitar a duración da parte do período de prácticas profesional que se pode realizar no estranxeiro para o acceso a unha determinada profesión.

2. O recoñecemento do período de prácticas profesionais non substituirá ningún requisito vixente para a superación dun exame con vistas a acceder á profesión en cuestión. As autoridades competentes publicarán orientacións sobre a organización e o recoñecemento dos períodos de prácticas profesionais realizadas noutro Estado membro ou nun terceiro país, en particular polo que se refire á función do supervisor dos períodos de prácticas profesionais.

TÍTULO V

Cooperación administrativa

Artigo 75. *Cooperación administrativa entre as autoridades competentes.*

1. As autoridades competentes españolas colaborarán estreitamente e prestaranse asistencia recíproca coas dos demais Estados membros, co fin de facilitar a aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións profesionais a que se refire o presente real decreto. En especial, intercambiarán información relativa á acción disciplinaria ou ás sancións penais adoptadas ou a calquera outra circunstancia grave e concreta que poidan ter consecuencias para o exercicio de actividades consonte o presente real decreto. Para levar a cabo esta colaboración as autoridades competentes farán uso do IMI.

2. Cando a autoridade competente española reciba un requirimento de información da natureza descrita no número anterior, examinará a veracidade dos feitos e decidirá acerca da natureza e do alcance das investigacións que deban realizarse, e comunicará ao Estado membro que solicitase a información as conclusións que extraesen en relación coa información transmitida.

3. Calquera intercambio de información quedará sometido ao establecido na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e na súa normativa de desenvolvemento, así como, de ser o caso, á normativa comunitaria que sexa de aplicación.

Artigo 76. *Coordinación das actividades das autoridades competentes.*

1. O Ministerio de Educación, Cultura e Deporte exercerá a coordinación nacional das actividades das autoridades competentes españolas recollidas no presente real decreto.

O coordinador nacional desempeñará as funcións seguintes:

- a) Promover unha aplicación uniforme do presente real decreto.
- b) Recompilar toda a información en España necesaria para a aplicación do presente real decreto, especialmente a relativa ás condicións de acceso ás profesións reguladas nos demais Estados membros.
- c) Examinar as propostas de marcos comúns de formación e probas comúns de formación.
- d) Intercambiar información e boas prácticas co fin de optimizar o desenvolvemento profesional permanente nos Estados membros.
- e) Intercambiar información e boas prácticas sobre a aplicación das medidas de compensación a que se refire o artigo 30.

2. Co fin de desempeñar a función mencionada na letra b) do presente número, os coordinadores poderán solicitar a axuda dos centros de asistencia designados polos demais Estados membros.

3. Co fin de favorecer unha aplicación uniforme e harmónica do presente real decreto, de resolver as dúbidas que xurdan nesa aplicación e de establecer criterios comúns nos casos en que sexa necesario, manteranse os contactos necesarios coas autoridades españolas, así como coas organizacións colexiais correspondentes naqueles supostos en que o exercicio profesional estea suxeito a colexiación obrigatoria.

4. O coordinador en colaboración, e de acordo coa información recibida das autoridades competentes mencionadas no artigo 75.1, elaborará o informe sobre a aplicación do sistema, incluíndo un resumo estatístico das decisións adoptadas e unha descrición dos principais problemas detectados, que debe remitirse á Comisión cada dous anos, de acordo co establecido no artigo 60.1 da Directiva 2005/36/CE.

Artigo 77. *Mecanismo de alerta.*

1. A autoridade competente designada polo Ministerio de Xustiza e, no caso das profesións sanitarias que se citan nas letras a) a k) deste número, o responsable do Rexistro Estatal de Profesionais Sanitarios (REPS) do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade, regulado polo Real decreto 640/2014, do 25 de xullo, informarán as autoridades competentes dos demais Estados membros e o coordinador nacional (MECD) acerca dos profesionais aos cales os órganos xurisdiccionais nacionais restrinxisen ou prohibisen total ou parcialmente, incluso con carácter temporal, o exercicio das actividades profesionais seguintes no territorio de tal Estado membro:

- a) Médico e médico xeneralista en posesión dun título de formación establecido no anexo III, puntos 5.1.1 e 5.1.4.
- b) Médico especialista en posesión dun título mencionado no anexo III, punto 5.1.3.
- c) Enfermeira responsable de coidados xerais en posesión dun título de formación mencionado no anexo III, punto 5.2.2.
- d) Odontólogo en posesión dun título de formación recollido no anexo III, punto 5.3.2.
- e) Odontólogo especialista en posesión dun título de formación establecido no anexo III, punto 5.3.3.
- f) Veterinario en posesión dun título de formación establecido no anexo III, punto 5.4.2.
- g) Matrona en posesión dun título de formación establecido no anexo III, punto 5.5.2.
- h) Farmacéutico en posesión dun título de formación establecido no anexo III, punto 5.6.2.
- i) Titulares de certificados mencionados no anexo V, punto 2, que acrediten que o titular completou unha formación que cumpre os requisitos mínimos enumerados nos artigos 35, 36, 42, 46, 47, 50, 52 ou 59, respectivamente, pero que a iniciou antes das datas de referencia indicadas nos títulos enumerados no anexo III, puntos 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 e 5.6.2.
- j) Titulares de certificados de dereitos adquiridos establecidos nos artigos 30, 38, 40, 43, 44, 48, 55 e 58 no referido ás matronas de Romanía.
- k) Outros profesionais que exerzan actividades con implicacións en materia de seguridade dos pacientes, cando o profesional exerza unha profesión regulada.
- l) Profesionais que exerzan actividades relativas á educación de menores, incluída a atención á infancia e a educación da primeira infancia, cando o profesional exerza unha actividade regulada.

Nos supostos previstos nas letras a) a k) anteriores, o responsable do Rexistro Estatal de Profesionais Sanitarios (REPS) do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade informará as autoridades competentes dos demais Estados membros e o coordinador nacional (MECD) acerca dos profesionais que se encontren suspendidos ou inhabilitados, con carácter definitivo ou temporal, para o exercicio profesional por resolución sancionadora dun colexio profesional, se existe obrigación de estar colexiado, ou por resolución administrativa sancionadora firme cando se exerza no ámbito público.

2. No resto de supostos en que para o exercicio da profesión se requira colexiación obrigatoria, os consellos xerais ou superiores de colexios profesionais e colexios profesionais de ámbito estatal informarán as autoridades competentes dos Estados membros e o coordinador nacional (MECD) acerca das resolucións adoptadas por estes, relativas aos profesionais aos cales se restrinxise ou prohibise total ou parcialmente, incluso con carácter temporal, o exercicio das actividades profesionais citadas no territorio de dito Estado membro.

3. Así mesmo, nos supostos sinalados no parágrafo anterior pero nos cales non se exixa colexiación obrigatoria, as consellerías das comunidades autónomas con competencia sancionadora para a inhabilitación profesional informarán as autoridades competentes dos Estados membros e o coordinador nacional (MECD) acerca das resolucións adoptadas por estas, relativas aos profesionais aos cales se lles restrinxise ou

prohibise, total ou parcialmente, incluso con carácter temporal, o exercicio das citadas actividades profesionais no territorio do dito Estado membro.

4. A autoridade española correspondente, de acordo co establecido nos números anteriores, remitirá a través dunha alerta do IMI a información establecida nel, como máis tarde, no prazo de tres días a partir da data de adopción da decisión pola que se restrinja ou prohiba ao profesional en cuestión o exercicio dunha actividade profesional total ou parcialmente. Esta información limitarase aos seguintes datos:

- a) A identidade do profesional;
- b) a profesión de que se trate;
- c) información sobre a autoridade ou órgano xurisdiccional nacional que adoptase a decisión de restrición ou prohibición;
- d) o alcance da restrición ou prohibición, e
- e) o período durante o cal se aplica a restrición ou a prohibición.

5. Así mesmo, as autoridades españolas sinaladas nos números anteriores informarán a través dunha alerta do IMI os demais Estados membros, nun prazo de tres días desde a data en que se notifique a resolución xudicial firme que así o declare, sobre a identidade dos profesionais que solicitasen o recoñecemento dunha cualificación consonte o presente real decreto e respecto dos cales un órgano xurisdiccional declarase posteriormente que presentaron títulos falsificados nese contexto.

6. As autoridades españolas que reciban a través do sistema de información IMI información relativa a restricións ou limitacións ao exercicio profesional procedente das autoridades doutros Estados membros comunicaránllela ás restantes autoridades competentes españolas, así como ás consellerías das comunidades autónomas e aos consellos xerais ou superiores de colexios profesionais e colexios profesionais de ámbito estatal cando exista a obrigaçión de colexiación.

7. O tratamento dos datos persoais para efectos do intercambio de información a que se fai referencia nos números anteriores levarase a cabo de conformidade coas previsións contidas na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e na súa normativa de desenvolvemento. O tratamento dos datos persoais por parte da Comisión realizarase consonte o Regulamento (CE) nº 45/2001.

8. As autoridades competentes de todos os Estados membros serán informadas sen dilación cando finalice unha prohibición ou restrición das establecidas no número 1. Con este fin, a autoridade competente do Estado membro que facilita a información consonte o número 1 tamén estará obrigada a facilitar a data de finalización, así como calquera cambio posterior desta.

9. Os profesionais respecto dos cales se enviase unha mensaxe de alerta a outros Estados membros serán informados por escrito e en tempo real das decisións relativas a esta alerta. Contra esta decisión o interesado poderá interpor os recursos previstos nas leis administrativas, así como na Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa. Do mesmo modo, poderá solicitar a indemnización por danos e perdas causados por unha falsa alerta enviada a outros Estados membros. Neste caso indicarse na decisión de alerta que o interesado iniciou algunha das ditas accións.

10. Os datos relativos ás alertas só serán tratados no IMI mentres sexan válidos. As alertas eliminaranse nun prazo de tres días a partir da data de adopción da decisión de revogación ou desde a finalización da prohibición ou restrición.

Artigo 78. *Acceso central en liña á información.*

1. A seguinte información poderá ser consultada en liña a través dos portelos únicos establecidos nos artigos 18 e 19 da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio, e actualizada periodicamente:

- a) Unha lista de todas as profesións reguladas do Estado membro, que inclúa os datos de contacto das autoridades competentes para cada profesión regulada e dos centros de asistencia recollidos no artigo 80.

b) Unha lista das profesións para as cales está dispoñible a tarxeta profesional europea e o funcionamento da dita tarxeta, incluídas todas as taxas correspondentes que deben pagar os profesionais e as autoridades competentes para a súa expedición.

c) Unha lista de todas as profesións ás cales se aplican as previsións do artigo 13, número 4.

d) Unha lista da formación regulada ou da formación de estrutura particular, recollida no artigo 19.3 b).

e) Os requisitos e procedementos establecidos nos artigos 13, 68, 70 e 72 para as profesións reguladas, en particular no que respecta a todas as taxas e documentos que deban presentar os cidadáns ás autoridades competentes.

f) Detalles sobre a maneira de recorrer contra as decisións adoptadas en virtude do presente real decreto polas autoridades competentes.

2. A información mencionada no número 1 facilitaráselles aos usuarios de maneira clara e completa, será facilmente accesible a distancia e por vía electrónica e manterase actualizada.

3. Toda solicitude de información dirixida ao portelo único recibirá resposta o antes posible.

4. Adoptaranse as medidas necesarias para fomentar que os portelos únicos poñan á disposición a información establecida no número 1, ademais de nas linguas cooficiais, nas oficiais da Unión.

Artigo 79. *Procedementos por vía electrónica.*

1. Os requisitos, procedementos e trámites regulados por este real decreto poderanse realizar por vía electrónica, a través do portelo único apropiado ou dirixíndose ás autoridades competentes correspondentes. Non obstante, as autoridades competentes poderán solicitar copias compulsadas nunha fase posterior en caso de dúbidas xustificadas e cando sexa estritamente necesario.

2. O número 1 non se aplicará á realización dun período de prácticas ou proba de aptitude.

3. Cando se considere xustifico pedir o uso de sinaturas electrónicas avanzadas, como as definidas no artigo 2, número 2, da Directiva 1999/93/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 13 de decembro de 1999, pola que se establece un marco comunitario para a sinatura electrónica, no marco dos procedementos a que se refire o número 1 do presente artigo, os Estados membros aceptarán estas sinaturas electrónicas de conformidade coa Decisión 2009/767/CE da Comisión, do 16 de outubro de 2009, pola que se adoptan medidas que facilitan o uso de procedementos por vía electrónica a través dos portelos únicos consonte os artigos 18 e 19 da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio, e establecerán medidas técnicas para tratar os documentos con formatos de sinatura electrónica avanzados definidos pola Decisión 2011/130/UE da Comisión, do 25 de febreiro de 2011, pola que se establecen os requisitos mínimos para o tratamento transfronteirizo dos documentos asinados electronicamente polas autoridades competentes de conformidade coa indicada lei.

4. Todos os procedementos se levarán a cabo de conformidade coas prescricións contidas na citada Lei 17/2009. Os prazos de procedemento establecidos no artigo 13, número 4, e no artigo 70 deste real decreto comezarán a contar a partir do momento en que un cidadán presente unha solicitude ou un documento que falte nun portelo único ou directamente ante a autoridade competente correspondente. As solicitudes de copias compulsadas a que se refire o número 1 do presente artigo non se considerarán unha solicitude de documento que falta.

Artigo 80. *Centros de asistencia.*

1. O Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, como autoridade de coordinación, en colaboración coas demais autoridades competentes españolas e, de ser o caso, coas corporacións colexiais correspondentes en casos de profesións de colexiación obrigatoria,

é o centro de asistencia cuxa función será ofrecer asistencia aos cidadáns e aos centros de asistencia dos demais Estados membros, en materia de recoñecemento das cualificacións profesionais previstas na Directiva 2005/36/CE, do 7 de setembro, en particular, información sobre a lexislación nacional que regula as profesións e o exercicio destas profesións, a lexislación social e, de ser o caso, as normas deontolóxicas.

Co obxecto de garantir o cumprimento do previsto no parágrafo anterior, cada autoridade competente deberá designar, e comunicar tal designación ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, o órgano administrativo de colaboración co citado departamento.

2. A autoridade competente do Estado membro de orixe ou de acollida estará obrigada a cooperar plenamente co centro de asistencia do Estado membro de acollida e, cando proceda, do Estado membro de orixe e a facilitar toda a información pertinente sobre casos individuais aos centros de asistencia que a soliciten, respectando as normas sobre protección de datos consonte as directivas 95/46/CE e 2002/58/CE.

3. Por petición da Comisión, os centros de asistencia informarán a Comisión do resultado das solicitudes que tramiten, nun prazo de dous meses a partir da recepción da solicitude.

Artigo 81. *Relación de profesións reguladas en España.*

1. Cada unha das diferentes autoridades competentes españolas elaborará un informe respecto das profesións reguladas existentes no seu respectivo ámbito de competencia, especificando a seguinte información para cada unha delas:

- a) As actividades profesionais que, de ser o caso, poida comprender cada profesión.
- b) A forma de acreditación da cualificación profesional requirida e, en particular, a formación regulada e a formación de estrutura particular a que se refire o artigo 19.3 b).
- c) De ser o caso, o sometemento do seu exercicio en España á verificación previa nos casos de desprazamento, de conformidade co artigo 13.4, achegando a xustificación desta exigencia.

2. O informe a que se refire o número anterior incluírá especificamente a valoración da compatibilidade dos requisitos que limitan o acceso á profesión ou o seu exercicio aos titulares dun título de formación específica, coa liberdade de establecemento e prestación de servizos. Para estes efectos, a valoración de compatibilidade considerará especialmente:

- 1.º Que os requisitos non sexan directa nin indirectamente discriminatorios por razón de nacionalidade ou de lugar de residencia.
- 2.º Que os requisitos estean xustificadas por unha razón imperiosa de interese xeral.
- 3.º Que os requisitos sexan adecuados para garantir a consecución dos obxectivos perseguidos e non exceder o necesario para alcanzar o obxectivo.

3. Os informes a que se refiren os números anteriores serán enviados ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte que, pola súa vez, os remitirá á Comisión interministerial integrada polos subsecretarios de todos os ministerios, así como por un representante da Oficina Económica do presidente con rango, ao menos, de director xeral, e que será copresidida polos secretarios de Estado de Educación, Formación Profesional e Universidades, e de Economía e Apoio á Empresa.

4. Recibidos os informes a que fan referencia os números anteriores, a Comisión interministerial, no marco das disposicións nacionais e de dereito europeo aplicables, elaborará a lista de profesións reguladas.

5. Cada dous anos, o Ministerio de Educación, Cultura e Deporte remitirá á Comisión Europea un informe de seguimento actualizando esta información, que faga referencia expresa tanto aos requisitos suprimidos ou simplificados, como aos requisitos introducidos posteriormente, e achegará a correspondente xustificación destas decisións. Este informe será realizado a partir dos elaborados polas autoridades competentes nos seus respectivos ámbitos de competencia e sometido á Comisión interministerial, previamente a súa remisión á Comisión Europea.

Artigo 82. *Outros informes.*

1. As autoridades competentes en materia de recoñecemento elaborarán cada dous anos os seus respectivos informes, que conterán un resumo estatístico que incluírá información detallada sobre o número e o tipo de decisións adoptadas consonte a Directiva 2005/36/CE, do 7 de setembro, incluídas as decisións de acceso parcial adoptadas polas autoridades competentes de conformidade co artigo 11, así como unha descrición, de ser o caso, dos principais problemas xurdidos na aplicación da citada directiva.

2. Esta información será comunicada ao Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, como coordinador nacional que, pola súa vez, o remitirá ao Ministerio de Emprego e Seguridade Social para a súa toma de razón e, cando así proceda, a realización das observacións pertinentes. Recibidas estas, de ser o caso, o Ministerio de Educación, Cultura e Deporte elaborará o correspondente informe sobre a aplicación da directiva de recoñecemento de cualificacións profesionais, que deberá remitir cada dous anos á Comisión.

Disposición adicional primeira. *Mecanismos de cooperación.*

A Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas poderán establecer mecanismos de cooperación para harmonizar a aplicación do sistema de recoñecemento de cualificacións profesionais regulado no presente real decreto, así como para que as resolucións de recoñecemento de cualificacións profesionais adoptadas polas autoridades competentes das comunidades autónomas poidan producir efectos en todo o territorio nacional.

Disposición adicional segunda. *Prevención da fraude e doutras prácticas ilícitas.*

1. As autoridades competentes adoptarán as medidas adecuadas para previr a fraude e outras prácticas ilícitas relacionadas co proceso de titulación ou expedición de títulos, sen que en ningún caso poidan producir efectos, en aplicación do presente real decreto, os títulos españois ou doutros Estados membros obtidos en fraude de lei ou mediante prácticas ilícitas.

2. As autoridades competentes velarán para evitar que as disposicións do presente real decreto poidan ser utilizadas por cidadáns españois para subtraerse dunha maneira abusiva da aplicación do dereito nacional en materia de profesións.

3. As persoas cuxas cualificacións profesionais españolas fosen recoñecidas noutro Estado membro non poden facer valer ese recoñecemento para obter en España outros dereitos diferentes dos que lles confire a cualificación profesional obtida en España, a menos que acrediten que obtiveron ademais outras cualificacións profesionais no outro Estado membro.

Disposición adicional terceira. *Rexistros de profesionais sanitarios.*

As disposicións de desenvolvemento a que se refire a disposición derradeira segunda establecerán os mecanismos necesarios para a inclusión, no Rexistro de Profesionais Sanitarios do Sistema Nacional de Saúde e nos rexistros de profesionais sanitarios das comunidades autónomas, dos datos correspondentes aos recoñecementos concedidos para o exercicio de profesións sanitarias.

Disposición adicional cuarta. *Espazo Económico Europeo.*

A expresión «Estado(s) membro(s) da Unión Europea», que figura ao longo do articulado deste real decreto, inclúe os Estados signatarios do Acordo sobre o Espazo Económico Europeo, suscrito no Porto o 2 de maio de 1992 e ratificado por España o 26 de novembro de 1993, nos termos que corresponda.

Disposición adicional quinta. *Acceso ao emprego público.*

O acceso ao emprego público en España dos nacionais doutros Estados membros da Unión Europea rexeráse pola normativa xeral en materia de función pública, en particular o artigo 57 do texto refundido do Estatuto básico do empregado público, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2015, do 30 de outubro, e polas súas normas de desenvolvemento.

Disposición adicional sexta. *Procedemento de notificación de disposicións en materia de expedición de títulos de formación nas profesións de médico, médico especialista, enfermeira responsable de cuidados xerais, odontólogo, veterinario, farmacéutico e arquitecto.*

1. As autoridades españolas deberán notificar á Comisión as disposicións legais, regulamentarias e administrativas que adopten en materia de expedición de títulos de formación nas profesións de médico, médico especialista, enfermeira responsable de cuidados xerais, odontólogo, veterinario, farmacéutico e arquitecto, a que se refire o capítulo III do título III.

No caso dos títulos de formación de arquitecto a que se refire a sección 8 do capítulo III do título III, a notificación efectuada de conformidade co parágrafo primeiro tamén se dirixirá ao resto de Estados membros.

2. A notificación incluírá información sobre a duración e o contido dos programas de formación e transmitirase a través do IMI.

Disposición adicional sétima. *Intercambio de información entre rexistros.*

En cumprimento do previsto no artigo 4.10 da Lei 44/2003, do 21 de novembro, de ordenación das profesións sanitarias, os responsables dos rexistros integrados no sistema de rexistros de apoio á Administración de xustiza trasladarán ao Rexistro Estatal de Profesionais Sanitarios do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade as sentenzas firmes que impliquen restricións totais ou parciais, incluso as de carácter temporal, que afecten o exercicio das profesións sanitarias que se citan no artigo 77.1.

Os rexistros da Administración de xustiza tamén informarán o Rexistro Estatal de Profesionais Sanitarios sobre a cancelación dos antecedentes dos profesionais sanitarios implicados nas sentenzas a que se refire o parágrafo anterior.

Disposición transitoria única. *Procedementos en tramitación.*

1. Os procedementos de recoñecemento de cualificacións profesionais iniciados con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto continuarán a súa tramitación e resolveranse de acordo coa normativa vixente no momento da súa iniciación.

2. Até que se diten as normas de desenvolvemento deste real decreto seguirán aplicándose, en canto non se opoñan a el, as disposicións ditadas para o desenvolvemento e a aplicación do real decreto citado na disposición derogatoria seguinte.

Disposición derogatoria única.

1. Queda derogado o Real decreto 1837/2008, do 8 de novembro, polo que se incorporan ao ordenamento xurídico español a Directiva 2005/36/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de setembro de 2005, e a Directiva 2006/100/CE do Consello, do 20 de novembro de 2006, relativas ao recoñecemento de cualificacións profesionais, así como a determinados aspectos do exercicio da profesión de avogado.

2. Non obstante o anterior e até que conclúan os traballos de revisión a que se refire o artigo 81 do presente real decreto, manterán a súa vixencia, para os únicos efectos da aplicabilidade do sistema de recoñecemento establecido na presente norma, os anexos VIII e X do citado Real decreto 1837/2008, do 8 de novembro.

3. Para tal fin, a relación de autoridades competentes sinaladas no citado anexo X entenderase referida ás que en cada caso resulte de aplicación, de conformidade coa

nova estrutura dos departamentos ministeriais establecida polo Real decreto 415/2016, do 3 de novembro.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto 640/2014, do 25 de xullo, polo que se regula o Rexistro Estatal de Profesionais Sanitarios.*

O Real decreto 640/2014, do 25 de xullo, polo que se regula o Rexistro Estatal de Profesionais Sanitarios, queda modificado do modo seguinte:

Un. Engádesse un novo parágrafo v) ao artigo 5 coa seguinte redacción:

«v) Resolucións de acceso parcial a unha actividade profesional.»

Dous. Engádesse un novo parágrafo v) ao anexo I coa seguinte redacción:

«v) Resolucións de acceso parcial a unha actividade profesional.»

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpórase ao dereito español a Directiva 2013/55/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de novembro de 2013, pola que se modifica a Directiva 2005/36/CE, do 7 de setembro, relativa ao recoñecemento de cualificacións profesionais, e o Regulamento (UE) n.º 1024/2012, relativo á cooperación administrativa a través do Sistema de información do mercado interior («Regulamento IMI»).

Disposición derradeira terceira. *Normas de desenvolvemento e actualización de anexos.*

1. Os ministros copropoñentes deste real decreto, sen prexuízo do que dispoñan as comunidades autónomas no ámbito das súas competencias, poderán ditar cantas disposicións sexan precisas para o desenvolvemento e a execución do disposto nel.

2. Os anexos do presente real decreto serán actualizados, cando resulte necesario, mediante orde do ministro da Presidencia e para as Administracións Territoriais, por proposta conxunta do ministro ou ministros competentes por razón da materia e do ministro de Economía, Industria e Competitividade, que será adoptada logo de informe á Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos.

A actualización dos anexos relativos ás profesións reguladas deberá realizarse no prazo dun ano desde a constitución da Comisión interministerial mencionada no artigo 81.

Disposición derradeira cuarta. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.30.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado competencias exclusivas para establecer as condicións de obtención, expedición e homologación de títulos académicos e profesionais.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado na Embaixada de España en Astaná o 9 de xuño de 2017.

FELIPE R.

A vicepresidenta do Goberno e ministra da Presidencia e para as Administracións Territoriais,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

ANEXO I

(Correspóndese co anexo I da Directiva 2005/36/CE)

Lista de asociacións e organizacións profesionais que reúnen as condicións do artigo 4.9.c)

IRLANDA (1)

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland (2)
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland (2)
3. The Association of Certified Accountants (2)
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

REINO UNIDO

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

Notas:

(1) Os nacionais irlandeses tamén poden ser membros das seguintes asociacións e organizacións do Reino Unido:

- Institute of Chartered Accountants in England and Wales
- Institute of Chartered Accountants of Scotland
- Institute of Actuaries
- Faculty of Actuaries
- The Chartered Institute of Management Accountants
- Institute of Chartered Secretaries and Administrators
- Royal Town Planning Institute
- Royal Institution of Chartered Surveyors
- Chartered Institute of Building.

(2) Unicamente para o que se refire á actividade de control de contas.

ANEXO II

(Correspóndese co anexo IV da Directiva 2005/36/CE)

**Actividades relacionadas coas categorías de experiencia profesional
a que se refiren os artigos 25 26, 27 e 28**

Lista I

**Clases comprendidas na Directiva 64/427/CEE, modificada pola Directiva 69/77/CEE,
e nas directivas 68/366/CEE e 82/489/CEE**

1

Directiva 64/427/CEE

*(Directiva de liberalización: 64/429/CEE) Nomenclatura NICE (correspondente ás clases
23-40 CITI)*

Clase	23 Industria téxtil
	232 Transformación de fibras téxtils mediante sistema lanar
	233 Transformación de fibras téxtils mediante sistema algodoeiro
	234 Transformación de fibras téxtils mediante sistema sedeiro
	235 Transformación de fibras téxtils mediante sistema para liño e cânabo
	236 Industria doutras fibras téxtils (xute, fibras duras, etc.), cordoaría
	237 Xéneros de punto
	238 Acabado de téxtils
	239 Outras industrias téxtils
Clase	24 Fabricación de calzado, roupa de vestir e roupa de cama
	241 Fabricación mecánica de calzado (salvo en caucho e madeira)
	242 Fabricación manual e reparación de calzado
	243 Confección de roupa de vestir (con exclusión das peles)
	244 Fabricación de colchóns e roupa de cama
	245 Industria de peletaría e pel
Clase	25 Industria da madeira e da cortiza (con exclusión da industria de mobles de madeira)
	251 Serradura e preparación industrial da madeira
	252 Fabricación de produtos semielaborados de madeira
	253 Carpintería, estruturas de madeira para a construción, parquetería (fabricación en serie)
	254 Fabricación de embalaxes de madeira
	255 Fabricación de obxectos diversos de madeira (excepto mobles)
	259 Fabricación de artigos de palla, cortiza, cestaría e rota para cepillos
Clase	26 260 Industria do moble de madeira
Clase	27 Industria do papel e fabricación de artigos de papel
	271 Fabricación de pasta, papel e cartón

	272	Transformación do papel e cartón, fabricación de artigos de pasta
Clase	28	280 Impresión, edición e industrias anexas
Clase	29	Industria do coiro
	291	Curtume e acabado de coiro
	292	Fabricación de artigos de coiro e similares
ex Clase	30	Industria do caucho, de materias plásticas, de fibras artificiais ou sintéticas e de produtos amiláceos
	301	Transformación do caucho e do amianto
	302	Transformación de materias plásticas
	303	Produción de fibras artificiais e sintéticas
ex Clase	31	Industria química
	311	Fabricación de produtos químicos básicos e fabricación seguida de transformación máis ou menos elaborada deses produtos
	312	Fabricación especializada de produtos químicos destinados principalmente á industria e á agricultura (engádense a este grupo a fabricación de graxas e aceites industriais de orixe vexetal ou animal, a que se refire o grupo 312 da CITI)
	313	Fabricación especializada de produtos químicos destinados principalmente ao consumo doméstico e á Administración [queda excluída a fabricación de produtos medicinais e farmacéuticos (ex grupo 319 da CITI)]
Clase	32	320 Industria do petróleo
Clase	33	Industria de produtos minerais non metálicos
	331	Fabricación de produtos de terras cocidas para a construción
	332	Industria do vidro
	333	Fabricación de gres, porcelanas, louza e produtos refractarios
	334	Fabricación de cementos, cales e xeso
	335	Fabricación de materiais de construción e de obras públicas en formigón, cemento e xeso
	339	Elaboración da pedra e de produtos minerais non metálicos
Clase	34	Produción e primeira transformación de metais ferrosos e non ferrosos
	341	Siderurxia (segundo o Tratado CECA; comprendidas as coquerías siderúrxicas integradas)
	342	Fabricación de tubos de aceiro
	343	Trefilado, estirado, laminado de chapas, perfilado en frío
	344	Produción e primeira transformación de metais non ferrosos
	345	Fundicións de metais ferrosos e non ferrosos
Clase	35	Fabricación de produtos metálicos (excepto máquinas e material de transporte)
	351	Forxa, estampación, troqueladura e grande embutición
	352	Segunda transformación, tratamento e recubrimento dos metais
	353	Construción metálica
	354	Caldeiraría, construción de depósitos e outras pezas de chapa
	355	Fabricación de ferramentas e artigos acabados en metais, con exclusión do material eléctrico
	359	Actividades auxiliares das industrias mecánicas
Clase	36	Construción de maquinaria non eléctrica
	361	Construción de máquinas e tractores agrícolas
	362	Construción de máquinas de oficina
	363	Construción de máquinas-ferramentas para traballar os metais, útiles e equipamentos para máquinas
	364	Construción de máquinas téxtiles e dos seus accesorios, construción de máquinas de coser
	365	Construción de máquinas e aparellos para as industrias alimentarias, químicas e conexas
	366	Construción de material para a minaría, a siderurxia e as fundicións, obras públicas e a construción; construción de material de elevación e manipulación
	367	Fabricación de órganos de transmisión
	368	Construción de máquinas para fins industriais específicos
	369	Construción doutras máquinas e aparellos non eléctricos
Clase	37	Construción de maquinaria e material eléctrico
	371	Fabricación de fíos e cables eléctricos
	372	Fabricación de material eléctrico de equipamento (motores, xeradores, transformadores, interruptores equipamentos industriais, etc.)
	373	Fabricación de material eléctrico de utilización

	374	Fabricación de material de telecomunicación, contadores, aparellos de medida e material electromédico
	375	Construción de aparellos electrónicos, radio, televisión e aparellos electroacústicos
	376	Fabricación de aparellos electrodomésticos
	377	Fabricación de lámpadas e material de iluminación
	378	Fabricación de pilas e acumuladores
	379	Reparación, montaxe, traballos de instalación técnica (instalación de máquinas eléctricas)
ex Clase	38	Construción de material de transporte
	383	Construción de automóbiles e pezas separadas
	384	Talleres independentes de reparación de automóbiles, motocicletas ou bicicletas
	385	Construción de motocicletas, bicicletas e as súas pezas separadas
	389	Construción doutro material de transporte non comprendido noutras partes
Clase	39	Industrias manufactureiras diversas
	391	Fabricación de instrumentos de precisión, de aparellos de medida e de control
	392	Fabricación de material médico-cirúrxico e de aparellos ortopédicos (excluído o calzado ortopédico)
	393	Fabricación de instrumentos ópticos e equipamento fotográfico
	394	Fabricación e reparación de reloxs
	395	Bixutería, ourivaría, xoiaría e talla de pedras preciosas
	396	Fabricación e reparación de instrumentos de música
	397	Fabricación de xogos, xoguetes e artigos de deportes
	399	Outras industrias manufactureiras
Clase	40	Construción e obras públicas
	400	Construción e obras públicas (sen especialización), demolición
	401	Construción de inmobles (de vivendas e doutro tipo)
	402	Obras públicas: construción de estradas, pontes, vías férreas, etc.
	403	Instalacións
	404	Acabamentos

2

*Directiva 68/366/CEE**(Directiva de liberalización: 68/365/CEE) Nomenclatura NICE*

Clase	20A	200 Industrias de graxas vexetais e animais
	20B	Industrias alimentarias (excepto a elaboración de bebidas)
	201	Sacrificio de gando, preparación e conservas de carne
	202	Industrias lácteas
	203	Fabricación de conservas de froitas e verduras
	204	Fabricación de conservas de peixe e doutros produtos marifios
	205	Fabricación de produtos de moenda
	206	Industrias do pan, bolaría, pastelería e galletas
	207	Industria do azucre
	208	Industria do cacao, chocolate e produtos de confeitaría
	209	Elaboración de produtos alimenticios diversos
Clase	21	Elaboración de bebidas
	211	Industrias de alcohois etílicos de fermentación, levadura e bebidas alcohólicas non procedentes do viño
	212	Industria vinícola e de bebidas alcohólicas asimiladas (sen malte)
	213	Fabricación de cervexa e malte
	214	Industria de bebidas non alcohólicas e augas gasosas
ex	30	Industria do caucho, materias plásticas, fibras artificiais ou sintéticas e produtos amiláceos
	304	Industria dos produtos amiláceos

3

Directiva 82/489/CEE Nomenclatura CITI

ex 855 Perrucarías (con exclusión das actividades de pedicura e das escolas profesionais de coidados de beleza)

Lista II**Clases das directivas 75/368/CEE, 75/369/CEE e 82/470/CEE**

1

Directiva 75/368/CEE (actividades previstas no artigo 5, punto 1) Nomenclatura CITI

- ex 04 Pesca
- 043 Pesca en augas interiores
- ex 38 Construción de material de transporte
- 381 Construción naval e reparación de buques
- 382 Construción de material ferroviario
- 386 Construción de avións (incluída a construción de material espacial)
- ex 71 Actividades auxiliares do transporte e actividades distintas do transporte incluídas nos seguintes grupos:
- ex 711 Explotación de coches cama e de coches restaurante; mantemento do material ferroviario nos talleres de reparación; limpeza dos coches
- ex 712 Mantemento do material de transporte urbano, suburbano e interurbano de viaxeiros
- ex 713 Mantemento doutros materiais de transporte de viaxeiros por estrada (como automóviles, autocares, taxis)
- ex 714 Explotación e mantemento de obras auxiliares dos transportes por estrada (como estradas, túneles e pontes de peaxe, estacións de estrada, aparcadoiros, cocheiras de autobuses e de tranvías)
- ex 716 Actividades auxiliares relativas á navegación interior (como explotación e mantemento de vías de auga, portos e demais instalacións para a navegación interior; remolque e pilotaxe nos portos, balizamento, carga e descarga de barcos e outras actividades análogas, como salvamento de barcos, sirga, explotación de amarraduras para lanchas)
- ex 73 Comunicacóns: correos e telecomunicacións
- ex 85 Servizos persoais
- 854 Lavandaría, limpeza en seco, tinturaría
- ex 856 Estudos fotográficos: retratos e fotografía comercial, con excepción da actividade de reporteiro gráfico
- ex 859 Servizos persoais non comprendidos noutro lugar (unicamente mantemento e limpeza de inmobles ou de locais)

2

*Directiva 75/369/CEE (artigo 6: cando a actividade se considere industrial ou artesanal)
Nomenclatura CITI*

Exercicio ambulante das actividades seguintes:

- a) a compravenda de mercadorías:
- por vendedores ambulantes e bufariñeiros (ex grupo 612 CITI)
 - en mercados cubertos, con instalacións non fixadas de forma estable ao chan e en mercados non cubertos
- b) actividades que sexan obxecto de medidas transitorias xa adoptadas que exclúan expresamente ou non mencionen o exercicio ambulante de tales actividades.

3

Directiva 82/470/CEE (artigo 6, puntos 1 e 3) grupos 718 e 720 da nomenclatura CITI

As actividades consideradas consisten, en particular, en:

– organizar, presentar e vender, a tanto global ou a comisión, os elementos illados ou coordinados (transporte, aloxamento, comida, excursión, etc.) dunha viaxe ou dunha estancia, sexa cal sexa o motivo do desprazamento [artigo 2, punto B, letra a)]

– actuar como intermediario entre os empresarios dos distintos modos de transporte e as persoas que expiden ou se fan expedir mercadorías, así como efectuar diversas operacións anexas:

aa) subscribindo contratos, por conta dos comitentes, cos empresarios de transportes;
bb) elixindo o modo de transporte, a empresa e o itinerario considerados máis vantaxosos para o comitente;

cc) preparando o transporte desde o punto de vista técnico (por exemplo, embalaxe necesaria para o transporte); efectuando diversas operacións accesorias durante o transporte (por exemplo, garantindo o abastecemento de xeo para os vagóns frigoríficos);

dd) cumprindo as formalidades vinculadas ao transporte, como a redacción das cartas de porte; agrupando e desagrupando os envíos;

ee) coordinando as distintas partes dun transporte ocupándose do tránsito, a reexpedición, o transbordo e diversas operacións terminais;

ff) proporcionando, respectivamente, o frete aos transportistas e os medios de transporte ás persoas que expiden ou se fan expedir mercadorías;

– calcular os custos de transporte e controlar a súa desagregación,
– realizar determinados trámites de forma permanente ou ocasional, en nome e por conta dun armador ou dun transportista marítimo (ante as autoridades portuarias, as empresas de abastecemento do navío, etc.).

[Actividades recollidas no artigo 2, punto A, letras a), b) e d)].

Lista III

Directivas 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE e 82/470/CEE

1

Directiva 64/222/CEE

(Directivas de liberalización: 64/223/CEE e 64/224/CEE)

1. Actividades non asalariadas do comercio grosista, con excepción do comercio de medicamentos e produtos farmacéuticos, de produtos tóxicos e axentes patóxenos e do carbón (grupo ex 611).

2. Actividades profesionais do intermediario encargado, en virtude dun ou varios apoderamentos, de preparar ou realizar operacións comerciais en nome e por conta allea.

3. Actividades profesionais do intermediario que, sen estar encargado diso permanentemente, pon en relación as persoas que desexan contratar directamente, prepara as súas operacións comerciais ou axuda á súa realización.

4. Actividades profesionais do intermediario que realiza no seu propio nome operacións comerciais por conta allea.

5. Actividades profesionais do intermediario que efectúa por conta allea vendas por xunto en poxa pública.

6. Actividades profesionais do intermediario que faga visitas domiciliarias para conseguir pedidos.

7. Actividades de prestacións de servizos efectuadas con carácter profesional por un intermediario asalariado que estea ao servizo dunha ou varias empresas comerciais, industriais ou artesanais.

2

Directiva 68/364/CEE

(Directiva de liberalización: 68/363/CEE)

ex Grupo 612 CITI: Comercio retalista

Actividades excluídas:

- 012 Alugamento de maquinaria agrícola
- 640 Negocios inmobiliarios, arrendamento
- 713 Alugamento de automóviles, coches e cabalos
- 718 Alugamento de coches e vagóns de ferrocarril
- 839 Alugamento de maquinaria para empresas comerciais
- 841 Alugamento de localidades de cine e alugamento de películas cinematográficas
- 842 Alugamento de localidades de teatro e alugamento de material de teatro
- 843 Alugamento de barcos, alugamento de bicicletas, alugamento de máquinas de moedas
- 853 Alugamento de cuartos amoblados
- 854 Alugamento de roupa de casa limpa
- 859 Alugamento de roupa de vestir

3

Directiva 68/368/CEE

(Directiva de liberalización: 68/367/CEE) Nomenclatura CITI

ex Clase 85 CITI

1. Restaurantes e establecementos de bebidas (grupo 852 CITI).
2. Hoteis e establecementos análogos, terreos de cámping (grupo 853 CITI).

4

Directiva 75/368/CEE (artigo 7)

Todas as actividades do anexo da Directiva 75/368/CEE, excepto as actividades enumeradas no artigo 5, letra I), da presente Directiva (Lista II, punto 1 do presente anexo)

Nomenclatura CITI

- ex 62 Bancos e outras entidades financeiras
- ex 620 Oficinas de patentes e empresas de distribución de canons ou dereitos
- ex 71 Transportes
- ex 713 Transporte de viaxeiros por estrada, con exclusión dos transportes efectuados con automóviles
- ex 719 Explotación de condutos destinados ao transporte de hidrocarburos líquidos e outros produtos químicos líquidos
- ex 82 Servizos prestados á colectividade
- 827 Bibliotecas, museos, xardíns botánicos e zoolóxicos
- ex 84 Servizos recreativos
- 843 Servizos recreativos non comprendidos noutro lugar
 - actividades deportivas (terreos deportivos, organizacións de reunións deportivas, etc.), con excepción das actividades de instrutores de deportes
 - actividades de xogos (cortes de carreiras, terreos de xogo, hipódromos, etc.)
 - outras actividades recreativas (circos, parques de atraccións, outras diversións, etc.)

- ex 85 Servizos persoais
- ex 851 Servizos domésticos
- ex 855 Institutos de beleza e actividades de manicura, con exclusión das actividades de pedicura, das escolas profesionais de coidados de beleza e de perrucaría
- ex 859 Servizos persoais non comprendidos noutro lugar, con excepción das actividades dos masaxistas deportivos e paramédicos e dos guías de montaña, agrupados como segue:
 - desinfección e loita contra animais nocivos
 - alugamento de roupa e custodia de obxectos
 - axencias matrimoniais e servizos análogos
 - astroloxía, adiviñación do porvir e actividades similares
 - servizos hixiénicos e actividades afíns
 - pompas fúnebres e mantemento de cemiterios
 - guías acompañantes e intérpretes turísticos

5

Directiva 75/369/CEE (artigo 5)

Exercicio ambulante das actividades seguintes:

- a) a compra e venda de mercadorías
 - por vendedores ambulantes e bufariñeiros (ex grupo 612 CITI)
 - en mercados cubertos, con instalacións non fixadas de forma estable no chan e en mercados non cubertos
- b) as actividades que sexan obxecto de medidas transitorias xa adoptadas que exclúan expresamente ou non mencionen o exercicio ambulante de tales actividades.

6

Directiva 70/523/CEE

Actividades non asalariadas do comercio grosista de carbón e as actividades de intermediario no sector de carbón

(ex grupo 6112 da nomenclatura CITI)

7

Directiva 82/470/CEE (artigo 6, punto 2)

[Actividades mencionadas no artigo 2, punto A, letras c) e e), punto B, letra b), e puntos C e D] Estas actividades consisten, en particular, en:

- proporcionar en alugamento vagóns ou coches de ferrocarril para o transporte de persoas ou de mercadorías
- actuar como intermediario para a compra, a venda ou o arrendamento de navíos
- preparar, negociar e subscribir contratos para o transporte de emigrantes
- recibir calquera obxecto e mercadoría en depósito, por conta do depositante, en réxime alfandegueiro ou non alfandegueiro, en depósitos, almacéns xerais, gardamobles, depósitos frigoríficos, silos, etc.
- expedir ao depositante un documento representativo do obxecto ou da mercadoría recibida en depósito
- facilitar curros, alimento e lugar de venda para o gando en custodia temporal, xa sexa antes da súa venda ou no tránsito até o seu destino ou desde o mercado
- realizar a inspección ou a peritación técnica de vehículos automóbiles
- medir, pesar e calibrar as mercadorías.

ANEXO III

(Correspóndese co anexo V da Directiva 2005/36/CE modificado pola Decisión delegada (UE) 2016/790 da Comisión, do 13 de xaneiro de 2016)

Recoñecemento baseado na coordinación das condicións mínimas de formación

V.1. MÉDICO

ANEXO

5.1.1 Título de formación básica de médico

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diplôme de «médecin»/Master in de geneeskunde	– Les universités/De univer siteiten – Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20.12.1976
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен «магистър» по Медицина и професионална квалификация «Магистър-лекар»	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i medicin (cand.med.)	Universitet	– Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og – Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	– Zeugnis über die Ärztliche Prüfung – Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, so weit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20.12.1976
Eesti	Arstikraad Degree in Medicine (MD) Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	– Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, – Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1.1.1981
España	Título de licenciado en Medicina y Cirugía Título de graduado/a en Medicina	– Ministerio de Educación y Cultura – O reitor dunha universidade – O reitor dunha universidade		1.1.1986 1.1.1986
France	Diplôme de fin de deuxième cycle des études médicales	Universités		20.12.1976
Hrvatska	Diploma «doktor medicine/doktorica medicine»	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		1.7.2013
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20.12.1976

Páís	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (medici nos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją)	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20.12.1976
Magyarország	Okleveles orvosdoktor oklevél (dr. med)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita` ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20.12.1976
Österreich	Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)	Medizinische Fakultät einer Universität, bzw Medizinische Universität		1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem «lekarza»	szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Państwowego (1) (3)/ Świadectwo złożenia Lekarskiego Egzaminu Końcowego (2) (3)	1.5.2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Certificado emitido pela Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov «doktor medicine/doktorica medicine»	Univerza	Potrdilo o Opravljenem Strokovnem Izpitu za Poklic Zdravnik/Zdravnica	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM všeobecné lekárstvo doktor všeobecného lekárstva («MUDr.»)	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Medicine licentiatexamen	Yliopisto		1.1.1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20.12.1976

(1) Até 2012.

(2) A partir de 2013.

(3) Até o 1 de outubro de 2017 os títulos de formación tamén deben ir acompañados dun certificado de finalización dun período de prácticas de posgrao («staž podyplomowy»).

5.1.2 Título de formación de médico especialista

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van genees heer-specialist/ Titre professionnel par tuculier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezond heid/Ministre de la Santé publique	20.12.1976
България	Свидетелство за призната специалност	Университет	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20.12.1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20.12.1976
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Περιφέρεια 2. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 3. Νομαρχία	1.1.1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1.1.1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié accompagnée du diplôme d'Etat de docteur en médecine 3. Diplôme d'études spécialisées ou diplôme d'études spécialisées com plémentaires qualifiant de médecine accompagné du diplôme d'Etat de docteur en médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités	20.12.1976
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavrša Vanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	1.7.2013
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20.12.1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20.12.1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1.5.2004
Latvija	«Sertifikāts»-kompetentu iestāžu izs niegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas ek sāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1.5.2004
Lietuva	1. Rezidentūros pažymėjimas, nuro dantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją 2. Rezidentūros pažymėjimas (gydytojo specialisto profesinė kva lifikacija)	Universitetas	1.5.2004
Luxembourg	Certificat de médecin specialist	Ministre de la Santé publique	20.12.1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Nemzeti Vizsgabizottság	1.5.2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1.5.2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister Diploma geneeskundig specialist	- Medische Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Konink lijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst - Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie (SGRC) van de Konink lijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst - Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst (1)	20.12.1976
Österreich	Facharzt diplom	Österreichische Ärztekammer	1.1.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1.5.2004
Portugal	Título de especialista	Ordem dos Médicos	1.1.1986
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății	1.1.2007
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1.5.2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	1. Slovenská zdravotnícka univerzita 2. Univerzita Komenského v Bratislave 3. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	1.5.2004
Suomi/Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Speciallääkare Xamen	Yliopisto	1.1.1994

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Data de referencia
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1.1.1994
United Kingdom	Certificate of Completion of training	Postgraduate Medical Education and Training Board General Medical Council	20.12.1976 1.4.2010

(1) A partir de xaneiro de 2013.

5.1.3 Denominacións das formacións en medicina especializada

País	Anestesiología Duración mínima da formación: 3 anos Denominación	Cirurxía xeral Duración mínima da formación: 5 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie-reani Matie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a intenzivní medicína	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i inten zivna medicina	Opća kirurgija
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia, rianimazione e terapia intensiva	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Anesztéziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	– Chirurgie – Allgemeinchirurgie und Viszeralchirurgie (1)
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensive	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in periope rativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

(1) A partir de xuño de 2015.

Pais	Neurocirurxía Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Obstetricia e xinecoloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie-obstétrique/Gynaecologie-ver loskunde
България	Неврохирургия	Акушерство и гинекология
Česká republika	Neurochirurgie	Gyneekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi	Gynækologi og obstetrik
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie-obstétrique
Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie-obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetricija u Ginekoloģija
Nederland	Neurochirurgie	Obstetrie en Gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdo mar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Pais	Medicina interna Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Oftalmoloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark		Oftalmologi
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
Ireland	General (Internal) Medicine	Ophthalmic surgery/Ophthalmology (1)
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmologija

Pais	Medicina interna Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Oftalmoloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheekunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

(1) A partir de 1991/92.

Pais	Otorrinolaringoloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación	Pediatría Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Педиатрия
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi	Pædiatri
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüingoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie et chirurgie cervico- faciale	Pédiatrie
Hrvatska	Otorinolarinologija	Pedijatrija
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolarinologia	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolarinologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolarinoloģija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheekunde	Kindergeneeskunde
Österreich	– Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten – Hals-, Nasen- und Ohrenheilkunde (1)	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorinolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolarinologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolarinologija	Pedijatrija
Slovensko	Otorinolarinologija	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino- laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

(1) A partir de xuño de 2015.

País	Pneumoloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Uroloxía Duración mínima da formación: 5 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Pneumologie a ftizeologie	Urologie
Danmark	Intern medicin: lungesygdomme	Urologi
Deutschland	– Pneumologie – Innere Medizin und Pneumologie (1)	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Chirurgie urologique
Hrvatska	Pulmologija	Urologija
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloģija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	– Lungenkrankheiten – Innere Medizin und Pneumologie (2)	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmoģija	Urologija
Slovensko	Pneumolģgia a ftizeolģgia	Urolģgia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

(1) A partir de xullo de 2011.

(2) A partir de xuño de 2015.

País	Ortopedia Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Anatomía patolóxica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heekunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi og cytology
Deutschland	– Orthopädie (und Unfallchirurgie) – Orthopädie und Unfallchirurgie (1)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patolóxica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija

País	Ortopedia Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Anatomía patolóxica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia és traumatológia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatologija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	– Orthopädie und Orthopädische Chirurgie – Orthopädie und Traumatologie (2)	– Pathologie – Klinische Pathologie und Molekularpathologie (2) – Klinische Pathologie und Neuropathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatology	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija; Travmatologija	Patologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

(1) A partir de maio de 2006.

(2) A partir de xuño de 2015.

País	Neuroloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Psiquiatría Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie, particulièrement de l'adulte/ Psychiatrie, meer bepaald in de volwas senpsychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neuroológia	Pszichiátria
Malta	Newroloģija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapeutische Medizin
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurologia	Psichiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

País	Radiodiagnóstico Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Radioterapia Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Radiologi	Klinisk Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική-Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie option oncologie radiothérapique
Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
Ireland	Radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloģija	Onkoloģija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Radiologie	Strahlentherapie-Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

País	Cirurxía plástica Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Biología clínica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна и естетична хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	– Plastische (und Ästhetische) Chirurgie – Plastische und Ästhetische Chirurgie (1)	Laboratoriumsmedizin (2)
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica, ricostruttiva ed estetica	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	

Pais	Cirurgía plástica Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Biología clínica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische, Ästhetische und Rekonstruktive Chirurgie Plastische, Rekonstruktive und Ästhetische Chirurgie (3)	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica, estética e reconstitutiva	Patología clínica
România	Chirurgie plastică, estetică și microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

(1) A partir de 2006.

(2) A partir de 2012.

(3) A partir de xuño de 2015.

Pais	Microbiología-bacteriología Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Química biolóxica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	– Mikrobiologie (Virologie) und Infektion-sepidemiologie – Mikrobiologie, Virologie und Infektion-sepidemiologie (3)	Laboratoriumsmedizin (1)
Eesti		
Ελλάς	– Ιατρική Βιοπαθολογία – Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloģija	Patoloģija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie (2)
Österreich	– Hygiene und Mikrobiologie – Klinische Mikrobiologie und Hygiene (4) – Klinische Mikrobiologie und Virologie (4)	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

(1) Até 2012.

(2) Data de derogación a teor do artigo 27, punto 3: 4 de abril de 2000.

(3) A partir de maio de 2006. (4) A partir de xuño de 2015.

País	Inmunoloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Cirurxía torácica Duración mínima da formación: 5 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (1)
България	Клинична имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Hrudní chirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	– Cirugía torácica – Cirugía cardiovascular
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Cardiothoracic surgery
Italia		– Chirurgia toracica – Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	– Immunologie – Klinische Immunologie (2)	Thoraxchirurgie
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

(1) Data de derogación a teor do artigo 27, punto 3: 1 de xaneiro de 1983.

(2) A partir de xuño de 2015.

País	Cirurxía pediátrica Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Angioloxía e cirurxía vascular Duración mínima da formación: 5 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheel-kunde (1)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija

Pais	Cirurxía pediátrica Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Angioloxía e cirurxía vascular Duración mínima da formación: 5 anos Denominación
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinder- und Jugendchirurgie	Allgemeinchirurgie und Gefäßchirurgie
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Angologia/Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	Vascular surgery

(1) Data de derogación a teor do artigo 27, punto 3: 1 de xaneiro de 1983.

Pais	Cardioloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Aparato dixestivo Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie
България	Кардиология	Гастроентерология (1)
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Intern medicin: kardiologi	Intern medicin: gastroenterology og hepatologi
Deutschland	– Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie – Innere Medizin und Kardiologie (2)	– Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie – Innere Medizin und Gastroenterologie (2)
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Cardiologie et maladies vasculaires	Gastro-entérologie et hépatologie
Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Malattie dell'apparato cardiovascolare	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloģija	Gastroenteroloģija
Nederland	Cardiologie	Maag-darm-leverziekten
Österreich	Innere Medizin und Kardiologie	Innere Medizin und Gastroenterologie und Hepatologie
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija	Kardiologija in vaskularna medicina	Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastroenterology

(1) Até o 14 de setembro de 2010.

(2) A partir de outubro de 2009.

País	Reumatoloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Hematoloxía e hemoterapia Duración mínima da formación: 3 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Клинична хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Intern medicin: reumatologi	Intern medicin: hæmatologi
Deutschland	– Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie – Innere Medizin und Rheumatologie (1)	– Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie – Innere Medizin und Hämatologie und Onkologie (1)
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Hematológia
Malta	Rewmatoloģija	Ematoloģija
Nederland	Reumatologie	
Österreich	Innere Medizin und Rheumatologie	Innere Medizin und Hämatologie und internistische Onkologie
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija	Revmatologija	Hematologija
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

(1) A partir de outubro de 2009.

País	Endocrinoloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación	Medicina física e rehabilitación Duración mínima da formación: 3 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Diabetologie a endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Intern medicin: endokrinologi	
Deutschland	– Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie – Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie (1)	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie – diabète – maladies métaboliques	Médecine physique et de réadaptation
Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	

País	Endocrinoloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación	Medicina física e rehabilitación Duración mínima da formación: 3 anos Denominación
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizikális medicina és rehabilitációs orvoslás
Malta	Endokrinoloģija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich	Innere Medizin und Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische Medizin und Allgemeine Rehabilitation
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia/Nutrição	Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Reabilitare Medicală
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatría, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatría/Fysiatrí
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

(1) A partir de outubro de 2009.

País	Neuropsiquiatría Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Dermatoloxía e venereoloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (1)	Dermato-vénérologie/Dermato-venereologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut – und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (2)	Dermatologie et vénéréologie
Hrvatska		Dermatologija i venerologija
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (3)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (4)	Dermato-vénérologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venereoloģija
Nederland	Zenuw – en zielsziekten (5)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie (6)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i venerologia
Portugal		Dermatovenerologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi

País	Neuropsiquiatría Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Dermatoloxía e venereoloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datas de derogación a teor do artigo 27, punto 3:

- (1) 1 de agosto de 1987, excepto no caso das persoas que iniciasen a formación antes desa data.
- (2) 31 de decembro de 1971.
- (3) 31 de outubro de 1999.
- (4) Xa non se expiden títulos para a formación iniciada despois do 5 de marzo de 1982.
- (5) 9 de xullo de 1984.
- (6) 31 de marzo de 2004.

País	Radioloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Psiquiatría infantil Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie, particulièrement en psychiatrie infanto-juvénile/ Psychiatrie, meer bepaald in de kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder – und Jugendpsychiatrie und – psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electrorradioloxía (1)	
France	Electro-radiologie (2)	Pédopsychiatrie (7)
Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
Ireland		Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (3)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (4)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek- és ifjúsági pszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (5)	
Österreich	Radiologie (6)	– Kinder- und Jugendpsychiatrie – Kinder- und Jugendpsychiatrie und Psychotherapeutische Medizin (8)
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Psiquiatria da infância e da adolescência
România		Psichiatrie pediatrică
Slovenija	Radiologija	Otroška in mladostniška psihijatrija
Slovensko		Dětská psychiatrie
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

– Datas de derogación a teor do artigo 27, punto 3:

- (1) 1 de febreiro de 1984.
- (2) 3 de decembro de 1971.
- (3) 31 de outubro de 1993.
- (4) Xa non se expiden títulos para a formación iniciada despois do 5 de marzo de 1982.
- (5) 8 de xullo de 1984.
- (6) 31 de marzo de 2004.
- (7) 1 de xaneiro de 1991.
- (8) A partir de xuño de 2015.

País	Xeriatria Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Enfermidades renais Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Gériatrie/Geriatrie	
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatric	Nefrologie
Danmark	Intern medicin: geriatric	Intern medicin: nefrologi
Deutschland		– Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie – Innere Medizin und Nephrologie (1)
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Hrvatska		Nefrologija
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatrica	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloģija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		Innere Medizin und Nephrologie
Polska	Geriatrica	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatrica	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatrica/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrisk	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatric medicine	Renal medicine

(1) A partir de outubro de 2009.

País	Enfermidades contaxiosas Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Saúde pública e medicina preventiva Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiene a epidemiologie
Danmark	Intern medicin: infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	– Υγειονομία – Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	

País	Enfermedades contaxiosas Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Saúde pública e medicina preventiva Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich	Innere Medizin und Infektiologie	– Sozialmedizin – Public Health (1)
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Doenças infecciosas	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveysthuolto/Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

(1) A partir de xuño de 2015.

País	Farmacoloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Medicina do traballo Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorkvostan)
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		– Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde – Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	– Arbeitsmedizin – Arbeitsmedizin und angewandte Physiologie (1)
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsövärd
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

(1) A partir de xuño de 2015.

País	Alergloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación	Medicina nuclear Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark		Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie (1)	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

(1) Data de derogación a teor do artigo 27, punto 3: 12 de agosto de 1996.

País	Cirurgía dental, bucal e maxilofacial Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Hematoloxía biolóxica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		
България	Лицево-челюстна хирургия	Трансфузионна хематология
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	Hématologie
Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	Hématologie biologique
Magyarország	Szájsebészet (1)	

Pais	Cirurgía dental, bucal e maxilofacial Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Hematoloxía biolóxica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Malta		
Nederland		
Österreich	Mund – Kiefer – und Gesichtschirurgie (2)	
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa	
Portugal	Cirurgia maxilo-facial	Hematología clínica
România		
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija	
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Datas de derogación a teor do artigo 27, punto 3:

- (1) 30 de setembro de 2007.
(2) 28 de febreiro de 2013.

Pais	Estomatoloxía Duración mínima da formación: 3 anos Denominación	Dermatoloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Hrvatska		
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (1)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

(1) Data de derogación a teor do artigo 27, punto 3: 31 de decembro de 1994.

País	Venereoloxía Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Medicina tropical Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Hrvatska		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		– Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin – Klinische Immunologie und Spezifische Prophylaxe und Tropenmedizin (1)
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

(1) A partir de xuño de 2015.

País	Cirurxía gastroenterolóxica Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Traumatoloxía e urxencias Duración mínima da formación: 5 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (1)	
България	Гастроентерологична хирургия	Спешна медицина
Česká republika		– Traumatologie – Urgentní medicína
Danmark		
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España		
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	Medicina d'emergenza-urgenza (2)
Κύπρος		
Latvija		

País	Cirurxía gastroenterolóxica Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Traumatoloxía e urxencias Duración mínima da formación: 5 anos Denominación
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Oxyológia és sürgősségi orvostan
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	Urgentna medicina
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	– Úrazová chirurgia – Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	Akuuttilääketiede/Akutmedicin
Sverige		
United Kingdom		Emergency medicine

(1) Data de derogación a teor do artigo 27, punto 3: 1 de xaneiro de 1983.

(2) A partir do 17 de febreiro de 2006.

País	Neurofisioloxía clínica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Cirurxía dental, oral e maxilofacial (fórmación básica médica e dental) (1) Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/ Stomatologie en mond-, kaak- en aan gezichts chirurgie
България		Дентална, орална и лицево-челюстна хирургия
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		– Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie – Mund-Kiefer-Gesichtschirurgie (2)
Eesti		
Ελλάς		Στοματική και Γναθοπροσωπική Χειρουργική (3)
España	Neurofisiología clínica	
France		
Hrvatska		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurgija tal-għadam tal-wieċ
Nederland		
Österreich		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska		
Portugal		
România	Chirurgie Orală și Maxilo-facială (4)	
Slovenija		
Slovensko		

País	Neurofisioloxía clínica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación	Cirurgía dental, oral e maxilofacial (formación básica médica e dental) (1) Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) A formación que permite obter o título de formación como especialista en Cirurxía Dental, Oral e Maxilofacial (formación básica médica e dental) dá por feito a conclusión e validación de estudos básicos de medicina (artigo 24) e a conclusión e validación de estudos básicos de odontoloxía (artigo 34).

(2) A partir de 2006.

(3) A partir do 10 de xullo de 2014.

(4) A partir de 2009.

País	Oncoloxía médica Duración mínima da formación: 5 anos Denominación	Xenética médica Duración mínima da formación: 4 anos Denominación
Belgique/België/Belgien	Oncologie médicale/Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España	Oncología médica	
France	Oncologie	Génétique médicale
Hrvatska		
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetika
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

5.1.4 Título de formación en Medicina Xeral

País	Título de formación	Título profesional	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van huisarts/Titre professionnel particulier de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31.12.1994
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o specializaci všeobecné praktické lékařství	Všeobecný praktický lékař	1.5.2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge i almen medicin	Alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31.12.1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Eesti	Residentuuri lõpetamist tõendav tunnistus Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1.5.2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31.12.1994
España	Título de especialista en Medicina Familiar y Comunitaria	Especialista en Medicina Familiar y Comunitaria	31.12.1994
France	Diplômes d'études spécialisées de médecine générale accompagnés du diplôme d'Etat de docteur en médecine	Médecin qualifié en médecine générale	31.12.1994
Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	specijalist obiteljske medicine	1.7.2013
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31.12.1994
Italia	– Attestato di formazione specifica in medicina generale – Diploma di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31.12.1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1.5.2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1.5.2004
Lietuva	1. Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas 2. Rezidentūros pažymėjimas (šeimos gydytojo profesinė kvalifikacija)	Šeimos medicinos gydytojas Šeimos gydytojas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31.12.1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1.5.2004
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1.5.2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in een specialistenregister van huisartsen Diploma geneeskundig specialist	Huisarts, Verpleeghuisarts en arts voor verstandelijk gehandicapte Registratie Commissie (HVRC) Registratiecommissie Geneeskundig Specialisten (RGS) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst (1)	31.12.1994
Österreich	Diplom über die besondere Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31.12.1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1.5.2004
Portugal	Título de especialista em medicina geral e familiar	Especialista em medicina geral e familiar	31.12.1994
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1.1.2007
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine	1.5.2004

País	Título de formación	Título profesional	Data de referencia
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore «všeobecné lekárstvo»	Všeobecný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Todistus yleislääketieteen erityiskoulutuksesta/Bevis om särskild allmänläkarutbildning	Yleislääketieteen erityiskoulutuksen suorittanut laillistettu lääkäri/Legitime rad läkare som har fullgjort särskild allmänläkarutbildning	1.1.1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i allmänmedicin	Specialist i allmänmedicin	31.12.1994
United Kingdom	Certificate of completion of training	General practitioner	31.12.1994

(1) A partir de xaneiro de 2013.».

V.2. ENFERMEIRO/A RESPONSABLE DE COIDADOS XERAIS

5.2.1 Programa de estudos para as enfermeiras responsables de cuidados xerais

O programa de estudos necesario para obter o título de formación de enfermeira responsable de cuidados xerais incluírá as dúas partes seguintes e, como mínimo, as materias enumeradas a continuación.

A. Ensino teórico

a) Cuidados de enfermaría: – Orientación e ética da profesión – Principios xerais de saúde e de cuidados de enfermaría – Principios de cuidados de enfermaría en materia de: • medicina xeral e especialidades médicas • cirurxía xeral e especialidades cirúrxicas • puericultura e pediatría • hixiene e cuidados da nai e do neonato • saúde mental e psiquiatría • cuidados de anciáns e xeriatría	b) Ciencias básicas: – Anatomía e fisioloxía – Patoloxía – Bacterioloxía, viroloxía e parasitoloxía – Biofísica, bioquímica e radioloxía – Dietética – Hixiene: • Profilaxe • Educación sanitaria – Farmacoloxía	c) Ciencias sociais: – Socioloxía – Psicoloxía – Principios de administración – Principios de ensino – Lexislación social e sanitaria – Aspectos xurídicos da profesión

B. Ensino clínico

- Cuidados de enfermaría en materia de:
 - medicina xeral e especialidades médicas
 - cirurxía xeral e especialidades cirúrxicas
 - puericultura e pediatría
 - hixiene e cuidados da nai e do neonato
 - saúde mental e psiquiatría
 - cuidados de anciáns e xeriatría
 - cuidados a domicilio

O ensino dunha ou de varias destas materias podrá impartirse no marco das outras disciplinas ou en conexión con elas.

O ensino teórico deberase ponderar e coordinar co ensino clínico de maneira que se adquiren de forma adecuada os coñecementos e as competencias enumerados neste anexo.

5.2.2. *Titulos de formación de enfermeiro/a responsable de cuidados x erais*

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier (ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier (ère)/Brevet einer Pflegeassistentin 	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement reconnus/ Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/ Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> — Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier (ère)/Ziekenhuisverpleger (-verpleegster) 	29.6.1979
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Медицинска сестра"	Университет	Медицинска сестра	1.1.2007
Česká republika	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiŠ.), accompanied by the following certificate:- Vysvědčení o absolutoriu 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem 	<ul style="list-style-type: none"> — Všeobecná sestra — Všeobecný ošetrovatel 	1.5.2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til professionsbachelor i sygepleje	Professionshøjskole	Sygeplejerske	29.6.1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29.6.1979
Eesti	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom õe erialal 2. Õe põhikoolituse diplom 3. Õe põhiõpe diplom 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tallinna Meditsiinikool Tartu Meditsiinikool Kohtla-Järve Meditsiinikool 2. Tallinna Tervishoiu Kõrgkool 3. Tartu Tervishoiu Kõrgkool 	õde	1.5.2004

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1.1.1981
	2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)	2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	3. Πτυχίο Αξιοματικών Νοσηλευτικής	3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας		
	4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
	5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
	6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	7. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής Πανεπιστήμιου Πελοποννήσου	7. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου		
España	Título de diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — O reitor dunha universidade	Enfermero/a diplomado/a	1.1.1986
	Título de graduado/a en Enfermería	— O reitor dunha universidade	Graduado/a en Enfermería	1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier (ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier (ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le Ministère de la Santé	Infirmier(ère)	29.6.1979
Hrvatska	1. Svjedodžba "medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege"	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije "medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege"	1. medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege	1.7.2013
	2. Svjedodžba "prvostupnik (baccalaureus) sestinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestinstva"	2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	2. prvostupnik (baccalaureus) sestinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestinstva	

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Ireland	<p>1. Certificate of Registered General Nurse⁽¹⁾</p> <p>2. B.Sc. in Nursing Studies (General) approved by the NMBI⁽²⁾</p> <p>3. B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI⁽²⁾</p>	<p>1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [até o 1 de outubro de 2012]; Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hÉireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland) [a partir do 2 de outubro de 2012]</p> <p>2. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Nursing Studies approved by the NMBI [a partir de setembro de 2002]</p> <p>3. Third-level Institution delivering the B.Sc. in Children's and General (Integrated) Nursing approved by the NMBI [a partir de setembro de 2006]</p>	Registered General Nurse (RGN)	29.6.1979
Italia	<p>1. Diploma di infermiere professionale</p> <p>2. Diploma di laurea in infermieristica</p>	<p>1. Scuole riconosciute dallo Stato</p> <p>2. Università</p>	<p>1. Infermiere professionale</p> <p>2. Infermiere</p>	29.6.1979
Κύπρος	<p>Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής</p> <p>Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου</p> <p>Πτυχίο Νοσηλευτικής Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου</p> <p>Πτυχίο Νοσηλευτικής Πανεπιστημίου Λευκωσίας-BSc in Nursing</p> <p>Πτυχίο Γενικής Νοσηλευτικής</p>	<p>Νοσηλευτική Σχολή</p> <p>Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου</p> <p>Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου</p> <p>Πανεπιστήμιο Λευκωσίας University of Nicosia</p> <p>Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Frederick</p>	<p>Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής</p> <p>Νοσηλευτής(τρια) Γενικής Νοσηλευτικής</p>	1.5.2004
Latvija	<p>1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu</p> <p>2. Māsas diploms</p>	<p>1. Māsu skolas</p> <p>2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu</p>	Māsa	1.5.2004

Páis	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Lietuva	<ol style="list-style-type: none"> 1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 3. Bakalauro diplomas (slaugos bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) 4. Profesinio bakalauro diplomas (slaugos profesinio bakalauro kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Universitetas 2. Kolegija 3. Universitetas 4. Kolegija 	Bendrosios praktikos slaugytojas	1.5.2004
Luxembourg	<ul style="list-style-type: none"> — Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué 	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29.6.1979
Magyarország	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ápoló bizonyítvány 2. Ápoló oklevél 3. Okleveles ápoló oklevél 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szakképző iskola 2. Felsőoktatási intézmény 3. Felsőoktatási intézmény 	Ápoló	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita "ta' Malta"	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1.5.2004
Nederland	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 	Verpleegkundige	29.6.1979

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Österreich	1. Diplom über die Ausbildung in der all-gemeinen Gesundheits- und Krankenpflege 2. Diplom als "Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger" 3. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Gesundheits- und Krankenpflege"	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenschule 3. Fachhochschulrat/Fachhochschule	— Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester — Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger	1.1.1994
Polska	— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem "magister pielęgniarstwa" — Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności pielęgniarstwo z tytułem "licencjat pielęgniarstwa"	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze	Pielegniarka	1.5.2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Diploma/Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1.1.1986
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată 3. Certificat de competențe profesionale (de asistent medical generalist)	1. Universități 2. Universități 3. Ministerul Educației Naționale	Asistent medical generalist	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1.5.2004
Slovensko	1. DIPLOM ošetrovatel'stvo "magister" ("Mgr.") 2. DIPLOM ošetrovatel'stvo "bakalár" ("Be.") 3. DIPLOM diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Vysoká škola/Univerzita 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1.5.2004

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Suomi/Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/ Sjukskötareexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoidaja (AMK)/ Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulu/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoidaja/Sjukskötare	1.1.1994
Sverige	Sjukskötarskeexamen	Universitet eller högskola	Sjukskötarska	1.1.1994
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies as attesting to the completion of training required for general nurses by article 31 and the estándar of proficiency as required for registration as a Registered Nurse — Adult in its register ⁽³⁾	Education institutions approved by the Nursing and Midwifery Council or one of its predecessor bodies	Registered Nurse — Adult	29.6.1979

(¹) Este título de formación outorga ao titular o recoñecemento automático cando se expide aos nacionais dos Estados membros que adquiriron a súa cualificación en Irlanda.

(²) Esta información sobre o título de formación inclúese para garantir que os graduados que seguisen unha formación en Irlanda teñan dereito ao recoñecemento automático sen que sexa necesario que se rexistren en Irlanda, xa que o rexistro non forma parte do proceso de cualificación.

(³) Esta información sobre o título de formación substitúe as entradas anteriores do Reino Unido, co fin de garantir que os graduados que seguisen unha formación no dito país teñan dereito ao recoñecemento automático da súa cualificación, sen que sexa necesario que se rexistren, xa que o rexistro non forma parte do proceso de cualificación.».

V.3. ODONTÓLOGO*5.3.1. Programa de estudos para odontólogos*

O programa de estudos necesario para obter os títulos de formación de odontólogo incluírá, polo menos, as materias enumeradas a continuación. O ensino dunha ou de varias destas materias poderá impartirse no marco das outras materias ou en conexión con elas.

A. Materias básicas	B. Materias médico-biolóxicas e materias
médicas xerais	C. Materias especificamente odontoestomatolóxicas
— Química	— Anatomía	— Próteses dentais
— Física	— Embrioloxía	— Materiais dentais
— Bioloxía	— Histoloxía, incluída a citoloxía	— Odontoloxía conservadora
	— Fisioloxía	— Odontoloxía preventiva
	— Bioquímica (ou Química fisiolóxica)	— Anestesia e sedación en odontoloxía
	— Anatomía patolóxica	— Cirurxía especial
	— Patoloxía xeral	— Patoloxía especial
	— Farmacoloxía	— Clínica odontoestomatolóxica
	— Microbioloxía	— Pedodoncia
	— Hixiene	— Ortodoncia
	— Profilaxe e epidemioloxía	— Parodontoloxía
	— Radioloxía	— Radioloxía odontolóxica
	— Fisioterapia	— Función mastigadora
	— Cirurxía xeral	— Organización profesional, deontoloxía e lexislación
	— Medicina interna, incluída a pediatría	— Aspectos sociais da práctica odontolóxica
	— Otorrinolaringoloxía	
	— Dermatoloxía e venereoloxía	
	— Psicoloxía xeral, psicopatoloxía,
neuropatoloxía	
	— Anestesioloxía	

5.3.2. Títulos de formación básica de odontólogo

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Título profesional	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28.1.1980
България	Диплома зависше образование на образователно-квалификационна степен “Магистър” по “Дентална медицина” с професионална квалификация “Магистър-лекар по дентална медицина”	Университет		Лекар по дентална медицина	1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice		Zubní lékař	1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i odontologi (cand.odont.)	Universitet	1. Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen 2. Tilladelse til selvstændig virke som tandlæge	Tandlæge	28.1.1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28.1.1980
Eesti	Hambaarstikraad Degree in Dentistry (DD) Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1.1.1981
España	Título de licenciado en Odontología Título de graduado/a en Odontología	O reitor dunha universidade O reitor dunha universidade		Licenciado en Odontología Graduado/a en Odontología	1.1.1986 1.1.1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28.1.1980
Hrvatska	Diploma “doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	1.7.2013

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent. Sc.)	— Universities		— Dentist	28.1.1980
	— Bachelor of Dental Surgery (BDS)	— Royal College of Surgeons in Ireland		— Dental practitioner	
	— Licentiate in Dental Surgery (LDS)			— Dental surgeon	
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28.1.1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1.5.2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Sertifikāts — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (odontologijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir gydytojo odontologo kvalifikacija)	Universitetas	1. Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją 2. Internatūros pažymėjimas (gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją)	Gydytojas odontologas	1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28.1.1980
Magyarország	Okleveles fogorvos doktor oklevél (doctor medicinae dentariae, dr. med. dent)	Egyetem		Fogorvos	1.5.2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Università ta Malta		Kirurgu Dentali	1.5.2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28.1.1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades "Doktor der Zahnheilkunde"	— Medizinische Universität — Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1.1.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarsko-dentystycznym lekarskim z tytułem "lekarz dentysta"	Szkoły wyższe	Świadectwo złożenia Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego (1) (2)/Świadectwo złożenia Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego (2) (3)	Lekarz dentysta	1.5.2004

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1.1.1986
	— Mestrado integrado em medicina dentária				24.3.2006
România	Diplomă de licență de medic dentist	— Universități		Medic dentist	1.10.2003
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov “doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM zubné lekárstvo doktor zubného lekárstva (“MDDr.”)	Univerzita		Zubný lekár	1.5.2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiaexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Itä-Suomen yliopisto — Turun yliopisto	Sosiaali- ja terveystieteiden lupa- ja valvontaviraston päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Tillstånd- och tillsynsverket för social- och hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1.1.1994
Sverige	Tandläkarexamen	Universitet eller högskola	Bevis om legitimation som tandläkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Tandläkare	1.1.1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.)	— Universities		— Dentist	28.1.1980
	— Licentiate in Dental Surgery	— Royal Colleges		— Dental practitioner — Dental surgeon	

(1) Até 2012.

(2) A partir de 2013.

(3) Até o 1 de outubro de 2016 os títulos de formación tamén deben ir acompañados dun certificado de finalización dun período de prácticas de posgrao (“staż podyplomowy”).

V.4. VETERINARIO*5.4.1. Programa de estudos para veterinarios*

O programa de estudos necesario para obter os títulos de formación de veterinario incluírá, polo menos, as materias enumeradas a seguir.

O ensino dunha ou de varias destas materias poderá impartirse no marco das outras asignaturas ou en conexión con elas.

A. Materias básicas

- Física
- Química
- Zooloxía
- Botánica
- Matemáticas aplicadas ás ciencias biolóxicas

B. Materias específicas

a) Ciencias básicas: — Anatomía (incluídas Histoloxía e Embrioloxía)— Fisioloxía— Bioquímica— Xenética— Farmacoloxía— Farmacia— Toxicoloxía— Microbioloxía— Inmunoloxía— Epidemioloxía— Deontoloxía	b) Ciencias clínicas: — Obstetricia— Patoloxía (incluída a Anatomía patolóxica)— Parasitoloxía— Medicina e cirurxía clínicas (incluída a Anestesioloxía)— Clínica dos animais domésticos, aves de curral e outras especies animais— Medicina preventiva— Radioloxía— Reprodución e trastornos da reprodución— Policía sanitaria— Medicina legal e lexislación veterinarias— Terapéutica— Propedéutica	c) Producción animal — Producción animal— Nutrición— Agronomía— Economía rural— Crianza e saúde dos animais— Hixiene veterinaria— Etoloxía e protección animal d) Hixiene alimentaria — Inspección e control dos produtos alimenticios animais ou de orixe animal— Hixiene e tecnoloxía alimentarias— Prácticas (incluídas as prácticas en matadoiros e lugares de tratamento dos produtos alimenticios)

A formación práctica poderase realizar en forma de período de traballo en prácticas, sempre que este sexa con dedicación exclusiva baixo o control directo da autoridade ou organismo competentes e non exceda os seis meses dentro dun período global de formación de cinco anos de estudos.

A distribución do ensino teórico e práctico entre os distintos grupos de materias deberase ponderar e coordinar de tal maneira que os coñecementos e a experiencia se poidan adquirir de forma que o veterinario poida desempeñar todas as tarefas que lle son propias.

5.4.2. *Títulos de formación de veterinario*

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21.12.1980
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет София Факултет Ветеринарна медицина — Тракийски университет Стара Загора, Ветеринарно-медицински факултет		1.1.2007
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i veterinærmedicin (cand.med. vet.)	Københavns Universitet		21.12.1980
Deutschland	— Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung — Zeugnis über das Ergebnis der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21.12.1980 1.1.2006
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava Loomaarstikraad <i>Degree in Veterinary Medicine (DVM)</i>	Eesti Põllumajandusülikool Eesti Maaülikool		1.5.2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	1. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 2. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας		1.1.1981
España	Título de licenciado en Veterinaria Título de graduado/a en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — O reitor dunha universidade — O reitor dunha universidade		1.1.1986 1.1.1986

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire	— L'Institut d'enseignement supérieur et de recherche en alimentation, santé animale, sciences agronomiques et de l'environnement (Vet Agro Sup); — L'Ecole nationale vétérinaire, agroalimentaire et de l'alimentation, Nantes-Atlantique (ONIRIS); — L'Ecole nationale vétérinaire d'Alfort; — L'Ecole nationale vétérinaire de Toulouse.		21.12.1980
Hrvatska	Diploma "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		1.7.2013
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21.12.1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1.1.1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1.5.2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM)) 2. Magistro diplomas (veterinarijos medicinos magistro kvalifikacinis laipsnis ir veterinarijos gydytojo profesinė kvalifikacija)	1. Lietuvos Veterinarijos Akademinė 2. Lietuvos sveikatos mokslų universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21.12.1980
Magyarország	Okleveles állatorvos doktor oklevél (dr. vet)	Felsőoktatási intézmény		1.5.2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1.5.2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21.12.1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität		1.1.1994

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu ⁽¹⁾ 3. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu ⁽²⁾ 4. Akademia Rolnicza w Lublinie ⁽³⁾ 5. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie ⁽⁴⁾ 6. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1.5.2004
Portugal	— Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária — Carta de mestrado integrado em medicina veterinária	Universidade		1.1.1986
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine"	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1.5.2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "doktor veterinárskeho lekárstva" ("MVDr.")	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicinen licentiatexamen	Yliopisto		1.1.1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1.1.1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (Vet MB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVMS) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed) 7. Bachelor of Veterinary Medicine and Bachelor of Veterinary Surgery (B.V.M., B. V.S.)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London 7. University of Nottingham		21.12.1980

(1) Válido até o 22 de novembro de 2006.

(2) A partir do 23 de novembro de 2006.

(3) Válido até o 10 de abril de 2008.

(4) A partir do 11 de abril de 2008.».

V.5. MATRONA

5.5.1. Programa de estudos para matronas (vías de formación I e II)

O programa de estudos necesario para obter os títulos de formación de matrona incluíra as dúas seccións seguintes:

A. Ensino teórico e técnico

a) Materias básicas —Nocións fundamentais de anatomía e fisioloxía —Nocións fundamentais de patoloxía —Nocións fundamentais de bacterioloxía, viroloxía e parasitoloxía —Nocións fundamentais de biofísica, bioquímica e radioloxía —Pediatria, referida en particular ao neonato —Hixiene, educación sanitaria, prevención de enfermidades, diagnóstico precoz —Nutrición e dietética, referidas en particular á alimentación da nai, do neonato e do lactante —Nocións fundamentais de socioloxía e problemas de medicina social —Nocións fundamentais de farmacoloxía —Psicoloxía —Pedagogía —Lexislación sanitaria e social e organización sanitaria —Deontoloxía e lexislación profesional —Educación sexual e planificación familiar —Protección xurídica da nai e do neno	b) Materias específicas das actividades de matrona —Anatomía e fisioloxía —Embrioloxía e desenvolvemento do feto —Embarazo, parto e puerperio —Patoloxía xinecolóxica e obstétrica —Preparación para o parto e para a paternidade, incluídos os aspectos psicolóxicos —Preparación do parto (incluídos o coñecemento e o emprego do material obstétrico) —Analxesia, anestesia e reanimación —Fisioloxía e patoloxía do neonato —Asistencia e vixilancia do neonato —Factores psicolóxicos e sociais

B. Ensino práctico e ensino clínico

Estas ensinos impartiranse baixo a supervisión adecuada:

- Consultas de mulleres embarazadas que impliquen polo menos cen recoñecementos prenatais.
- Vixilancia e asistencia a polo menos 40 embarazadas.
- Asistencia polo alumno en polo menos 40 partos; cando non se poida chegar a esta cifra por non dispor de suficientes parturientes, poderase reducir a un mínimo de 30, coa condición de que o alumno participe, ademais, en 20 partos.
- Participación activa nun ou dous partos con presentación de nádegas. Cando non se poida chegar a esta cifra por se non producir un número suficiente de partos con presentación de nádegas, deberase levar a cabo unha formación por simulación.
- Práctica da episiotomía e iniciación á súa sutura. A iniciación comprenderá un ensino teórico e exercicios clínicos. A práctica da sutura incluíra a sutura das episiotomías e os desgarrs simples do perineo, que se poden realizar en situacións simuladas se chega a ser absolutamente necesario.
- Vixilancia e asistencia a 40 mulleres embarazadas, durante o parto e no curso de puerperios expostos a riscos.
- Supervisión e coidado, incluído o recoñecemento de polo menos 100 púérperas e neonatos sans.
- Observación e coidado de neonatos que necesiten coidados especiais, incluídos os nacidos a pretermo, postermo, así como neonatos con peso inferior ao normal e neonatos enfermos.
- Coidado de mulleres que presentan patoloxías nos ámbitos da xinecoloxía e da obstetricia.
- Iniciación aos coidados nos ámbitos da medicina e da cirurxía. A iniciación comprenderá un ensino teórico e exercicios clínicos.

O ensino teórico e técnico (parte A do programa de formación) deberase ponderar e coordinar co ensino clínico (parte B do programa), de maneira que se adquiren de forma adecuada os coñecementos e a experiencia enumerados neste anexo.

O ensino clínico de matrona (parte B do programa de formación) deberase efectuar en forma de prácticas guiadas nos servizos dun centro hospitalario ou noutros servizos de saúde acreditados polas autoridades ou polos organismos competentes. No curso da súa formación, os candidatos a matronas participarán nas actividades dos servizos de que se trate na medida en que estas contribúan á súa formación. Serán iniciados nas responsabilidades necesarias para as actividades de matrona.

5.5.2. Títulos de formación de matrona

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
België/Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Di- plôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsins- tituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencom- missie van de Vlaamse Ge- meenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23.1.1983
България	Диплома за висше образование на образователно-квалифи- кационна степен “Бакалавър” с професионална квалификация “Акушерка”	Университет	Акушерка	1.1.2007
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním programu po- rodní asistence ve studij- ním oboru porodní asis- tentka (bakalář, Bc.) 3. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplo- movaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 3. Vyšší odborná škola zří- zená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1.5.2004
Danmark	Bevis for uddannelsen til pro- fessionsbachelor i jordmoder- kundskab	Professionshøjskole	Jordemoder	23.1.1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23.1.1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal Ämmaemanda diplom	— Tallinna Meditsiinikool — Tartu Meditsiinikool — Tallinna Tervishoiu Kõrg- kool — Tartu Tervishoiu Kõrgkool	Ämmaemand	1.5.2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτι- κής Τεχνολογικών Εκπαιδευ- τικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στε- λεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαιίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρό- νοιας	Μαία Μαιευτής	23.1.1983
España	— Título de matrona — Título de asistente obsté- trico (matrona) — Título de enfermería obsté- trica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cul- tura	— Matrona — Asistente obstétrico	1.1.1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23.1.1983

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
Hrvatska	Svjedodžba “prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva”	— Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Sveučilišta u Republici Hrvatskoj — Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	Prvostupnik (baccalaureus) Primaljstva/Prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	1.7.2013
Ireland	1. Certificate in Midwifery ⁽¹⁾ 2. B.Sc. in Midwifery approved by the NMBI ⁽²⁾ 3. Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI ⁽²⁾	1. An Bórd Altranais (The Nursing Board) [até o 1 de outubro de 2012]; Bórd Altranais agus Cnáimhseachais na hEireann (The Nursing and Midwifery Board of Ireland, NMBI) [a partir do 2 de outubro de 2012]. 2. A third-level Institution delivering a Midwifery education programmes approved by the NMBI 3. third-level Institution delivering Higher/Post-graduate Diploma in Midwifery approved by the NMBI	Registered Midwife (RM)	23.1.1983
Italia	1. Diploma d'ostetrica 2. Laurea in ostetricia	1. Scuole riconosciute dallo Stato 2. Università'	Ostetrica	23.1.1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1.5.2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis akušerio profesinę praktiką 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	1.5.2004

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
	<p>4. Bakalauo diplomas (slaugos bakalauo kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos augytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)</p> <p>5. Profesinio bakalauo diplomas (slaugos profesinio bakalauo kvalifikacinis laipsnis ir bendrosios praktikos slaugytojo profesinė kvalifikacija) Ir Profesinės kvalifikacijos pažymėjimas (akušerio profesinė kvalifikacija)</p> <p>6. Profesinio bakalauo diplomas (akušerijos profesinio bakalauo kvalifikacinis laipsnis ir akušerio profesinė kvalifikacija)</p>	<p>4. Universitetas</p> <p>5. Kolegija</p> <p>6. Kolegija</p>		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23.1.1983
Magyarország	<p>1. Szülész nő bizonyítvány</p> <p>2. Szülész nő oklevél</p>	<p>1. Iskola/főiskola</p> <p>2. Felsőoktatási intézmény</p>	Szülész nő	1.5.2004
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudjital-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1.5.2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23.1.1983
Österreich	<p>1. Hebammen-Diplom</p> <p>2. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs "Hebamme"</p>	<p>1. — Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt</p> <p>2. Fachhochschulrat</p>	Hebamme	1.1.1994
Polska	<p>— Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem "magister położnictwa"</p> <p>— Dyplom ukończenia studiów wyższych zawodowych na kierunku/specjalności położnictwo z tytułem "licencjat położnictwa"</p>	Institucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher education institution recognised by the competent authorities)	Położna	1.5.2004
Portugal	<p>1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p>	<p>1. Ecolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p>	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1.1.1986

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Título profesional	Data de referencia
	3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialización em enfermagem de saúde materna e obstétrica	3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde		
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov "diplomirana babica/diplomirani babičar"	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1.5.2004
Slovensko	1. DIPLOM pôrodná asistencia "bakalár" ("Bc.") 2. DIPLOM diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola/Univerzita 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1.5.2004
Suomi/Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteidenlaitokset/hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kättilö/Barnmorska	1.1.1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1.1.1994
United Kingdom	A qualification approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies as attesting to the completion of training as required for midwives by article 40 and the estándar of proficiency as required for registration as a Registered Midwife in its register ⁽³⁾	Education institution approved by the Nursing and Midwifery Council or its predecessor bodies	Registered Midwife	23.1.1983

(1) Este título de formación outorga ao titular o recoñecemento automático cando se expide aos nacionais dos Estados membros que adquiriron a súa cualificación en Irlanda.

(2) Esta información sobre o título de formación inclúese para garantir que os graduados que seguisen unha formación en Irlanda teñan dereito ao recoñecemento automático sen que sexa necesario que se rexistren en Irlanda, xa que o rexistro non forma parte do proceso de cualificación.

(3) Esta información sobre o título de formación inclúese para garantir que os graduados que seguisen unha formación no Reino Unido teñan dereito ao recoñecemento automático da súa cualificación sen que sexa necesario que se rexistren, xa que o rexistro non forma parte do proceso de cualificación.»

V.6. FARMACÉUTICO

5.6.1. Programa de estudos para farmacéuticos

- Botánica e zooloxía
- Física
- Química xeral e inorgánica
- Química orgánica
- Química analítica
- Química farmacéutica, incluíndo a análise de medicamentos
- Bioquímica xeral e aplicada (médica)
- Anatomía e fisioloxía; terminoloxía médica
- Microbioloxía
- Farmacoloxía e farmacoterapia
- Tecnoloxía farmacéutica
- Toxicoloxía
- Farmacognosia
- Lexislación e, de ser o caso, deontoloxía

A distribución entre ensino teórico e práctico en cada materia debe dar suficiente importancia á teoría para conservar o carácter universitario do ensino.

5.6.2. Títulos de formación de farmacéutico

País	Título de formación	Organismo que expide o título	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker / Di- plôme de pharmaciens	— De universiteiten/Les uni- versities — De bevoegde Examencom- missie van de Vlaamse Ge- meenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française		1.10.1987
България	Диплома за висше образование на образователно-квалифи- кационна степен "Магистър" по "Фармация" с професно- нална квалификация "Ма- гистър-фармацевт"	Университет		1.1.2007
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univer- zity v České republice		1.5.2004
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.) Bevis for kandidatuddannelsen i farmaci (cand.pharm.)	Det Farmaceutiske Fakultet, Københavns Universitet Syddansk Universitet		1.10.1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1.10.1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava lõbimisest Farmaatsiamagister <i>Master of Science in Pharmacy (MSe)</i>	Tartu Ülikool		1.5.2004

País	Título de formación	Organismo que expide o título	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	— Περιφέρεια — Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1.10.1987
España	Título de licenciado en Farmacia Título de graduado/a en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — O reitor dunha universidade — O reitor dunha u niversidade		1.10.1987 1.1.1986
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1.10.1987
Hrvatska	Diploma 'magistar farmacije/ magistra farmacije'	— Farmaceutsko- biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu — Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu — Kemijsko- tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu		1.7. 2013
Ireland	1. Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist ⁽¹⁾ Certificate of Registration as a Pharmacist ⁽¹⁾ 2. A degree in Pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland ⁽²⁾	1. Cumann Cógaiseoirí na hEireann (Pharmaceutical Society of Ireland) 2. Universities delivering degrees in pharmacy recognised by the Pharmaceutical Society of Ireland	2. Notification from the Pharmaceutical Society of Ireland that the person named therein is the holder of a qualification appropriate for practicing as pharmacist	1.10.1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1.11.1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1.5.2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1.5.2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją 2. Magistro diplomas (farmacijos magistro kvalifikacinis laipsnis ir vaistininko profesinę kvalifikacija)	Universitetas		1.5.2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1.10.1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev: mag. Pharm)	Egyetem		1.5.2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Università` ta' Malta		1.5.2004

País	Título de formación	Organismo que expide o título	Certificado que acompaña o título de formación	Data de referencia
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1.10.1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Österreichische Apothekerkammer		1.10.1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1.5.2004
Portugal	— Licenciatura em Farmácia — Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas Mestrado Integrado em Ciências Farmacêuticas	Instituição de Ensino Superior Universitário		1.10.1987 1.1.2007
România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1.1.2007
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv "magister farmacije/magistra farmacije"	Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1.5.2004
Slovensko	DIPLOM farmácia magister ("Mgr.")	Univerzita		1.5.2004
Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	Yliopisto		1.10.1994
Sverige	Apotekarexamen	Universitet och högskolor		1.10.1994
United Kingdom	1. Certificate of Registered Pharmacist ⁽¹⁾ 2. A degree in pharmacy approved by either the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland ⁽⁴⁾	Universities delivering pharmacy degrees approved by the General Pharmaceutical Council (formerly Royal Pharmaceutical Society of Great Britain) or the Pharmaceutical Society of Northern Ireland	Notification from the General Pharmaceutical Council or Pharmaceutical Society of Northern Ireland confirming successful completion of the approved pharmacy degree, 12 months practical training and a pass of the registration assessment.	1.10.1987

(1) Este título de formación otorga ao titular o recoñecemento automático cando se expide aos nacionais dos Estados membros que adquiriron a súa cualificación en Irlanda.

(2) Esta información sobre o título de formación inclúese para garantir que os graduados que seguisen unha formación en Irlanda teñan dereito ao recoñecemento automático sen que sexa necesario que se rexistren en Irlanda. Nestes casos, o certificado que acompaña o título de formación dá fe de que se cumpren todos os requisitos de cualificación.

(3) Este título de formación otorga ao titular o recoñecemento automático cando se expide aos nacionais dos Estados membros que adquiriron a súa cualificación no Reino Unido.

(4) Esta información sobre o título de formación inclúese para garantir que os graduados que seguisen unha formación no Reino Unido teñan dereito ao recoñecemento automático da súa cualificación sen que sexa necesario que se rexistren. Nestes casos, o certificado que acompaña o título de formación dá fe de que se cumpren todos os requisitos de cualificación.».

V.7. ARQUITECTO

5.7.1. Títulos de formación de arquitecto recoñecidos consonte o artigo 61, punto 2

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
België/Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur/Ecoles nationales supérieures d'architecture		1988/89
	2. Architect/Architecte	2. Hogere-architectuur-instituten/Instituts supérieurs d'architecture		
	3. Architect/Architecte	3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt/Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt		
	4. Architect/Architecte	4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten/Académies royales des Beaux-Arts		
	5. Architect/Architecte	5. Sint-Lucasscholen/Ecoles Saint-Luc		
	6. Burgerlijke ingenieur-architect	6. — Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten/Facultés des sciences appliquées des universités — “Faculté Polytechnique” van Mons		
	7. Burgerlijk Ingenieur-Architect (Ir. Arch.)	7. K.U. Leuven, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/Stagegetuigschrift afgeleverd door de Orde van Architecten	2004/05
	8. Burgerlijk Ingenieur-Architect (Ir. Arch.)	8. Vrije Universiteit Brussel, faculteit ingenieurswetenschappen	Certificat de stage délivré par l'Ordre des Architectes/Stagegetuigschrift afgeleverd door de Orde van Architecten	2004/05
България	Магистър-Специалност архитектура	— Университет по архитектура, строителство и геодезия-София, Архитектурен факултет	Свидетелство, издадено от компетентната Камара на архитектите, удостоверяващо изпълнението на предпоставките, необходими за регистрация като архитект с пълна проектантска правоспособност в регистъра на архитектите	2010/11
		— Варненски свободен университет “Черноризец Храбър”, Варна, Архитектурен факултет		2007/08
		— Висше строително училище “Любен Каравелов”, Архитектурен факултет		2009/10
Česká republika	Architektura a urbanismus	— Fakulta architektury, České vysoké učení technické (ČVUT) v Praze	Osvědčení o splnění kvalifikačních požadavků pro samostatný výkon profese	2007/08

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
	Inženýr architekt (Ing. Arch.) Magistr umění v oboru architektura (MgA.) Magistr umění v oboru Architektonická tvorba, MgA	— Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury — Technická univerzita v Liberci, Fakulta umění a architektury — Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze — Akademie výtvarných umění v Praze	architekta vydané Českou komorou architektů	2007/08
Danmark	Bevis for kandidatuddannelsen i arkitektur (cand. arch.)	— Kunstakademiets Arkitektsskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/89
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen	Bescheinigung einer zuständigen Architektenkammer über die Erfüllung der Qualifikationsvoraussetzungen im Hinblick auf eine Eintragung in die Architektenliste	1988/89
	Master of Arts-M.A.	— Hochschule Bremen — University of Applied Sciences, Fakultät Architektur, Bau und Umwelt — School of Architecture Bremen — Fachhochschule Münster (University of Applied Sciences)-Muenster School of Architecture — Georg-Simon-Ohm-Hochschule Nürnberg Fakultät Architektur — Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation — Hochschule Regensburg (University of Applied Sciences), Fakultät für Architektur		2003/04 2000/01 2005/06 2010/11 2007/08

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		— Technische Universität München, Fakultät für Architektur		2009/10
		— Hochschule Lausitz, Studiengang Architektur, Fakultät für Bauen “seit Juli 2013: Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg”		2009/10
		— Fachhochschule Lübeck, University of Applied Sciences, Fachbereich Bauwesen		2004/05
		— Fachhochschule für Technik und Wirtschaft Dresden, Fakultät Bauingenieurwesen/Architektur		2005/06
		— Fachhochschule Erfurt/University of Applied Sciences		2006/07
		— Hochschule Augsburg/Augsburg University of Applied Sciences		2005/06
		— Hochschule Koblenz, Fachbereich Bauwesen		2004/05
		— Hochschule München/Fakultät für Architektur		2005/06
	Master of Arts (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Architektur)	Hochschule Trier Fachbereich Gestaltung-Fachrichtung Architektur		2007/08
	Master of Engineering (in Kombination mit einem Bachelorabschluss in Engineering)	Technische Hochschule Mittelhessen (University of Applied Sciences) Fachbereich Bauwesen		2010/11
	Bachelor of Arts-B.A.	— Hochschule Anhalt (University of Applied Sciences) Fachbereich Architektur, Facility Management und Geoinformation — Technische Universität München, Fakultät für Architektur — Alanus Hochschule für Kunst und Gesellschaft, Bonn		2010/11 2009/10 2007/08
	Bachelor of Sciences (B.Sc.)	Hochschule Bochum, Fachbereich Architektur		2003/04
	Master of Science	Leibniz Universität Hannover, Fakultät für Architektur und Landschaft		2011/12

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		— Universidade Europea de Madrid		1998/99
		— Universidade Ramón Llull, Escola Técnica Superior de Arquitectura de La Salle		
		— Universidade de Cataluña, Escola Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona		1999/2000
		— Universidade Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada		
		— Universidade de Alcalá (Escola de Arquitectura)		
		— Universidade Internacional de Cataluña, Escola Técnica Superior de Arquitectura		
		— Universidade SEK de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia		
		— Universidade Camilo José Cela de Madrid		2000/01
		— Universidade San Pablo CEU		2001/02
		— Universidade CEU Cardenal Herrera, Valencia-Escola Superior de Ensinanzas Técnicas		2002/03
		— Universidade Rovira i Virgili		2005/06
		— Universidade Francisco de Vitoria		2006/07
		— IE Universidade. Escola Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura		2009/10
		— IE Universidade, Escola Técnica Superior de Estudios Integrados de Arquitectura		2008/09
	Título de graduado/a en Arquitectura	— Universidade Europea de Madrid		2009/10
		— Universitat Internacional de Catalunya		
		— Universidade San Jorge (Zaragoza)		
		— Universidade de Navarra		
		— Universidade San Pablo CEU-Madrid		2010/11
		— Universitat Politècnica de València		

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
	Graduado en Fundamentos da Arquitectura + Máster en Arquitectura	<ul style="list-style-type: none"> — Universidade da Coruña. Escola Técnica Superior de Arquitectura da Coruña — Universidade Rovira i Virgili — Universidade Cardenal Herrera CEU — Universidade Francisco de Vitoria — Universidade Politécnica de Madrid. Escola Técnica Superior de Arquitectura de Madrid — Universidade Antonio de Nebrija 		<p>2010/11</p> <p>2011/12</p>
France	<p>1. Diplôme d'architecte DPLG, e compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.</p> <p>2. Diplôme d'architecte ESA</p> <p>3. Diplôme d'architecte ENSAIS</p> <p>4. Diplôme d'Etat d'architecte (DEA)</p>	<p>1. Le ministre chargé de l'architecture</p> <p>2. Ecole spéciale d'architecture de Paris</p> <p>3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture</p> <p>4. Ecole Nationale Supérieure d'Architecture et de Paysage de Bordeaux (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur)</p> <p>Ecole Nationale Supérieure d'Architecture de Bretagne (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur)</p> <p>Ecole nationale supérieure d'architecture de Clermont-Ferrand (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)</p> <p>Ecole nationale supérieure d'architecture de Grenoble (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)</p>	<p>Habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre (HMONP) (Ministère chargé de l'architecture)</p>	<p>1988/89</p> <p>2005/06</p> <p>2005/06</p> <p>2004/05</p> <p>2004/05</p>

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		Ecole nationale supérieure d'architecture et de paysage de Lille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marne La Vallée (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nancy (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Normandie (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-Belleville (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris-La Villette (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Malaquais (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Paris Val-de-Seine (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Saint-Etienne (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2005/06
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Toulouse (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Versailles (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2004/05
	Diplôme d'Etat d'architecte (DEA), dans le cadre de la formation professionnelle continue	Ecole nationale supérieure d'architecture de Lyon (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Marseille (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Montpellier (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Nantes (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
		Ecole nationale supérieure d'architecture de Strasbourg (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)		2006/07
	5. Diplôme d'études de l'école spéciale d'architecture Grade 2 équivalent au diplôme d'Etat d'architecte	5. Ecole spéciale d'architecture (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Diplôme d'architecte de l'ESA habilitant à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre, équivalent à l'habilitation de l'architecte diplômé d'Etat à l'exercice de la maîtrise d'œuvre en son nom propre, reconnu par le Ministère chargé de l'architecture	2006/07
	6. Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours architecte)	6. Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, reconnue par le ministère chargé de l'architecture	2005/06
	Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'Etat d'architecte conférant le grade de master (parcours d'architecte pour ingénieur)	Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, délivrée par le ministère chargé de l'architecture	2005/06
Hrvatska				
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) — (Previously, until 2002-Degree estándar diploma in architecture (Dip. Arch)) 3. Certificate of association (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland	Certificate of fulfilment of qualifications requirements for professional recognition as an architect in Ireland issued by the Royal Institute of Architects of Ireland (RIAI)	1988/89

Páis	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
	5. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) UL)	5. University of Limerick		2005/06
	6. Degree of Bachelor of Architecture (Honours) (B.Arch. (Hons) WIT)	6. Waterford Institute of Technology		2005/06
Italia (1)	Laurea in architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma "La Sapienza" — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione (ora Ministero dell'istruzione, dell'università e della ricerca) dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/89
	Laurea in ingegneria edile — architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria 		2000/01
	Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma "La Sapienza" — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari 		1998/99
				2000/01

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		— Politecnico di Milano		
		— Università degli studi di Brescia		2001/02
		— Università degli Studi di Cagliari		
		— Università Politecnica delle Marche		2002/03
		— Università degli studi della Calabria		2003/04
		— Università degli studi di Salerno		2005/06
	Laurea magistrale in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquila		2004/05
		— Università di Pavia		
		— Università di Roma "La Sapienza"		
		— Università di Pisa		
		— Università di Bologna		
		— Università di Catania		
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Università di Napoli Federico II		
		— Università di Roma — Tor Vergata		
		— Università di Trento		
		— Politecnico di Bari		
		— Politecnico di Milano		
		— Università degli studi di Salerno		2010/11
		— Università degli studi della Calabria		2004/05
		— Università degli studi di Brescia		2004/05
		— Università Politecnica delle Marche		2004/05
		— Università degli Studi di Perugia		2006/07
		— Università degli Studi di Padova		2008/09
		— Università degli Studi di Genova		2014/15
	Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza"		1998/99
		— Università di Ferrara		1999/2000
		— Università di Genova		
		— Università di Palermo		
		— Politecnico di Milano		
		— Politecnico di Bari		
		— Università di Firenze		2001/02

Páis	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
	Laurea magistrale quinquennale in Architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma "La Sapienza" — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Bari — Università di Firenze — Politecnico di Milano 		2004/05
	Laurea specialistica in architettura (Progettazione architettonica)	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Roma Tre — Università degli Studi di Napoli "Federico II" 		2001/02 2005/06
	Laurea magistrale in architettura (Progettazione architettonica)	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Roma Tre 		2004/05
	Laurea specialistica in Architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II — Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara — Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano — Facoltà di Architettura dell'Università degli studi di Trieste — Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania — Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma — Facoltà di Architettura, Università di Bologna — Università di Firenze — Università IUAV di Venezia — Facoltà di Architettura Valle Giulia, Università degli Studi di Roma "La Sapienza" — Università degli Studi di Camerino — Università di Napoli Federico II 		2001/02 2002/03 2004/05
	Laurea magistrale in Architettura	<ul style="list-style-type: none"> — Politecnico di Milano II — Università di Napoli II — Università di Napoli Federico II — Facoltà di architettura dell'Università degli Studi G. D'Annunzio di Chieti-Pescara 		2004/05

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		— Facoltà di architettura, Pianificazione e Ambiente del Politecnico di Milano		
		— Università IUAV di Venezia		
		— Facoltà di Architettura, Università di Bologna		
		— Facoltà di Architettura di Siracusa, Università di Catania		
		— Facoltà di architettura, Università degli Studi di Parma		
		— Facoltà di architettura dell'Università degli Studi di Trieste		
		— Università degli Studi di Trieste		2014/15
		— Università degli Studi di Camerino		2006/07
		— Università degli Studi di Enna "Kore"		2004/05
		— Università degli Studi di Firenze		2008/09
		— Università degli Studi di Cagliari		
		— Università degli Studi di Udine		2009/10
		— Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		
		— Università degli Studi di Sassari		2010/11
		— Università degli Studi della Basilicata		
		— Università degli Studi di Genova		2014/15
	Laurea specialistica in architettura -progettazione architettonica e urbana	Facoltà "Ludovico Quaroni" dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2000/01
	Laurea Magistrale in architettura -progettazione architettonica e urbana	Facoltà "Ludovico Quaroni" dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2004/05
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2001/02
	Laurea Magistrale in Architettura (Progettazione Urbana)	Università di Roma Tre		2004/05
	Laurea Specialistica in Architettura (Progettazione urbana e territoriale)	Politecnico di Torino		2002/03

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
	Laurea Specialistica in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2001/02
	Laurea magistrale in architettura (Architettura delle costruzioni)	Politecnico di Milano (Facoltà di Architettura civile)		2004/05
	Laurea Specialistica in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2004/05
		— Università degli Studi di Roma Tre-Facoltà di Architettura		2001/02
		— Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2005/06
	Laurea Magistrale in Architettura (Restauro)	— Facoltà di architettura di Valle Giulia dell'Università degli Studi "La Sapienza" di Roma		2009/10
		— Università degli Studi di Roma Tre-Facoltà di Architettura		
		— Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2004/05
	Laurea Specialista in Architettura (costruzione)	Politecnico di Torino		2002/03
	Laurea Magistrale in Architettura-Progettazione architettonica	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2004/05
		— Politecnico di Torino		2013/14
	Laurea Magistrale in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2004/05
	Laurea Specialistica in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2007/08
	Laurea Magistrale in Architettura-Arredamento e Progetto	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2008/09
	Laurea Magistrale in Architettura Manutenzione e Gestione	Università degli Studi di Napoli "Federico II"		2008/09
	Laurea Magistrale in Architettura Costruzione Città	Politecnico di Torino		2010/11
	Laurea Magistrale in Architettura per il Progetto Sostenibile	Politecnico di Torino		2010/11
	Laurea Magistrale in Architettura per il Restauro e la Valorizzazione del Patrimonio	Politecnico di Torino		2010/11

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
	Laurea Magistrale in Architettura e Culture del Progetto	Università IUAV di Venezia		2013/14
	Laurea Magistrale in Architettura e Innovazione	Università IUAV di Venezia		2013/14
	Laurea Magistrale in Architettura per il Nuovo e l'Antico	Università IUAV di Venezia		2013/14
	Laurea Magistrale in Architettura-Restauro	Università degli Studi Mediterranea di Reggio Calabria		2013/14
Κύπρος	Δίπλωμα αρχιτεκτονα-μηχανικού στην αρχιτεκτονική	— Πανεπιστήμιο κυπρου	Βεβαίωση που εκδίδεται απο το επιστημονικο και τεχνικο επιμελητηριο κυπρου (ετεκ) η οποια επιτρεπει την ασκηση δραστηριοτητων στον τομεα της αρχιτεκτονικης	2005/06
	Professional Diploma in Architecture	— University of Nicosia		2006/07
	Δίπλωμα Αρχιτεκτονικής (5 έτη)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/09
	Δίπλωμα Αρχιτέκτονα Μηχανικού (5 ετούς φοίτησης)	— Frederick University Σχολή Αρχιτεκτονικής, Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Frederick		2008/09
Latvija	Arhitekta diploms	Rīgas Tehniskā universitāte	Latvijas Arhitektu savienības sertificēšanas centra Arhitekta prakses sertifikāts	2007/08
Lietuva	Bakalauro diplomas (Arhitektūros bakalauras)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija	Architekto kvalifikacijos atestatas, suteikiantis teisę užsiimti veikla architektūros srityje (Atestuotas architektas) išduodamas po architektūros bakalauro studijų baigimo ir trejų metų praktinės veiklos atestuoto architekto priežiūroje.	2008/09
	Magistro diplomas (Arhitektūros magistras)	— Kauno technologijos universitetas — Vilniaus Gedimino technikos universitetas — Vilniaus dailės akademija		
Magyarország	Okleveles építészmérnök MSc	— Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem-Építészmérnöki Kar	A területi illetékes építész-kamara hatósági bizonyítványa a szakmagyakorlási jogosultságról.	2007/08
	Okleveles építészmérnök	— Széchenyi István Egyetem, Győr — Műszaki Tudományi Kar		2007/08
	Okleveles építészmérnök	— Pécsi Tudományegyetem — Pollack Mihály Műszaki Kar		2007/08
Malta	Degree in Bachelor of Engineering and Architecture (Hons)	Universita' ta' Malta	Warrant b'titlu ta' "Perit" mahrug mill-Bord tal-Warrant	2007/08

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia	
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46. As of 2014/2015: Verklaring van Bureau Architectenregister die bevestigt dat aan de eisen voor de beroepskwalificatie van architect is voldaan	1988/89	
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven			
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht				1988/89
	4. Master of Science in Architecture, Urbanism & Building Sciences variant Architecture — Master of Science in Architecture, Building and Planning (specialisatie: Architecture) Master of Architecture	4. Technische Universiteit Delft Faculteit Bouwkunde Technische Universiteit Eindhoven ArtEZ hogeschool voor de kunsten/ArtEZ Academie van Bouwkunst			2003/04 2002/03 2003/04

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		Amsterdamse Hogeschool van de Kunsten/Academie van Bouwkunst Amsterdam		2003/04
		Hanze Hogeschool Groningen/Academie van Bouwkunst Groningen		2003/04
		Hogeschool Rotterdam/Rotterdamse Academie van Bouwkunst		2003/04
		Fontys Hogeschool voor de Kunsten/Academie voor Architectuur en Stedenbouw in Tilburg		2003/04
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)	Bescheinigung des Bundesministers für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft über die Erfüllung der Voraussetzung für die Eintragung in die Architektenkammer/Bescheinigung einer Bezirksverwaltungsbehörde über die Ausbildung oder Befähigung, die zur Ausübung des Baumeistergewerbes (Berechtigung für Hochbauplanung) berechtigt	1998/99
	2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	2. Technische Universität Wien		
	3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		
	4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4. Universität für Angewandte Kunst in Wien		
	5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5. Akademie der Bildenden Künste in Wien		
	6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		
	7. Bachelor of Science in Engineering (BSc) (aufgrund eines Bachelorstudiums), Diplom-Ingenieur/in (Dipl.-Ing. oder DI) für technisch-wissenschaftlich Berufe (aufgrund eines Bachelor- und eines Masterstudiums entspricht MSc)	7. Fachhochschule Kärnten		
	8. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	8. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)	2008/09	
	9. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	9. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)	2008/09	
	10. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	10. Technische Universität Wien	2006/07	

Pais	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
	11. Master of Architecture (MArch) (aufgrund eines Bachelor- und eines Masterstudiums entspricht MSc)	11. Universität für künstlerische und industrielle Gestaltung Linz		2008/09
		11. Akademie der bildenden Künste Wien		2008/09
	12. Masterstudium der Architektur	12. Universität für angewandte Kunst Wien		2011/12
Polska	magister inżynier architekt (mgr inż. arch.)	<ul style="list-style-type: none"> — Politechnika Białostocka — Politechnika Gdańska — Politechnika Łódzka — Politechnika Śląska — Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie — Politechnika Warszawska — Politechnika Krakowska — Politechnika Wroclawska — Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego 	Zaświadczenie o członkostwie w okręgowej izbie architektów/Zaświadczenie Krajowej Rady Izby Architektów RP potwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta zgodnych z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej osoby nie będącej członkiem Izby	2007/08
	dypłom ukończenia studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	<ul style="list-style-type: none"> — Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie — Politechnika Lubelska 		2011/12
	dypłom studiów wyższych potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta	Politechnika Świętokrzyska		2008/09
				2012/13
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	<ul style="list-style-type: none"> — Faculdade de Arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Ciências e Tecnologia da Universidade de Coimbra — Universidade Lusíada de Lisboa — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão — Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologia 	Certificado de cumprimento dos pré-requisitos de qualificação para inscrição na Ordem dos Arquitectos, emitido pela competente Ordem dos Arquitectos	1988/89
				1986/87
				1993/94
				1995/96

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		1997/98
		— Universidade do Minho		1997/98
		— Instituto Superior Técnico da Universidade Técnica de Lisboa		1998/99
		— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1998/99
	Carta de Curso de Licenciatura em Arquitectura e Urbanismo	— Escola Superior Gallaecia		2002/03
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/92
	Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade Autónoma de Lisboa		2001/02
		— Universidade Técnica de Lisboa (Instituto Superior Técnico)		2001/02
	Carta de curso de Mestrado integrado em Arquitectura	— Universidade do Minho		1997/98
		— ISCTE-Instituto Universitário de Lisboa		1999/2000
		— Universidade Lusíada de Vila Nova de Famalicão		2006/07
		— Universidade Lusófona de Humanidades e Tecnologias		1995/96
		— Faculdade de Arquitectura da Universidade Técnica de Lisboa		2008/09
		— Universidade de Évora		2007/08
		— Escola Superior Artística do Porto (ESAP)		1988/89 (Licenciatura) 2007/08 (Mestrado)
		— Instituto Superior Manuel Teixeira Gomes		2006/07
		Universidade Lusíada do Porto		2006/07
	Carta de curso de Mestrado Integrado em Arquitectura e Urbanismo	— Universidade Fernando Pessoa		2006/07
		— ESG/Escola Superior Gallaecia		2002/03
	Diploma de Mestre em Arquitectura	— Universidade Lusíada de Lisboa		1988/89
	Carta de Curso, Grau de Licenciado	— Universidade de Évora		2001/02

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
	Carta de curso de mestre em Arquitectura	— Universidade do Porto		2003/04
	Certidão de Licenciatura em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/02
	Diploma de Mestrado Integrado em Arquitectura	Universidade Católica Portuguesa Centro Regional das Beiras		2001/02
România	Diploma de arhitect	— Universitatea de arhitectură și urbanism "ION MINCU" — la propunerea Facultății de Arhitectură	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură și de înscriere în Tabloul Național al Arhitecților	2010/11
		— Universitatea "Politehnică" din Timișoara	Certificat de dobândire a dreptului de semnătură și de înscriere în Tabloul Național al Arhitecților	2011/12
		— Universitatea Tehnică din Cluj—Napoca		2010/11
		— Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași		2007/08
Slovenija	Magister inženir arhitekture/Magistrica inženirka arhitekture	Univerza v Ljubljani, Fakulteta za Arhitekturo	Potrdilo Zbornice za arhitekturo in prostor o usposobljenosti za opravljanje nalog odgovornega projektanta arhitekture	2007/08
Slovensko	Diplom inžiniera Arhitekta (titul Ing. arch.)	— Slovenská technická univerzita v Bratislave, Fakulta architektúry, študijný odbor 5.1.1 Arhitektúra a urbanizmus	Certifikát vydaný Slovenskou komorou architektov na základe 3-ročnej praxe pod dohľadom a vykonania autorizačnej skúšky	2007/08
		— Technická univerzita v Košiciach, Fakulta umení, študijný odbor 5.1.1. Arhitektúra a urbanizmus		2004/05
	Diplom magistra umení (titul Mgr. art.)	— Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, študijný odbor 2.2.7 'Architektonická tvorba'		2007/08
Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitehtexamen	— Teknillinen korkeakoulu/ Tekniska högskolan (Helsinki)		1998/99
		— Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola		
		— Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		
		— Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet		
		— Tampereen teknillinen yliopisto/Tammerfors tekniska universitet		
		— Oulun yliopisto		2010/11
		— Tampereen teknillinen yliopisto		2010/11

Páis	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		— Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet		2010/11
Sverige	Arkitektexamen	— Chalmers Tekniska Högskola AB — Kungliga Tekniska Högskolan — Lunds Universitet — Umeå universitet		1998/99 2009/10
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art — Cardiff University — University for the Creative Arts — Birmingham City University — University of Nottingham	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.	1988/89 2006/07 2008/09 2008/09 2008/09
	2. Degrees in architecture	2. Universities	EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their estándar and length of education has met the requisite threshold estándares of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.	1988/89
	3. Final examination — Final Examination (ARB/RIBA Part 2)	3. Architectural Association — Architectural Association	EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their estándar and length of education has met the requisite threshold estándares of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.	2011/12
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art	An Architects Registration Board Part 3 Certificate of Architectural Education	
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		
	6. Master of Architecture	6. — University of Liverpool — Cardiff University — University of Plymouth — Queens University, Belfast — Northumbria University — University of Brighton — Birmingham City University — University of Kent — University of Ulster — University of Edinburgh/Edinburgh		2006/07 2006/07 2007/08 2009/10 2009/10 2010/11 2010/11 2006/07 2008/09 2009/10

País	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		School of Architecture and Landscape Architecture		
		— Leeds Metropolitan University		2011/12
		— University of Newcastle upon Tyne		2011/12
		— University of Lincoln		2011/12
		— University of Huddersfield		2012/13
		— University of the West of England		2011/12
		— University of Westminster		2011/12
		— University for the Creative Arts		2013/14
	7. Graduate Diploma in Architecture	7. University College London		2006/07
	8. Professional Diploma in Architecture	8. University of East London		2007/08
		— Northumbria University		2008/09
	9. Graduate Diploma in Architecture/MArch Architecture	9. University College London		2008/09
	10. Postgraduate Diploma in Architecture	10. — Leeds Beckett University (until 2014 Leeds Metropolitan University)		2007/08
		— University of Edinburgh		2008/09
		— Sheffield Hallam University		2009/10
	11. MArch Architecture (ARB/RIBA Part 2)	11. University College London		2011/12
		— University of Nottingham		2013/14
		— University of East London		2013/14
	12. Master of Architecture (MArch)	12. Liverpool John Moores University		2011/12
		— De Montfort University		2011/12
		— Arts University Bournemouth		2011/12
		— Nottingham Trent University		2012/13

Páis	Título de formación	Organismo que expide o título de formación	Certificado que acompaña o título de formación	Ano académico de referencia
		— Sheffield Hallam University		2013/14
	13. Postgraduate Diploma in Architecture and Architectural Conservation	13. University of Edinburgh		2008/09
	14. Postgraduate Diploma in Architecture and URBAN Design	14. University of Edinburgh		2008/09
	15. MPhil in Environmental Design in Architecture (Option B)	15. University of Cambridge		2009/10
	— MPhil in Architecture and URBAN Design	— University of Cambridge		2013/14
	16. Professional Diploma in Architecture: Advanced Environmental and Energy Studies	16. University of East London/Centre for Alternative Technology		2008/09
	17. MArchD in Applied Design in Architecture	17. Oxford Brookes University		2011/12
	18. M'Arch	18. University of Portsmouth		2011/12
	19. Master of Architecture (International)	19. University of Huddersfield		2012/13
	20. Master of Architecture with Honours	20. Cardiff University		2015/16
	21. MArch (Architecture)	21. Kingston University		2013/14
	22. MArch in Architecture	22. University of Greenwich		2013/14
	23. The degree of Master of Architecture in the College of Humanities and Social Science	23. University of Edinburgh/Edinburgh School of Architecture and Landscape Architecture		2012/13

(¹) As denominacións “Università degli studi di (nome da cidade)” e “Università di (nome da cidade)” son termos equivalentes que designan a mesma universidade.».

ANEXO IV

(Correspóndese co anexo VI da Directiva 2005/36/CE)

Dereitos adquiridos aplicables ás profesións recoñecidas sobre a base da coordinación das condicións mínimas de formación*Título de formación de arquitectos que se benefician de dereitos adquiridos en virtude do artigo 64*

País	Título de formación	Curso académico de referencia
België/Belgique/ Belgien	<p>— Diplomas expedidos polas escolas nacionais superiores de arquitectura ou polos institutos superiores de arquitectura (architecte-architect)</p> <p>— Diplomas expedidos pola Escola Provincial Superior de Arquitectura de Hasselt (architect)</p> <p>— Diplomas expedidos polas Academias Reais de Belas Artes (architecte — architect)</p> <p>— Diplomas expedidos polas «escolas Saint-Luc» (architecte — architect)</p> <p>— Diplomas universitarios de enxeñeiro civil, acompañados dun certificado de prácticas expedido polo colexio de arquitectos e que permite o uso do título profesional de arquitecto (architecte — architect)</p> <p>— Diplomas de arquitectura expedidos pola comisión examinadora central ou de Estado de arquitectura (architecte — architect)</p> <p>— Diplomas de enxeñeiro civil arquitecto e de enxeñeiro arquitecto, expedidos polas facultades de ciencias aplicadas das universidades e pola Facultade Politécnica de Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect)</p>	1987/1988
България	<p>Títulos concedidos por centros acreditados de ensino superior coa cualificación “архитект” (arquitecto), “строителен инженер” (enxeñeiro civil) ou “инженер” (enxeñeiro), como os seguintes:</p> <p>— Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: спец-иалности “Урбанизъм” и “Архитектура” (Universidade de Arquitectura, Enxeñaría Civil e Xeodesia, Sofía: especialidades de Urbanismo e Arquitectura) e todas as especialidades de enxeñaría nos seguintes ámbitos: “конструкции на сгради и съоръжения” (construción de edificios e estruturas), “пътища” (estradas), “транспорт” (transportes), “хидротехника и водно строителство” (hidrotecnia e construcións hidráulicas), “мелиорации и др.” (irrigación, etc.);</p> <p>— Os títulos concedidos por universidades técnicas e centros de ensino superior para a construción nos seguintes ámbitos: “електро- и топлотехника” (electrotecnia e termotecnia), “съобщителна и комуникационна техника” (técnicas e tecnoloxías da telecomunicación), “строителни технологии” (tecnoloxías da construción), “приложна геодезия” (xeodesia aplicada) e “ландшафт и др.” (paisaxe, etc.) no ámbito da construción.</p> <p>Para levar a cabo actividades de deseño nos ámbitos da arquitectura e da construción, os títulos deberán ir acompañados dun “придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (Certificado de capacidade legal en materia de deseño), expedido polo “Камарата на архитектите” (Colexio de Arquitectos) e o “Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране” (Colexio de Enxeñeiros de Deseño de Instalacións), que confire o dereito a levar a cabo actividades no ámbito do deseño de instalacións.</p>	2009/2010
Česká republika	<p>— Diplomas expedidos polas seguintes facultades da «České vysoké učení technické» (Universidade Técnica Checa de Praga):</p> <p>«Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství» (Escola Superior de Arquitectura e Edificación) (até 1951), «Fakulta architektury a pozemního stavitelství» (Facultade de Arquitectura e Edificación) (de 1951 até 1960), «Fakulta stavební» (Facultade de Enxeñaría Civil) (desde 1960) nas ramas: construción e estruturas de edificios, edificación, construción e arquitectura; arquitectura (incluídas a ordenación urbana e a ordenación territorial), construcións civís e construcións industriais e agrícolas; ou, nos estudos de enxeñaría civil, a rama de edificación e arquitectura, «Fakulta architektury» (Facultade de Arquitectura) (desde 1976) nas ramas: arquitectura; ordenación urbana e ordenación territorial; ou, nos estudos de arquitectura e ordenación urbana, as ramas: arquitectura, teoría do deseño arquitectónico, ordenación urbana e ordenación territorial, historia da arquitectura e reconstrución de monumentos históricos, ou arquitectura e edificación</p> <p>— Diplomas expedidos pola «Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše» (até 1951) en arquitectura e construción</p> <p>— Diplomas expedidos pola «Vysoká škola stavitelství v Brně» (desde 1951 até 1956) en arquitectura e construción</p> <p>— Diplomas expedidos pola «Vysoké učení technické v Brně», «Fakulta architektury» (Facultade de Arquitectura) (desde 1956) na rama de arquitectura e ordenación territorial, ou pola «Fakulta stavební» (Facultade de Enxeñaría Civil) (desde 1956) na rama de construción</p> <p>— Diplomas expedidos pola «Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava», «Fakulta stavební» (Facultade de Enxeñaría Civil) (desde 1997) na rama de estruturas e arquitectura ou na rama de enxeñaría civil</p>	2006/2007

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<p>— Diplomas expedidos pola «Technická univerzita v Liberci», «Fakulta architektury» (Facultade de Arquitectura) (desde 1994) nos estudos de arquitectura e ordenación territorial, rama de arquitectura</p> <p>— Diplomas expedidos pola «Akademie výtvarných umění v Praze» nos estudos de belas artes, rama de deseño arquitectónico</p> <p>— Diplomas expedidos pola «Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze» nos estudos de belas artes, rama de arquitectura</p> <p>— Certificado de autorización expedido pola «Česká komora architektů», sen ningunha indicación precisa en canto á rama, ou na rama de edificación</p>	
Danmark	<p>— Diplomas expedidos polas escolas nacionais de arquitectura de Copenhague e de Aarhus (arkitekt)</p> <p>— Certificado de aptitude expedido pola Comisión de Arquitectos de conformidade coa Lei 202 do 28 de maio de 1975 (registreret arkitekt)</p> <p>— Diplomas expedidos polas escolas superiores de Enxeñaría Civil (bygningskonstruktør), acompañados dunha certificación das autoridades competentes que acredite que o interesado superou o exame dos seus títulos e que inclúa a avaliación dos proxectos elaborados e realizados polo candidato durante unha práctica efectiva, durante ao menos seis anos, das actividades previstas no artigo 48 da presente directiva</p>	1987/1988
Deutschland	<p>— Diplomas expedidos polas escolas superiores de Belas Artes (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK))</p> <p>— Diplomas expedidos polas Technische Hochschulen, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau), polas universidades técnicas, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau), polas universidades, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau), así como, sempre que estas institucións fosen reagrupadas en Gesamthochschulen, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. e outras denominacións que se poidan dar posteriormente a estes diplomas)</p> <p>— Diplomas expedidos polas Fachhochschulen, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau) e, sempre que estas institucións fosen reagrupadas en Gesamthochschulen, polas Gesamthochschulen, sección de arquitectura (Architektur/Hochbau), acompañados, cando a duración dos estudos sexa inferior a catro anos pero sexa de polo menos tres anos, dun certificado que acredite un período de experiencia profesional na República Federal de Alemaña de catro anos, expedido polo colexio profesional, consonte o artigo 47, punto 1 (Ingenieur grad. e outras denominacións que se poidan dar posteriormente a estes diplomas)</p> <p>— Certificados (Prüfungszeugnisse) expedidos antes do 1 de xaneiro de 1973 polas Ingenieurschulen, sección de arquitectura, e polas Werkkunstschulen, sección de arquitectura, acompañados dun certificado das autoridades competentes que acredite que o interesado superou un exame dos seus títulos e que inclúa a avaliación dos proxectos elaborados e realizados polo candidato durante unha práctica efectiva, durante ao menos seis anos, das actividades previstas no artigo 48 da presente directiva</p>	1987/1988
Eesti	<p>— Diplom arhitektuuri erialal (título en arquitectura) väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (concedido pola Facultade de Arquitectura da Academia Estonia de Belas Artes desde 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (concedido pola Universidade de Belas Artes de Tallinn entre 1989 e 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kuns- tiinstituudi poolt 1951-1988 (concedido polo Instituto Estatal de Belas Artes da República Socialista Soviética de Estonia entre 1951 e 1988)</p>	2006/2007
Ελλάς	<p>— Diplomas de enxeñeiro-arquitecto expedidos polo Metsovion Polytechnion de Atenas, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura</p> <p>— Diplomas de enxeñeiro-arquitecto expedidos polo Aristotelion Panepistimion de Tesalónica, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura</p> <p>— Diplomas de enxeñeiro-enxeñeiro civil, expedidos polo Metsovion Polytechnion de Atenas, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura</p> <p>— Diplomas de enxeñeiro-enxeñeiro civil expedidos polo Aristotelion Panepistimion de Tesalónica, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura</p> <p>— Diplomas de enxeñeiro-enxeñeiro civil expedidos polo Panepistimion Thrakis, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura</p> <p>— Diplomas de enxeñeiro-enxeñeiro civil expedidos polo Panepistimion Patron, acompañados dunha certificación expedida pola Cámara Técnica de Grecia que confire o dereito ao exercicio das actividades no sector da arquitectura</p>	1987/1988
España	Título oficial de Arquitecto concedido polo Ministerio de Educación e Ciencia ou polas universidades	1987/1988

País	Título de formación	Curso académico de referencia
France	<p>— Diplomas de arquitecto diplomado polo Goberno, expedidos até 1959 polo Ministerio de Educación Nacional e, a partir da dita data, polo Ministerio de Cultura (architecte DPLG)</p> <p>— Diplomas expedidos pola «Escola Especial de Arquitectura» (architecte DESA)</p> <p>— Diplomas expedidos desde 1955 pola «École nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg» (anteriormente, «École nationale d'ingénieurs de Strasbourg»), sección de Arquitectura (architecte ENSAIS)</p>	1987/1988
Ireland	<p>— Grao de «Bachelor of Architecture» concedido pola «National University of Ireland» (B. Arch. N.U.I.) aos diplomados de arquitectura do «University College» de Dublín</p> <p>— Diploma de nivel universitario en arquitectura concedido polo «College of Technology», Bolton Street, Dublín (Diplom. Arch.)</p> <p>— Certificado de membro asociado do «Royal Institute of Architects of Ireland» (A.R.I.A.I.)</p> <p>— Certificado de membro do «Royal Institute of Architects of Ireland» (M.R.I.A.I.)</p>	1987/1988
Italia	<p>— Diplomas de «laurea in architettura» expedidos polas universidades, polos institutos politécnicos e polos institutos superiores de arquitectura de Venecia e de Reggio Calabria, acompañados do diploma que habilita para o exercicio independente da profesión de arquitecto expedido polo ministro de Instrución Pública despois de que o candidato superase, ante un tribunal competente, o exame de Estado que o faculta para o exercicio independente da profesión de arquitecto (dott. architetto)</p> <p>— Diplomas de «laurea in ingegneria» no sector da construción, expedidos polas universidades e polos institutos politécnicos, acompañados do diploma que habilita para o exercicio independente dunha profesión no sector da arquitectura, expedido polo ministro de Instrución Pública, despois de que o candidato superase, ante un tribunal competente, o exame de Estado que o faculta para o exercicio independente da profesión (dott. ing. Architetto ou dott. ing. in ingegneria civile)</p>	1987/1988
Κύπρος	<p>— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου, (certificado de alta no Rexistro de Arquitectos expedido pola Cámara Científica Técnica (EOTEK) de Chipre)</p>	2006/2007
Latvija	<p>— «Arhitekta diploms», ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un «Arhitekta prakses sertifikāts», ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (título de arquitecto expedido polo Departamento de Arquitectura da Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Estatal de Letonia até 1958, polo Departamento de Arquitectura da Facultade de Enxeñaría Civil do Instituto Politécnico de Riga entre 1958 e 1991, pola Facultade de Arquitectura da Universidade Técnica de Riga desde 1991 e 1992, e o certificado de rexistro expedido polo Colexio de Arquitectos de Letonia)</p>	2006/2007
Lietuva	<p>— títulos de arquitecto enxeñeiro ou arquitecto expedidos polo Kauno politechnikos institutas até 1969 (inžinierius architektas/architektas);</p> <p>— títulos de arquitecto, diplomado ou licenciado en arquitectura expedidos polo Vilnius inžinerinis statybos institutas até 1990, pola Vilniaus technikos universitetas até 1996 e pola Vilnius Gedimino technikos universitetas desde 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras);</p> <p>— títulos de graduado, diplomado ou licenciado en arquitectura expedidos polo LTSR Valstybinis dailės institutas até 1990 e pola Vilniaus dailės akademija desde 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras);</p> <p>— títulos de diplomado ou licenciado en arquitectura concedidos pola Kauno technologijos universitetas desde 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras).</p> <p>Todos estes títulos deben ir acompañados do certificado expedido pola Comisión de Autorización, polo que se confire o dereito a exercer actividades no sector da arquitectura (arquitecto autorizado/Atestuotas architektas)</p>	2006/2007
Magyarország	<p>— Diploma «okleveles építész» (título de licenciado en arquitectura) concedido polas universidades</p> <p>— Diploma «okleveles építész tervező művész» (título de licenciado en arquitectura e enxeñaría civil) concedido polas universidades</p>	2006/2007
Malta	<p>— Perit: Lawrja ta' Perit concedido pola Università ' ta' Malta, que habilita para o rexistro como perito</p>	2006/2007
Nederland	<p>— Certificado que acredite a superación do exame de licenciatura en arquitectura, expedido polos departamentos de arquitectura das escolas técnicas superiores de Delft ou Eindhoven (bouwkundig ingenieur)</p> <p>— Diplomas das academias de arquitectura recoñecidas polo Estado (architect)</p> <p>— Diplomas expedidos até 1971 polos antigos centros de ensino superior de arquitectura (Hoger Bouwkundonderricht) (architect HBO)</p> <p>— Diplomas expedidos até 1970 polos antigos centros de ensino superior de arquitectura (voortgezet Bouwkundonderricht) (architect VBO)</p>	1987/1988

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<p>— Certificado que acredite a superación dun exame organizado polo Consello de Arquitectos do «Bond van Nederlandse Architecten» (Colexio dos Arquitectos Holandeses, BNA) (architect)</p> <p>— Diploma da «Stichting Instituut voor Architectuur» (Fundación «Instituto de Arquitectura») (IVA), expedido ao termo dun curso organizado por esta Fundación que se estende durante un período mínimo de catro anos (architect), acompañado dun certificado das autoridades competentes que acredite que o interesado superou un exame dos seus títulos e que inclúa a avaliación dos proxectos elaborados e realizados polo candidato durante unha práctica efectiva, durante ao menos seis anos, das actividades previstas no artigo 44 da presente directiva</p> <p>— Certificado das autoridades competentes que acredite que, antes da data do 5 de agosto de 1985, o interesado foi admitido ao exame de «kandidaat in de bouwkunde» organizado pola escola técnica superior de Delft ou de Eindhoven e que, durante un período de ao menos cinco anos inmediatamente anteriores á dita data, exerceu actividades de arquitectura cuxa natureza e importancia garanten, segundo os criterios aceptados nos Países Baixos, unha competencia suficiente para o exercicio destas actividades (architect)</p> <p>— Certificado das autoridades competentes expedido unicamente ás persoas que alcanzasen a idade de 40 anos antes do 5 de agosto de 1985 e que acredite que o interesado, durante un período de ao menos cinco anos inmediatamente anterior á dita data, exerceu actividades de arquitecto cuxa natureza e importancia garanten, segundo os criterios aceptados nos Países Baixos, unha competencia suficiente para o exercicio destas actividades (architect)</p> <p>— Os certificados a que se refíren os guións sétimo e oitavo non necesitan ser recoñecidos a partir da data de entrada en vigor das disposicións legais e regulamentarias relativas ao acceso ás actividades de arquitecto e ao seu exercicio co título profesional de arquitecto nos Países Baixos, na medida en que estes certificados non confiran, en virtude das ditas disposicións, acceso a tales actividades co mencionado título profesional</p>	
Österreich	<p>— Diplomas expedidos polas universidades técnicas de Viena e de Graz, así como pola Universidade de Innsbruck, facultade de enxeñaría civil e arquitectura, sección de arquitectura (Architektur), enxeñaría civil (Bauingenieurwesen Hochbau) e construción (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen)</p> <p>— Diplomas expedidos pola Universidade de Enxeñaría Rural, sección de Enxeñaría civil e xestión de augas (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft)</p> <p>— Diplomas expedidos polo Centro Universitario de Artes Aplicadas de Viena, sección de arquitectura</p> <p>— Diplomas expedidos pola Academia de Belas Artes de Viena, sección de arquitectura</p> <p>— Diplomas de Enxeñeiro (Ing.), expedidos polas escolas técnicas superiores ou polas escolas técnicas ou polas escolas técnicas da construción, xunto coa licenza de «Baumeister», que dá fe dun mínimo de seis anos de experiencia profesional en Austria e se sanciona cun exame</p> <p>— Diplomas expedidos polo Centro Universitario de Deseño Industrial de Linz, sección de arquitectura</p> <p>— Certificados de capacidade para o exercicio da profesión de enxeñeiro civil ou para consultores de enxeñaría no ámbito da construción (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), de acordo coa Lei de técnicos de construción e obras públicas (Ziviltechnikergesetz, BGBl, nº 156/1994)</p>	1997/1998
Polska	<p>Os títulos expedidos polas seguintes facultades de Arquitectura:</p> <p>— Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Varsovia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1948, título: inżynier architekt, magister nauk technicznych; desde 1951 até 1956, título: inżynier architekt; desde 1954 até 1957, 2.º ciclo, título: inżyniera magistra architektury; desde 1957 até 1959, título: inżyniera magistra architektury; desde 1959 até 1964, título: magistra inżyniera architektury; desde 1964 até 1982, título: magistra inżyniera architekta; desde 1983 até 1990, título: magister inżynier architekt; desde 1991, título: magistra inżyniera architekta),</p> <p>— Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Cracovia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1953, Facultade Politécnica de Arquitectura da Universidade de Minas e Metalurxia — Akademia Górniczo- Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury);</p> <p>— Facultade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Wrocław (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt. (Desde 1949 até 1964, título: inżynier architekt, magister nauk technicznych; desde 1951 até 1956, título: magister inżynier architektury; desde 1964, título: magister inżynier architekt);</p> <p>— Facultade de Arquitectura de Gliwice da Universidade Politécnica de Silesia (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1955, Facultade de Enxeñaría e Construción — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, título: inżynier architekt; desde 1961 até 1969, Facultade de Construción Industrial e Enxeñaría Xeral — Wydział</p>	2006/2007

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<p>Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, título: magister inżynier architekt; desde 1969 até 1976, Faculdade de Enxeñaría Civil e Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury, título: magister inżynier architekt; desde 1977, Faculdade de Arquitectura — Wydział Architektury, título: magister inżynier architekt e, desde 1995, inżynier architekt);</p> <p>— Faculdade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt; inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1955, Faculdade de Arquitectura da Escola de Enxeñaría — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, título: inżynier architekt; desde 1978, título: magister inżynier architekt, e desde 1999 inżynier architekt);</p> <p>— Faculdade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: magister inżynier architekt. (Desde 1945 até 1969, Faculdade de Arquitectura — Wydział Architektury; desde 1969 até 1971, Faculdade de Enxeñaría Civil e Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury; desde 1971 até 1981, Instituto de Arquitectura e Urbanismo — Instytut Architektury i Urbanistyki; desde 1981, Faculdade de Arquitectura — Wydział Architektury);</p> <p>— Faculdade de Arquitectura da Universidade Politécnica de Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); título profesional de arquitecto: magister inżynier architekt. (Desde 1975 até 1989, Instituto de Arquitectura — Instytut Architektury);</p> <p>— Faculdade de Enxeñaría Civil, Arquitectura e Enxeñaría Ambiental da Universidade Politécnica de Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); título profesional de arquitecto: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Desde 1973 até 1993, Faculdade de Enxeñaría Civil e Arquitectura — Wydział Budownictwa i Architektury e, desde 1992, Faculdade de Enxeñaría Civil, Arquitectura e Enxeñaría Ambiental — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; título: desde 1973 até 1978, inżynier architekt, desde 1978 magister inżynier architekt);</p> <p>— Faculdade de Enxeñaría Civil e Arquitectura da Universidade Politécnica de Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); título profesional de arquitecto: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (Desde 1948 até 1954, Escola Superior de Enxeñaría, Faculdade de Arquitectura — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, título: inżynier architekt, desde 1970 magister inżynier architekt, e desde 1998 inżynier architekt).</p> <p>Todos os títulos concedidos polas facultades de Arquitectura, xunto co certificado de colexiación expedido pola correspondente cámara rexional do Colexio de Arquitectos de Polonia polo que se confire o dereito a exercer actividades no sector da arquitectura en Polonia.</p>	
Portugal	<p>— Diploma «diploma do curso especial de arquitectura» expedido polas escolas de Belas Artes de Lisboa e Porto</p> <p>— Diploma de arquitecto «diploma de arquitecto» expedido polas escolas de Belas Artes de Lisboa e Porto</p> <p>— Diploma «diploma do curso de arquitectura» expedido polas escolas superiores de Belas Artes de Lisboa e Porto</p> <p>— Diploma «diploma de licenciatura em arquitectura» expedido pola Escola Superior de Belas Artes de Lisboa</p> <p>— Diploma «carta de curso de licenciatura em arquitectura» expedido pola Universidade Politécnica de Lisboa e pola Universidade do Porto</p> <p>— Licenciatura en Enxeñaría civil (licenciatura em Engenharia civil) expedida polo Instituto Superior Técnico da Universidade Politécnica de Lisboa</p> <p>— Licenciatura en Enxeñaría civil (licenciatura em Engenharia civil) expedida pola Faculdade de Enxeñaría (de Engenharia) da Universidade do Porto</p> <p>— Licenciatura en Enxeñaría civil (licenciatura em Engenharia civil) expedida pola Faculdade de Ciências e Tecnoloxía da Universidade de Coimbra</p> <p>— Licenciatura en Enxeñaría civil, produción (licenciatura em Engenharia civil, produção) expedida pola Universidade do Miño</p>	1987/1988
România	<p>Universitatea de Arhitectură și Urbanism “Ion Mincu” București (Universidade de Arquitectura e Urbanismo “Ion Mincu” Bucarest):</p> <p>— 1953-1966: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București (Instituto de Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest), Arhitect (Arquitecto);</p> <p>— 1967-1974: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București (Instituto de Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (Título de Arquitecto, especialidade de Arquitectura);</p> <p>— 1975-1977: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Instituto de Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest, Faculdade de Arquitectura), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, especialidade en Arquitectura);</p> <p>— 1978-1991: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Instituto de Arquitectura “Ion Mincu” Bucarest, Faculdade de Arquitectura e Sistematización), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare (Título de Arquitecto, especialidade en Arquitectura e Sistematización);</p>	2009/2010

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<p>— 1992-1993: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” Bucurest, Facultade de Arhitectura e Urbanismo), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism (Título de Arquitecto, especialidade de Arhitectura e Urbanismo);</p> <p>— 1994-1997: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Institutul de Arhitectura “Ion Mincu” Bucurest, Facultade de Arhitectura e Urbanismo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Licență, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— 1998-1999: Institutul de Arhitectură “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Institutul de Arhitectura “Ion Mincu” Bucurest, Facultad de Arhitectura), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Licență, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— Desde 2000: Universitatea de Arhitectură și Urbanism “Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Universidade de Arhitectura e Urbanismo “Ion Mincu” — Bucurest, Facultade de Arhitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura).</p> <p>Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Universidade Técnica Cluj-Napoca):</p> <p>— 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Institutul Politécnico Cluj-Napoca, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Universidade Técnica Cluj-Napoca, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Universidade Técnica Cluj-Napoca, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Licență, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Universidade Técnica Cluj-Napoca, Facultade de Arhitectura e Urbanismo), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Licență, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— Desde 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Universidade Técnica Cluj-Napoca, Facultade de Arhitectura e Urbanismo), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura).</p> <p>Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași (“Gh. Asachi” Universidade Técnica Iași):</p> <p>— 1993: Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Técnica “Gh. Asachi” Iași, Facultade de Enxeñaría Civil e Arhitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— 1994-1999: Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Técnica “Gh. Asachi” Iași, Facultade de Enxeñaría Civil e Arhitectura), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Licență, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— 2000-2003: Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Técnica “Gh. Asachi” Iași, Facultade de Enxeñaría Civil e Arhitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— Desde 2004: Universitatea Tehnică “Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Técnica “Gh. Asachi” Iași, Facultade de Arhitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura).</p> <p>Universitatea Politehnică din Timișoara (Universidade Politécnica de Timișoara):</p> <p>— 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Universidade Técnica de Timișoara, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura e Urbanismo, especialidade de Arhitectura xeral);</p> <p>— 1995-1998: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții (Universidade Politécnica de Timișoara, Facultade de Enxeñaría Civil), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Licență, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— 1998-1999: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Politécnica de Timișoara, Facultade de Enxeñaría Civil e Arhitectura), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Licență, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— Desde 2000: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Universidade Politécnica de Timișoara, Facultade de Enxeñaría Civil e Arhitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura).</p> <p>Universitatea din Oradea (Universidade de Oradea):</p> <p>— 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului (Universidade de Oradea, Facultade de Proteción do Medio Ambiente), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura);</p> <p>— Desde 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții (Facultade de Arhitectura e Enxeñaría Civil), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arhitectura, especialidade de Arhitectura).</p>	

País	Título de formación	Curso académico de referencia
	<p>Universitatea Spiru Haret București (Universidade Spiru Haret de Bucarest):</p> <p>— Desde 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură (Universidade Spiru Haret de Bucarest, Facultade de Arquitectura), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Título de Arquitecto, ámbito de Arquitectura, especialidade de Arquitectura).</p>	
Slovenija	<p>— «univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture» (título universitario de arquitecto) expedido pola Facultade de Arquitectura, xunto con certificado con validez legal expedido pola autoridade competente no sector da arquitectura polo que se confire o dereito a exercer actividades no dito sector</p> <p>— título universitario de «univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka» expedido polas facultades técnicas, xunto con certificado con validez legal expedido pola autoridade competente no sector da arquitectura polo que se confire o dereito a exercer actividades no dito sector</p>	2006/2007
Slovensko	<p>— título en Arquitectura e Edificación («architektúra a pozemné staviteľstvo») concedido pola Universidade Técnica Eslovaca (Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1950 e 1952 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en Arquitectura («architektúra») concedido pola Facultade de Arquitectura e Edificación da Universidade Técnica Eslovaca (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1952 e 1960 (titulación: enxeñeiro arquitecto);</p> <p>— título en Edificación («pozemné staviteľstvo») concedido pola Facultade de Arquitectura e Edificación da Universidade Técnica Eslovaca (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1952 e 1960 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en Arquitectura («architektúra») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1961 e 1976 (titulación: enxeñeiro arquitecto);</p> <p>— título en Edificación («pozemné stavby») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava entre 1961 e 1976 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en Arquitectura («architektúra») concedido pola Facultade de Arquitectura da Universidade Técnica Eslovaca (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava desde 1977 (titulación: enxeñeiro arquitecto);</p> <p>— título en Urbanismo («urbanizmus») concedido pola Facultade de Arquitectura da Universidade Técnica Eslovaca (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) de Bratislava desde 1977 (título: enxeñeiro arquitecto);</p> <p>— título en Edificación («pozemné stavby») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava entre 1977 e 1997 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en Arquitectura e Edificación («architektúra a pozemné stavby») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava desde 1998 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en Edificación — especialidade de Arquitectura («pozemné stavby — špecializácia: architektúra») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) de Bratislava entre 2000 e 2001 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en Edificación e Arquitectura («pozemné stavby a architektúra») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica Eslovaca (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) de Bratislava desde 2001 (titulación: enxeñeiro);</p> <p>— título en Arquitectura («architektúra») concedido pola Escola de Belas Artes e Deseño (Vysoká škola výtvarných umení) de Bratislava desde 1969 (titulación: Akad. arch. até 1990; Mgr. entre 1990 e 1992; Mgr. arch. entre 1992 e 1996; Mgr. art. desde 1997);</p> <p>— título en Edificación («pozemné staviteľstvo») concedido pola Facultade de Enxeñaría Civil da Universidade Técnica (Stavebná fakulta, Technická univerzita) de Košice entre 1981 e 1991 (titulación: enxeñeiro).</p> <p>Todos estes títulos deben ir acompañados:</p> <p>— Dun certificado de autorización expedido polo Colexio Eslovaco de Arquitectos (Slovenská komora architektov) de Bratislava, sen indicación específica da rama ou na rama de edificación («pozemné stavby») ou de ordenación territorial («územné plánovanie»),</p> <p>— Dun certificado de autorización expedido polo Colexio Eslovaco de Enxeñeiros Cívís (Slovenská komora stavebných inžinierov) de Bratislava, na rama de edificación («pozemné stavby»).</p>	2006/2007
Suomi/Finland	<p>— Diplomas expedidos polos departamentos de arquitectura das universidades politécnicas e da Universidade de Oulu (arkkitehti/arkitekt)</p> <p>— Diplomas expedidos polos institutos de tecnoloxía (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)</p>	1997/1998

País	Título de formación	Curso académico de referencia
Sverige	— Diplomas expedidos pola Facultade de Arquitectura do Real Instituto de Tecnoloxía, do Instituto Chalmers de Tecnoloxía e do Instituto de Tecnoloxía da Universidade de Lund (arkitekt, licenciado en Arquitectura) — Certificados de afiliación á Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR) se os interesados recibiron a súa formación nun dos Estados destinatarios da presente directiva	1997/1998
United Kingdom	— Títulos conferidos tras a superación de exames: — No Royal Institute of British Architects — Nas escolas de arquitectura das universidades, colexios politécnicos superiores, colexios, academias (colexios privados), colexios de tecnoloxía e de Belas Artes que estivesen recoñecidos o 10 de xuño de 1985 polo Architects Registration Council do Reino Unido para a súa inscrición no rexistro da profesión (Architect) — Certificado que acredite que o seu titular ten un dereito adquirido ao mantemento do seu título profesional de arquitecto en virtude da sección 6 (1)a, 6 (1)b ou 6 (1)d da Architects Registration Act de 1931 (Architect) — Certificado que acredite que o seu titular ten un dereito adquirido ao mantemento do seu título profesional de arquitectura en virtude da sección 2 da Architects Registration Act de 1938 (Architect)	1987/1988

ANEXO V

(Correspóndese co Anexo VII da Directiva 2005/36/CE)

Documentos e certificados exigibles consonte o artigo 68**1. Documentos**

- a) Proba da nacionalidade do interesado.
- b) Copia dos certificados de competencia ou do título de formación que dea acceso á profesión de que se trate, así como, chegado o caso, un certificado da experiencia profesional do interesado.

As autoridades competentes españolas poderán invitar o solicitante a que facilite información sobre a súa formación na medida necesaria para determinar a posible existencia de diferenzas substanciais con respecto á formación nacional exixida, como as mencionadas no artigo 22.4. En caso de que ao solicitante lle resulte imposible facilitar a dita información, a autoridade competente española dirixirase ao punto de contacto, á autoridade competente ou a calquera outro organismo pertinente do Estado membro de orixe.

- c) Nos casos previstos no artigo 26, un certificado que acredite o tipo e a duración da actividade, expedido pola autoridade ou polo organismo competente do Estado membro de orixe ou do Estado membro de procedencia do estranxeiro.

d) Cando o acceso a unha profesión regulada está condicionado á presentación de probas relativas á honorabilidade, á moralidade ou á ausencia de quebra, ou de suspensión ou prohibición do exercicio da dita profesión en caso de falta profesional grave ou de infracción penal, a autoridade competente española aceptará como proba suficiente, para aqueles nacionais dos Estados membros que desexen exercer a dita profesión no seu territorio, a presentación de documentos expedidos por autoridades competentes do Estado membro de orixe ou do Estado membro de procedencia do estranxeiro que demostren o cumprimento de tales requisitos. Estas últimas autoridades deberán remitir os documentos exixidos no prazo de dous meses.

Cando os documentos mencionados no primeiro parágrafo non poidan ser expedidos polas autoridades competentes do Estado membro de orixe ou do Estado membro de procedencia do estranxeiro, serán substituídos por unha declaración xurada —ou, nos Estados membros en que non exista tal tipo de declaración, por unha declaración solemne— que o interesado efectuará ante unha autoridade xudicial ou administrativa competente ou, dado o caso, ante notario ou ante un organismo profesional cualificado do Estado membro de orixe que, mediante un certificado, dará fe do dito xuramento ou declaración solemne.

e) Cuando se exixa en España, para o acceso a unha profesión regulada, a presentación dun documento relativo á saúde física ou psíquica do solicitante, a autoridade competente española aceptará como proba satisfactoria a este respecto a presentación do documento que se exixa no Estado membro de orixe. Cando o Estado membro de orixe non exixa documentos deste tipo, a autoridade competente española aceptará un certificado expedido por unha autoridade competente dese Estado. Nese caso, as autoridades competentes do Estado membro de orixe deberán remitir o documento exixido no prazo de dous meses.

- f) Cuando se exixa en España, para o acceso a unha profesión regulada:

— unha proba da solvencia do solicitante,

— a proba de que o solicitante está asegurado contra os riscos pecuniarios da súa responsabilidade profesional consonte as normas legais e regulamentarias vixentes no Estado membro de acollida en canto ás condicións e ao alcance da cobertura, a autoridade competente española aceptará como proba satisfactoria un certificado expedido para tal fin por bancos e empresas aseguradoras doutro Estado membro.

- g) Cando se exixa en España, un certificado que confirme a ausencia tanto de suspensións temporais ou definitivas do exercicio da profesión como de condenas penais.

2. Certificados

Para facilitar a aplicación do título III, capítulo III, do presente real decreto, en caso de dúbida xustificada, as autoridades competentes españolas poderán exixir que os solicitantes que cumpran as condicións de formación exixidas presenten, xunto co seu título de formación, un certificado das autoridades competentes do Estado membro de orixe que acredite que o título de formación é o que está previsto pola Directiva 2005/36/CE.

ANEXO VI

Relación de profesións reguladas para cuxo exercicio se exige un coñecemento preciso do dereito nacional

Relación de profesións reguladas cuxo exercicio exige un coñecemento preciso do dereito positivo español e nas cales, no desempeño das súas actividades, é un elemento esencial e constante emitir ditames, consellos ou asistencia sobre o dereito positivo español, para efectos do disposto no artigo 22.3.

- Avogado
- Actuario de seguros
- Axente da propiedade industrial
- Auditor de contas
- Detective privado
- Xestor administrativo
- Graduado social, graduado social diplomado ou diplomado en Relacións Laborais
- Procurador

ANEXO VII

Modelo de declaración previa en caso de desprazamento do prestador de servizos (artigo 13)**1. A presente declaración refírese:**

- Á primeira prestación de servizos en España (por favor, complete as seccións 2 a 6)
- A unha renovación anual da declaración¹ (por favor, complete as seccións 2 a 5 e 7)

2. Datos persoais do declarante:

2.1. Nome(s) e apelido(s)

2.2. Nacionalidade(s):

- AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
- FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
- PT SI SK SE UK BG RO IS LI NO
- HR CH

Outra(s)

2.3. Número de pasaporte ou documento de identidade:

País

País

2.4. Sexo: Home Muller2.5. Data de nacemento (dd/mm/aaaa):

2.6. Lugar de nacemento: Localidade:

- AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
- FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
- PT SI SK SE UK BG RO IS LI NO
- HR CH

Outro:

2.7. Datos de contacto no Estado membro de establecemento (obligatorio):

Enderezo:

Teléfono (con prefixos):

Fax (con prefixos):

Correo electrónico:

2.8. Datos de contacto en España (opcional):

Enderezo:

Teléfono (con prefixos):

Fax (con prefixos):

Correo electrónico:

¹ Por favor, xunte unha copia da declaración previa e da primeira declaración efectuada.

3. Profesión a que se refire a declaración:3.1. Profesión exercida² no Estado membro de establecemento:³

.....
.....
.....

Profesión que se pretende exercer en España:

.....

4. Establecemento legal nun ou varios Estados membros:

Para efectos da presente declaración, "establecemento legal" refírese ao exercicio da profesión con suxeición ás normas relativas a cualificacións profesionais, incluíndo as correspondentes condicións de formación, e a todas as normas específicas sobre exercicio da profesión. O establecemento legal exclúe calquera prohibición, incluso temporal, para exercer a profesión. Para os posuidores de cualificacións obtidas nun terceiro país, o establecemento legal que pode permitir a provisión de servizos debe incluír unha experiencia profesional de ao menos tres anos no territorio do Estado membro que recoñeceu as cualificacións de acordo coa súa lexislación interna e certificada por el (artigo 3.3 da Directiva 2005/36/CE).

4.1. Está Vde. establecido legalmente nun Estado membro para o exercicio da profesión indicada no punto 3.1⁴? Si NonEn caso afirmativo, en que Estado membro está establecido legalmente⁵?

AT BE CY CZ DE DK EE EL ES FI
 FR HU IE IT LT LV LU MT NL PL
 PT SI SK SE UK BG RO IS LI NO
 HR CH

Se non, explique as circunstancias:

4.2. Está esta profesión regulada no Estado membro de establecemento⁶? Si Non

Se está regulada, vaia directamente á pregunta 4.4.

Comentarios (de ser o caso):

² Por favor, indique o nome da profesión no idioma do Estado membro de establecemento e en idioma español ou, se non, en inglés, francés ou alemán.

³ Se está establecido en máis dun Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

⁴ Se está establecido en máis dun Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

⁵ Se está establecido en máis dun Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

⁶ Se está establecido en máis dun Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

4.3. Se a profesión mencionada no punto 3.1 non está regulada no Estado membro de establecemento, e non seguiu unha educación e formación regulada dirixida ao exercicio da profesión mencionada no punto 3.1⁷, adquiriu unha experiencia profesional na dita profesión de polo menos dous anos no curso dos dez anos anteriores no territorio do dito Estado membro?

Si Non

Comentarios (de ser o caso):

4.4. Pertence Vde. a algunha asociación profesional ou corporación equivalente?⁸

Si Non

Se a resposta é afirmativa, por favor indique a cal, incluíndo os datos de contacto relevantes e o seu número de rexistro.

.....
.....
.....

Está Vde. suxeito a autorización ou supervisión por unha autoridade administrativa competente?⁹

Si Non

Se a resposta é afirmativa, por favor indique a cal, incluíndo os datos de contacto relevantes.

.....
.....
.....

5. Seguro profesional

5.1. Ten Vde. cobertura mediante un seguro ou outros medios de protección persoal ou colectiva con respecto á responsabilidade profesional resultado do exercicio da profesión mencionada no punto 3.1¹⁰?

Si Non

Se a resposta é afirmativa, por favor proporcione os detalles da cobertura:

Nome da compañía aseguradora:

Número de póliza:

Comentarios (de ser o caso):

⁷ Se está establecido en máis dun Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

⁸ Se está establecido en máis dun Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

⁹ Se está establecido en máis dun Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

¹⁰ Se está establecido en máis dun Estado membro, por favor facilite a información sobre cada un deles.

6. Documentos anexos a esta declaración¹¹

6.1. Sinala os documentos que se achegan con esta declaración:

- Acreditación de nacionalidade
- Acreditación do establecemento legal
- Acreditación de cualificacións profesionais
- Acreditación dunha experiencia profesional mínima de dous anos nos dez anteriores¹²
- Acreditación de ausencia de condena penal¹³

7. Información para a renovación¹⁴

7.1. Períodos durante os cales prestou servizos en España (dd/mm/aaaa):

De / / a / /

De / / a / /

De / / a / /

De / / a / /

De / / a / /

Comentarios (de ser o caso):

7.2. Por favor, indique as actividades profesionais desenvolvidas durante os períodos de prestación de servizos.

.....
.....

8. Outros comentarios

.....
.....

¹¹ Cubrir de acordo cos documentos requiridos no artigo 13 deste real decreto.

¹² Cubrir unicamente se a profesión non está regulada no Estado membro de establecemento.

¹³ Cubrir unicamente para profesións do sector seguridade (punto 2 do anexo VIII do Real decreto 1837/2008, do 8 de novembro).

¹⁴ A autoridade competente conservará esta información para supervisar a prestación de servizos.